

Liahona

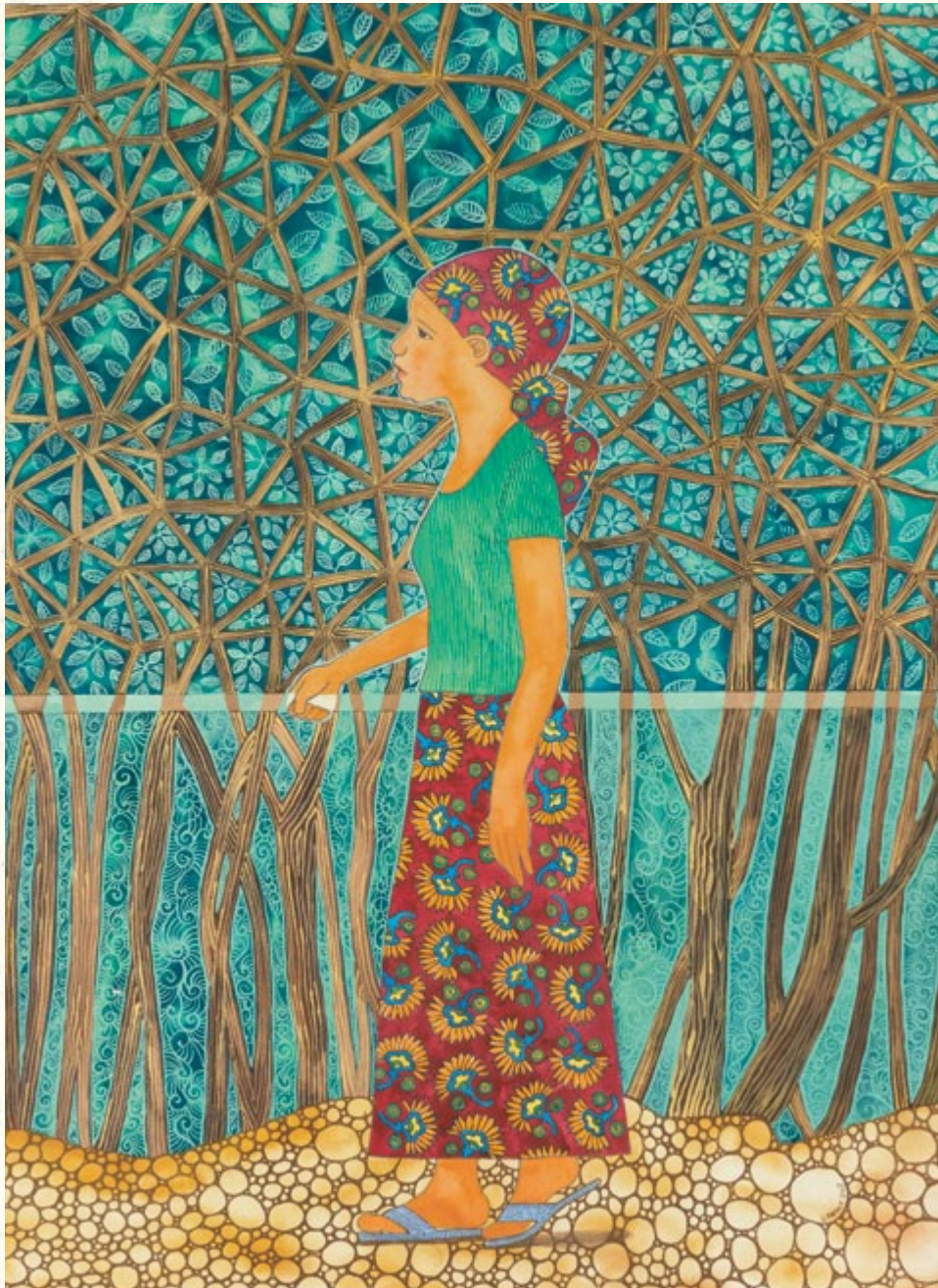


**Hij kan ons
genezen, ja, ieder
van ons, p. 18**

**Ouderling en zuster Holland
over de ZHV, p. 28**

**Kies het pad van de
gekozenen, p. 54**

Rosa vindt een vriendin, p. 66



Louise Parker, Vasthouden aan de roede van ijzer

In haar schilderij van een vrouw die de roede van ijzer vasthoudt, herinnert deze kunstenares uit Zuid-Afrika ons eraan dat we deel uitmaken van een wereldwijde kerk en dat we in vele opzichten met elkaar zijn verbonden, waaronder ons geloof in het Boek van Mormon.

'En ik zag een roede van ijzer, en deze liep langs de oever van de rivier en voerde naar de boom waar ik bij stond.

'En ik zag ook een eng en smal pad dat

langs de roede van ijzer liep tot aan de boom waar ik bij stond; (...)

'En het geschiedde dat ik anderen naar voren zag dringen, en zij kwamen en grepen het uiteinde van de roede van ijzer vast; en zij drongen naar voren door de mist van duisternis heen, zich vastklampende aan de roede van ijzer, totdat zij tevoorschijn kwamen en van de vrucht van de boom namen' (1 Nephi 8:19–20, 24).



BOODSCHAPPEN

4 Boodschap van het Eerste Presidium: Op zoek naar het goede

President Dieter F. Uchtdorf

7 Huisbezoekboodschap: Onder de priesterschap, en naar het voorbeeld van de priesterschap

HOOFDARTIKELEN

14 Gescheiden door een overstroming, verenigd door gebed

Melissa Merrill

Hoe de familie Torres in Costa Rica een drama met geloof het hoofd wist te bieden.

18 De kunst om te genezen

Ouderling Yoshihiko Kikuchi

De Heiland kan emotionele wonden genezen en haat uitbannen als we ons op zijn verzoening richten en de Heilige Geest ons hart laten verzachten.

24 Een grote gemeenschap van heiligen

Waar de kerkleden ook wonen, het evangelie biedt hen kracht om de moeilijkheden in het leven te doorstaan.

28 'De liefde vergaat nimmermeer': een gesprek over de ZHV

Ouderling Jeffrey R. Holland en Patricia T. Holland

Ouderling en zuster Holland spreken over de goddelijke rol van de ZHV.

RUBRIEKEN

8 Kleine en eenvoudige dingen

10 Wat wij geloven: God openbaart de waarheid aan zijn profeten en aan ons

12 Evangelieparels: Laat je niet misleiden

President Joseph Fielding Smith

17 Wij spreken over Christus: De gebrokenen van hart verbinden

Georges A. Bonnet

32 Ons gezin, ons thuis: De leer van het gezin

Julie B. Beck

38 Onder heiligen der laatste dagen

74 Kerknieuws

80 Tot we elkaar weerzien: Veilig in mijn wijkfamilie

Caroline Kingsley

OP DE OMSLAG

Voorkant: Carl Heinrich Bloch, *Christus de Trooster* © IRI. Achterkant: foto-illustratie David Stoker.



42 Huisonderwijs en huisbezoek: in dienst van je naaste

Is huisonderwijs of huisbezoek nieuw voor je? Deze negen punten kunnen je helpen.



Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: onder de regenboog.



46 Aangestipt

48 Poster: Super!

49 Moest ik gaan of blijven?

Rodolfo Giannini

Toen ik op het punt stond om op zending te gaan, werden mijn ouders in het ziekenhuis opgenomen. Ik wist niet of ik ze kon achterlaten.

50 Verdediger van het geloof

Richard M. Romney

Celva is op en buiten het voetbalveld een echte verdediger.

52 Wat is verdraagzaamheid?

Ouderling Russell M. Nelson

Zijn er grenzen aan christelijke liefde en verdraagzaamheid?

54 Het pad van de gekozenen

Ouderling Koichi Aoyagi

Na onze doop is onze reis naar het eeuwige leven nog maar net begonnen.

58 Het meisje met de stralende glimlach

Michelle Glauser

Ik kon mijn situatie niet veranderen, maar mijn houding wel.



59 Bijzondere getuige: Hoe kan ik door het evangelie gelukkig worden?

Ouderling David A. Bednar

60 Eli's operatie

Jane McBride Choate

Eli moest geopereerd worden en had innerlijke rust nodig.

62 Tel je zegeningen

President Henry B. Eyring

We kunnen aan onze zegeningen denken door deze raad op te volgen.

64 Jeugdwerk thuis: Onze hemelse Vader spreekt tot ons door middel van zijn profeten

JoAnn Child en Cristina Franco

66 Het antwoord op de activiteitendag

Rebecca Barnum

Ik had nog geen vriendinnen in de nieuwe buurt en wilde niet naar de activiteitendag gaan.

68 Ons prikbord

69 Poster over de Schriften: Mozes

70 Voor jonge kinderen

**MAART 2011 111 DE JAARGANG NUMMER 3
LIAHONA 09683 120**

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper
Adviseurs: Stanley G. Ellis, Christoffel Golden Jr., Yoshihiko Kikuchi

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Vincent A. Vaughn
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofddirecteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr
Assistent-redactrice: Susan Barrett
Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00800 3478 3388, fax: 00 49 6172 492860
E-mail: orderseu@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 7,50 De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:

Creditcard (bel of e-mail EDL; zie Distributie hierboven)
Overschrijving per bank op de volgende rekening:
Dresdner Bank, IBAN: DE42 5008 0000 0732 3712 00,
BIC: DRESDEFF, Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan: *Liahona*, Rm. 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijij, Fins, Frans, Grieks, Hindi, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sinhala, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2011 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2011 Vol. 111 No. 3. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Meer online

Liahona.lds.org

VOOR VOLWASSENEN



Ouderling en zuster Holland bespreken hoe de ZHV personen, gezinnen, en wijken en gemeenten kan versterken (zie pagina 28). Ga voor meer informatie naar www.relief.society.lds.org.

Ouderling Kikuchi getuigt van de genezende kracht van de Heiland, zelfs voor

wie langdurige vooroordelen koesteren (zie pagina 18). Op www.JesusChrist.lds.org is meer informatie over de zending van de Heiland te vinden.

VOOR JONGEREN

Ga naar www.youth.lds.org voor evangelievideo's, getuigenissen, artikelen en nog veel meer.

VOOR KINDEREN



Er staan veel activiteiten voor kinderen op www.liahona.lds.org.

IN JOUW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen op www.languages.lds.org te vinden.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Behoud, 80

Bekering, 38, 54

Dankbaarheid, 62

Dienstbetoon, 28

Doop, 54, 68

Eenheid, 24

Eerlijkheid, 40

Familie, 28, 32, 49

Gebod, 14, 41, 66, 70

Gehoorzaamheid, 50

Geloof, 39, 41, 50, 60, 66

Genezing, 18

Getuigenis, 24

Hoop, 17

Houding, 4, 58

Jezus Christus, 17

Kerkleiders, 9, 47

Leer, 32

Liefde, 18, 52, 80

Onderwijs, 32

Openbaring, 10

Opoffering, 39

Priesterschap, 7, 60

Profeten, 10, 64, 69

Schriften, 10, 13, 73

Tegenspoed, 14

Tempels, 46

Verdraagzaamheid, 52

Vergeving, 18

Verhoging, 32

Verzoening, 17, 18

Volharding, 54

Voorbeeld, 40, 70, 72

Vriendschap, 66, 80

Zegeningen, 62

Zendingswerk, 39, 40,

47, 48

ZHV, 7, 28

**President
Dieter F. Uchtdorf**
Tweede raadgever in het
Eerste Presidium



Op zoek NAAR HET GOEDE

Op zoek naar een nieuwe woning sprak een jong stel dat lid was van de kerk met eventuele burens over de buurt en de scholen in de omgeving.

Een van de vrouwen die ze spraken, zei over de school waar haar kinderen op zaten: 'Het is daar geweldig! Het hoofd van de school is een fantastische en fijne man; de leerkrachten zijn goed opgeleid, aardig en vriendelijk. Ik ben zo blij dat onze kinderen naar deze uitstekende school gaan. Je kinderen zullen het hier echt naar de zin hebben!'

Een andere vrouw zei het volgende over de school van haar kinderen: 'Het is daar verschrikkelijk. Het hoofd van de school denkt alleen maar aan zichzelf, de leerkrachten zijn onkundig, onbeleefd en onvriendelijk. Als ik het geld had om naar een andere buurt te verhuizen, dan deed ik dat meteen!'

Het interessante was dat beide vrouwen het over hetzelfde hoofd, dezelfde leerkrachten en dezelfde school hadden.

Is het u nooit opgevallen dat mensen doorgaans vinden wat ze zoeken? Als je maar goed genoeg kijkt, kun je in nagenoeg alles en iedereen wel iets goeds en iets slechts vinden. Mensen hebben dat vanaf het begin ook met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen gedaan. Wie naar het goede zoekt, treft een vriendelijk en liefdevol volk aan — een volk dat de Heer liefheeft, Hem wil dienen en zijn naaste tot zegen wil zijn. Maar wie naar het slechte zoekt, zal zeker iets vinden dat minder ideaal is.

Helaas gebeurt dat binnen de kerk soms ook. Wie redenen zoeken om kritiek te leveren, zijn daarin vaak mateloos creatief, vindingrijk en onstuitbaar. Ze lijken niet in staat hun grieven los te laten. Zij roddelen en zoeken fouten bij anderen. Ze grijpen elke mogelijkheid aan om de vinger op de zere plek te leggen en anderen te kleineren en omlaag te halen. De Heer is daar niet blij mee, 'want waar naijver en zelfzucht heerst, daar is wanorde en allerlei kwade praktijk' (Jakobus 3:16).

President George Q. Cannon (1827–1901) had president Brigham Young (1801–1977) goed gekend en vele jaren nauw met hem samengewerkt, als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen en als zijn raadgever in het Eerste Presidium. Na de dood van president Young schreef president Cannon in zijn dagboek: 'Ik heb het gedrag, de raad of de leringen van [Brigham Young] nooit in mijn hart bekritiseerd of aangevochten, laat staan in mijn woorden of daden. Daar ben ik nu blij



om. Ik had de voortdurende gedachte: als ik broeder Brigham bekritiseer, aanvecht of veroordeel, hoe ver zal ik dan gaan; en als ik daaraan begin, waar eindig ik dan? Ik zou niet voor mijzelf instaan als ik die weg zou kiezen. Ik wist dat afvalligheid vaak het gevolg was van toegeven aan de geest van kritiek en vitterij. Anderen die meer kracht, wijsheid en ervaring hebben dan ik,

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

‘U hebt misschien bij uw voorbereiding het gevoel dat u een bepaald beginsel niet voldoende beheerst’, staat in *Onderwijzen — geen grotere roeping* ([1999], p. 19). ‘Als u het echter met een gebed in uw hart bestudeert, het naleeft en u voorbereidt om het de leerlingen uit te leggen, zal uw eigen getuigenis worden gesterkt en verdiept.’

Als u deze maand naar het goede in het leven en in anderen zoekt, bent u beter voorbereid om deze boodschap uit te dragen en van de waarheid ervan te getuigen.

Sommige mensen beschouwen dit glas als halfvol. Anderen zien het als halfleeg. Hoe u het ziet, bepaalt u zelf.

kunnen wellicht veel doen wat ik niet aandurf, en de kwalijke gevolgen daarvan ontlopen.’¹

Als lid van de kerk moeten we het dringende advies van president Cannon zorgvuldig in overweging nemen. De volgelingen van Christus worden door het woord van God aangemoedigd om ‘rein, (...) vreedzaam, vriendelijk, gezeggelijk, vol van ontferming en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd’ te zijn. Want ‘gerechtigheid is een vrucht, die in vrede wordt gezaaid voor hen, die vrede stichten’ (Jakobus 3:17, 18).

We hebben een keuze. We kunnen naar het slechte in anderen zoeken. Of we kunnen vrede stichten en anderen het begrip, de billijkheid en de vergiffenis schenken die we zelf zo graag willen ontvangen. Het is onze keuze — want wat we zoeken, zullen we zeker vinden. ■

NOOT

1. George Q. Cannon, *Journal*, 17 januari 1878.

De positieve kant van een hondenbeet

Tara Stringham

In de zomer van 2009 werd ik door de hond van een kennis in het gezicht gebeten. Jammer genoeg kreeg ik een snee in mijn lip die gehecht moest worden.

Na de verwonding raakte ik erg terneergeslagen. In mijn gedachten was ik er steeds mee bezig; ik dacht dat mijn hele leven verpest was. Ik voelde me opgelaten met die lip en wilde het liefst iedereen uit de weg gaan. Door mijn wond zag ik al mijn plannen wat betreft pianospelen, volleyballen, zwemmen, kerk en school in duigen vallen.

Maar telkens wanneer ik bad, een priesterschapszegen ontving, met mijn ouders praatte of als familieleden en vrienden op bezoek kwamen, voelde ik me ondanks mijn verdriet een stuk beter. Ik besepte al snel dat als mensen aan

mijn verwonding dachten, zij een gevoel van medeleven hadden.

Deze ervaring heeft mijn karakter mede gevormd. Ik heb geleerd me minder zorgen te maken om wat anderen van me vinden. Ik ben ook gezegend omdat de wond aan mijn lip me heeft doen inzien dat ik minder aan mezelf moet denken en meer om anderen moet geven. In die tijd ben ik geestelijk echt sterker geworden.

Ik heb geleerd dat moeilijkheden deel uitmaken van het plan dat onze hemelse Vader voor ons heeft. Als we naar de positieve kant kijken in plaats van de negatieve, kunnen we moeilijkheden overwinnen, een betere persoon worden en ons getuigenis versterken.

KINDEREN

Kijk naar het goede om je heen

Als je goed oplet, kun je overal om je heen iets goeds zien. Je kunt je zegeningen bijvoorbeeld leren herkennen als je elke avond nagaat welke goede dingen je die dag hebt gezien.

Kijk eens naar het plaatje. Hoeveel goede dingen kun je vinden?

Neem vanavond even de tijd om thuis iets te vertellen over de goede dingen die je vandaag hebt gezien.





geloof • gezin • hulp

Onder de priesterschap, en naar het voorbeeld van de priesterschap

Geliefde zusters, wat zijn we toch gezegend! Niet alleen zijn wij lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, maar we zijn ook lid van de ZHV — ‘de organisatie die door de Heer voor vrouwen is opgericht.’¹ De ZHV is het bewijs van Gods liefde voor zijn dochters.

Ontroert het u niet als u denkt aan het veelbewogen begin van deze vereniging? Op 17 maart 1842 organiseerde de profeet Joseph Smith de zusters ‘onder de priesterschap, en naar het voorbeeld van de priesterschap’.²

De organisatie ‘*onder de priesterschap*’ voorziet de zusters van gezag en leiding. Eliza R. Snow, de tweede algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd dat de ZHV ‘niet zonder de priesterschap kan bestaan, omdat al haar gezag en invloed daarvan afgeleid zijn’.³ Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft verklaard: ‘Het gezag dat door de leidsters en leerkrachten van de ZHV wordt uitgeoefend (...), is het gezag dat hun is verleend vanwege hun organisatorische binding met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en vanwege hun aanstelling door de oplegging der handen door de priesterschapsleiders die hen hebben geroepen.’⁴

De organisatie ‘*naar het voorbeeld van de priesterschap*’ geeft de zusters heilige taken. Julie B. Beck, algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd: ‘Wij werken op de wijze van de priesterschap — wij zoeken, ontvangen en volgen openbaring; nemen besluiten in raden; en zorgen voor mensen op individuele basis. Ons priesterschapsdoel is ons voor te bereiden op de zegeningen van het eeuwige leven door verbonden te sluiten en na te komen. Net als onze broeders die het priesterschap dragen, brengen wij heil, bieden wij hulp en ontwikkelen wij ons tot een heilig volk.’⁵

Barbara Thompson, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium.

Bestudeer dit materiaal en bespreek met de zusters die u bezoekt datgene wat u gepast vindt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en om de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

Wat kan ik doen?

1. Hoe kan ik de zusters die ik bezoek helpen om de zegeningen van het heilige werk van de ZHV te ontvangen?

2. Wat ga ik deze maand doen om beter in staat te zijn persoonlijke openbaring te ontvangen?

Uit de Schriften

1 Korintiërs 11:11;
Leer en Verbonden
25:3; 121:36–46

Onze geschiedenis

Tijdens de bouw van de Nauvootempel kreeg een groep zusters het verlangen zich te organiseren om de werkers terzijde te staan. Eliza R. Snow stelde de reglementen op voor deze nieuwe groep. Toen ze die aan de profeet Joseph liet zien, zei hij: ‘Zeg tegen de zusters dat hun offer door de Heer is aangenomen en dat Hij iets beters voor hen heeft. (...) Ik zal de vrouwen onder de priesterschap en naar het voorbeeld van de priesterschap organiseren.’⁶ Korte tijd later sprak de profeet tot de zojuist opgerichte zustershulpvereniging: ‘Nu draai ik voor u in de naam van God de sleutel om, en deze vereniging zal zich verheugen, en kennis en intelligentie zullen haar van nu af toevloeien.’⁷ Van de zusters werd een hoger geestelijk peil verlangd om zich voor te bereiden op de priesterschapsverordeningen die weldra in de tempel verricht zouden worden.

NOTEN

1. Spencer W. Kimball, ‘Relief Society — Its Promise and Potential’, *Ensign*, maart 1976, p. 4.
2. Joseph Smith, geciteerd in Sarah Granger Kimball, ‘Auto-biography’, *Woman’s Exponent*, 1 september 1883, p. 51.
3. Eliza R. Snow, ‘Female Relief Society’, *Deseret News*, 22 april 1868, p. 81.
4. Dallin H. Oaks, ‘De zustershulpvereniging en de kerk’, *De Ster*, juli 1992, p. 36.
5. Julie B. Beck, ‘ZHV: een heilig werk’, *Liahona*, november 2009, p. 111.
6. Joseph Smith, geciteerd in Kimball, ‘Auto-biography’, p. 51.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 485.

Ga voor meer informatie naar www.reliefsociety.lds.org.



Kleine en eenvoudige dingen

'Door kleine en eenvoudige dingen worden grote dingen teweeggebracht' (Alma 37:6).

DE GESCHIEDENIS VAN DE KERK IN DE WERELD

Nederland

Deze maand is het vijftig jaar geleden dat de eerste Hollandse ring, tevens de eerste niet-Engelstalige ring van de kerk, in Den Haag werd georganiseerd. Honderd jaar daarvoor, in augustus 1861, waren Paul Augustus Schettler en A. Wieggers van der Woude de eerste zendelingen die het herstelde evangelie in Nederland verkondigden. In de honderd jaar daarna hebben meer dan veertienduizend mensen in Nederland zich laten dopen, van wie er velen naar de Verenigde Staten zijn geëmigreerd. Tegenwoordig telt de kerk in Nederland een kleine negenduizend leden.

Op 2 september 2002 heeft president Gordon B. Hinckley

(1910–2008) de Den Haagtempel (Nederland) ingewijd, die wordt gebruikt door vijf ringen en één district in Nederland, België en een deel van Frankrijk.



Den Haagtempel (Nederland)



OP DE KALENDER

Algemene jongevrouwenbijeenkomst

Alle jongevrouwen in de leeftijd van twaalf tot achttien jaar, hun moeders en jongevrouwenleiders zijn uitgenodigd voor de algemene jongevrouwenbijeenkomst op 26 maart. Het programma bestaat uit toespraken van een lid van het Eerste Presidium en het algemeen jongevrouwenpresidium. Het thema voor de bijeenkomst dit jaar is 'Wij geloven' (Geloofsartikelen 1:13).

Wij moedigen de jongevrouwen, hun moeders en hun leiders aan om, zo mogelijk, gezamenlijk in een kerkgebouw naar de uitzending te kijken. Informeer bij uw priesterschapsleider naar uitzendtijden en -locaties of kijk daarvoor op www.broadcast.lds.org.

DE KERK IN NEDERLAND

Ledental	8909
Zendingsgebieden	1, samen met België
Ringen	3
Wijken en gemeenten	33
Tempels	1

Hoe goed kent u onze kerkleiders?

Volgende maand vindt de algemene conferentie plaats. Onder de vele sprekers bevinden zich ook de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der

Twaalf Apostelen. Kijk eens of u hun namen aan gebeurtenissen of andere details uit hun leven kunt koppelen.



- A. In zijn jeugd speelde hij graag 'vanball', een aangepaste versie van volleybal.
- B. Deze leider heeft dezelfde naam als zijn vader en wordt door zijn familie en goede vrienden Hal genoemd.
- C. Toen deze apostel diaken was, nam zijn vader, die kunstenaar was, hem eens mee naar het heilige bos. Toen ze weer thuis waren, maakte zijn vader een schilderij van het heilige bos voor hem. Sindsdien heeft deze apostel dat schilderij in zijn kantoor hangen als herinnering aan dat bijzondere bezoek.
- D. Toen hij vijf was, verhuisde hij met zijn ouderlijk gezin naar een melkvee-houderij in Pocatello (Idaho, VS), waar hij konijnen fokte, op paarden reed en met de andere kinderen in het gezin buiten speelde.
- E. Hij is het enige lid van het Eerste Presidium of het Quorum der Twaalf Apostelen dat niet in de Verenigde Staten is geboren.
- F. Op de middelbare school was hij klas-senvertegenwoordiger en deed hij mee aan debatten.



- G. Hij was al op jonge leeftijd een fanatiek sporter, en blonk op de middelbare school uit in football, basketbal, atletiek en baseball. Als lid van zijn football- en basketbalteams deed hij mee aan kampioenswedstrijden op staatsniveau.

1. President Thomas S. Monson
2. President Henry B. Eyring
3. President Dieter F. Uchtdorf
4. President Boyd K. Packer
5. Ouderling L. Tom Perry
6. Ouderling Russell M. Nelson
7. Ouderling Dallin H. Oaks
8. Ouderling M. Russell Ballard
9. Ouderling Richard G. Scott
10. Ouderling Robert D. Hales
11. Ouderling Jeffrey R. Holland
12. Ouderling David A. Bednar
13. Ouderling Quentin L. Cook
14. Ouderling D. Todd Christofferson
15. Ouderling Neil L. Andersen

- H. Bijna elke avond ging hij met zijn zoontje dammen. Zijn zoon weet het nog goed: 'We deden drie potjes dammen. Het eerste potje liet hij me winnen en het tweede potje won hij. Daarna deden we weggevertje, waarbij we allebei konden winnen.'
- I. Toen hij begin twintig was, diende hij zijn land als piloot in de Tweede Wereldoorlog.
- J. Hij werkte op een vissersboot om zijn studie te kunnen betalen. De andere vissers lachten hem uit omdat hij geen alcohol dronk, totdat er een man overboord sloeg. Omdat deze apostel sterke drank consequent afsloeg en dus nuchter was, kreeg hij de opdracht om de man te redden die overboord was geslagen.
- K. Als student werkte hij als radio-omroeper.
- L. Voordat hij tot het Quorum der Twaalf Apostelen werd geroepen, was hij president van Ricks College en heeft hij de school geholpen bij de overgang naar Brigham Young University-Idaho.
- M. Hij voerde een openhartoperatie uit op president Spencer W. Kimball (1895-1985) kort voordat president Kimball president van de kerk zou worden.
- N. Ouderling Scott was de zendingspresident van deze apostel in Argentinië.
- O. Vóór zijn roeping als algemeen autoriteit was hij, net als zijn vader, werkzaam in de autobranche.



Aanvullende biografische informatie over leiders van de kerk is te vinden op www.newsroom.lds.org.

Antwoorden: A. 5; B. 2; C. 10; D. 15; E. 3; F. 13; G. 11; H. 1; I. 4; J. 9; K. 7; L. 12; M. 6; N. 14; O. 8

GOD OPENBAART DE WAARHEID AAN ZIJN PROFETEN EN AAN ONS

Een profeet is een bijzondere getuige van Jezus Christus en getuigt van zijn godschap. God roept een profeet om Hem op aarde te vertegenwoordigen. Een profeet predikt de waarheid en legt het woord Gods uit. Verder volgt hij Gods aanwijzingen op om ons tot zegen te zijn. Als een profeet in de naam van God spreekt, is het of God zelf spreekt (zie LV 1:38). Er zijn tegenwoordig ook profeten op aarde, net als vroeger.

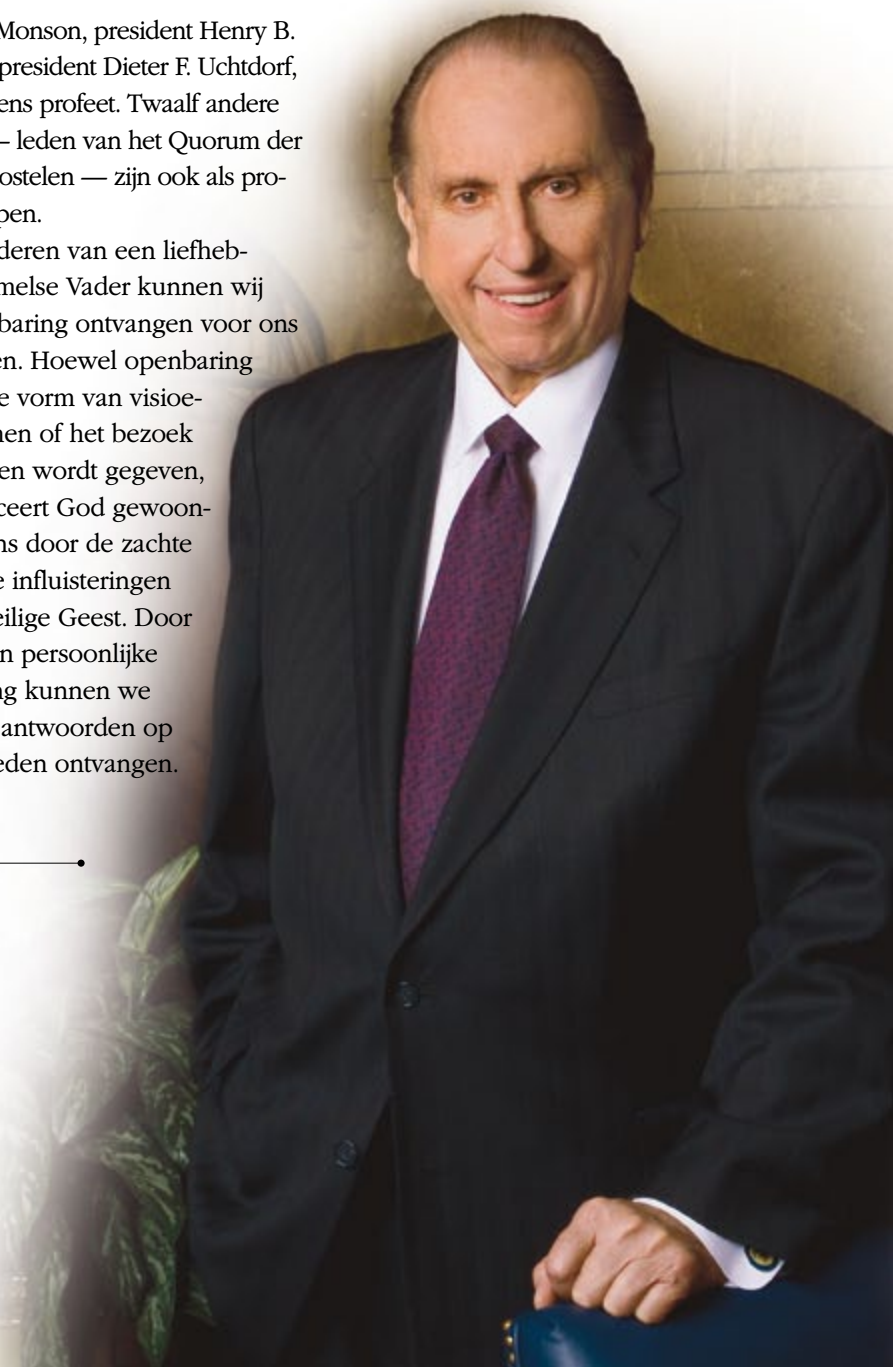
Thomas S. Monson, president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, ontvangt openbaring voor de hele kerk. Hij is een profeet van God. Als leden van de kerk spreken over 'de profeet', dan bedoelen ze de president van de kerk. Er zijn echter nog meer profeten op aarde. De beide raadgevers van

president Monson, president Henry B. Eyring en president Dieter F. Uchtdorf, zijn eveneens profeet. Twaalf andere mannen — leden van het Quorum der Twaalf Apostelen — zijn ook als profeet geroepen.

Als kinderen van een liefhebende hemelse Vader kunnen wij ook openbaring ontvangen voor ons eigen leven. Hoewel openbaring soms in de vorm van visioenen, dromen of het bezoek van engelen wordt gegeven, communiceert God gewoonlijk met ons door de zachte geestelijke influisteringen van de Heilige Geest. Door middel van persoonlijke openbaring kunnen we kracht en antwoorden op onze gebeden ontvangen.

'Wat zijn we dankbaar dat de hemelen echt open staan, dat het herstelde evangelie van Jezus Christus is hersteld, en dat de kerk op de rots van openbaring is gebouwd. Wij zijn een gezegend volk, met apostelen en profeten die zich onder ons bevinden.'

President Thomas S. Monson, 'Slotwoord', *Liahona*, november 2009, p. 109.



Waar kunnen we de geïnspireerde leringen van hedendaagse profeten lezen?

1. *De Leer en Verbonden* is een verzameling openbaringen die aan hedendaagse profeten zijn gegeven. Die vindt u online op www.scriptures.lds.org.



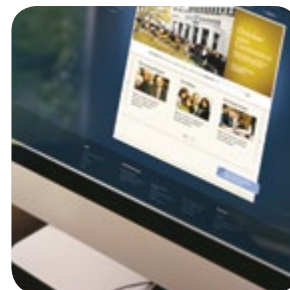
2. Iedere maand wordt er een boodschap van de president van de kerk of een van zijn raadgevers gepubliceerd in het tijdschrift de *Liahona* (in diverse talen beschikbaar op LDS.org).



3. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' en 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen' zijn profetische verklaringen van waarheden over het gezin en de Heiland. Beide zijn te vinden op LDS.org.

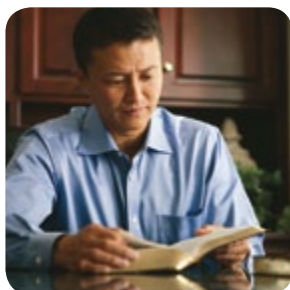


4. Alle leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen spreken ieder half jaar op de algemene conferentie van de kerk. Lees de tekst of bekijk de video's van hun toespraken op www.conference.lds.org.



1. Vast, denk na en bid om leiding.

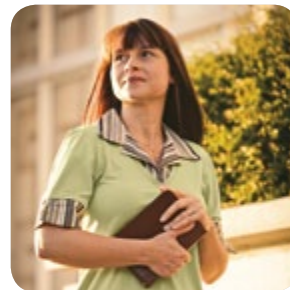
Hoe kunnen we persoonlijke openbaring ontvangen?



2. Lees de Schriften. Zij vormen een middel waardoor onze hemelse Vader onze gebeden kan beantwoorden en ons leiding kan geven, wanneer de Heilige Geest ons helpt het gelezene te begrijpen.



3. Ga iedere zondag naar de kerk en bezoek, indien mogelijk, de tempel.



4. Leef de geboden na zodat u in staat bent om inspiratie van de Heilige Geest te ontvangen.

'Ik zal in uw gedachten en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en die in uw hart zal wonen.

'Welnu, zie, dat is de geest van openbaring' (LV 8:2-3).

Zie voor meer informatie Dallin H. Oaks, 'Twee communicatielijnen', *Liahona*, november 2010, p. 83; *Evangeliebeginselen* (2009), 'Profeten van God', pp. 40-45; en *Trouw aan het geloof* (2004), 'Openbaring', pp. 119-124.

Laat je niet misleiden



Joseph Fielding Smith, de tiende president van de kerk, is geboren op 19 juli 1876. Op 7 april 1910 is hij tot apostel geordend, en op 23 januari 1970 is hij president van de kerk geworden. In deze toespraak, die hij in 1953 hield, leerde president Smith de jongeren dat ze zich niet door de valse theorieën van de wereld mochten laten misleiden.

President Joseph Fielding Smith (1876–1972)

Sommigen passen hun normen aan die van de wereld aan. We moeten de Schriften en de geopenbaarde waarheden dan ook goed begrijpen en toepassen.

We leven in een wereld die volop in beroering is, en ik vind er geen doekjes om: de wereld heeft God verworpen of is hard bezig dat te doen. We leven in een wereld waarin de predikanten van uiteenlopende geloofsrichtingen bang zijn gemaakt door de filosofieën van mensen en daardoor, wegens het ontbreken van de Geest van de Heer, hebben getracht de Schriften, of de betekenis van de Schriften, aan te passen, zodat ze die in overeenstemming kunnen brengen met de heersende valse theorieën in de huidige wereld. Die theorieën zijn in absolute tegenspraak met goddelijke openbaringen, en toch zijn deze mensen, uit angst en

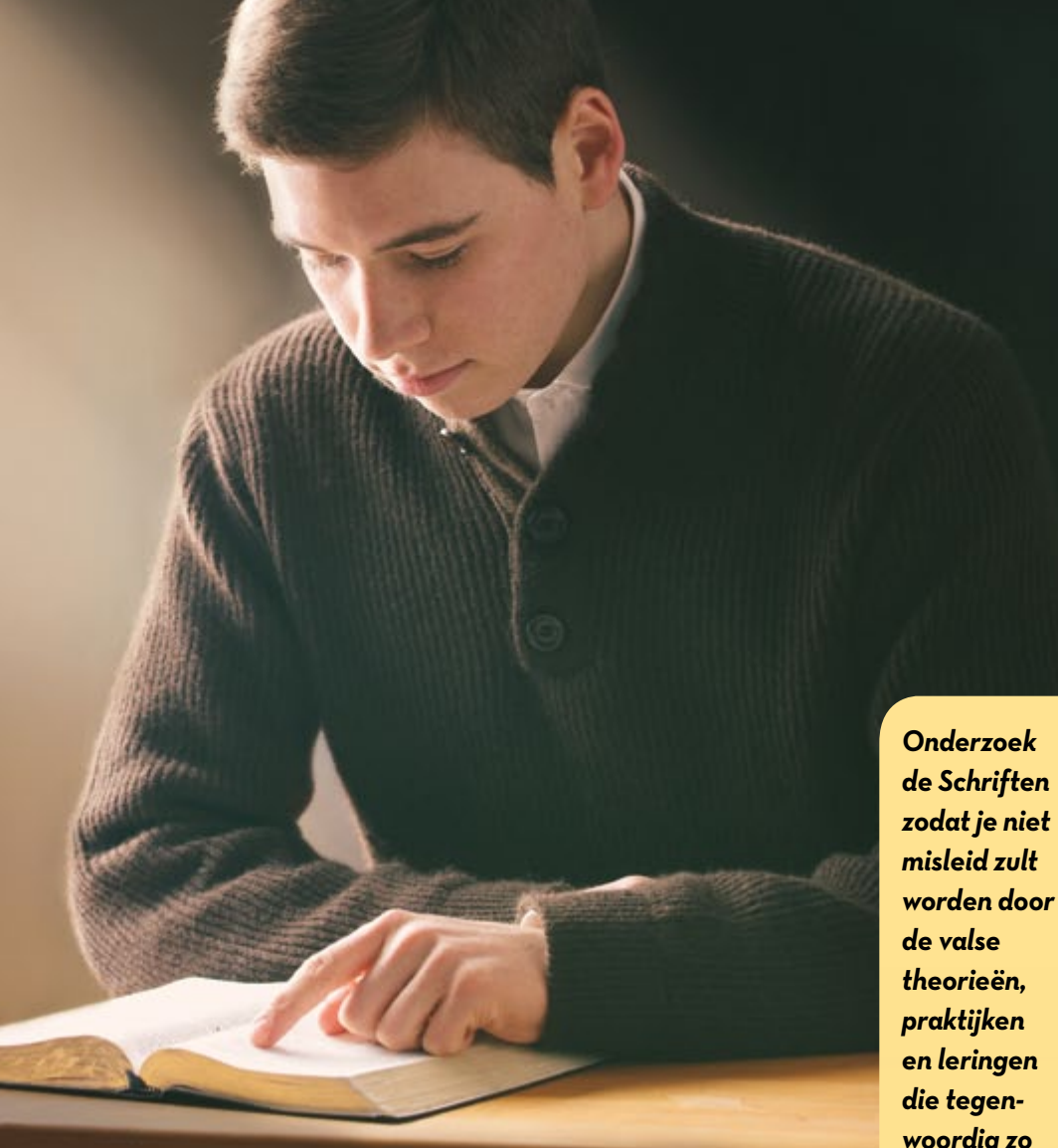
afgeschrikt door de invloeden van valse filosofieën, bezig de leer aan te passen en in overeenstemming te brengen met die theorieën en opvattingen die fundamenteel goddeloos zijn. Wij kunnen ons dat niet veroorloven. (...)

‘Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis begrijpt het niet; niettemin zal de dag komen dat u zelfs God zult doorgronden, omdat u in Hem en door Hem levend wordt gemaakt.

‘Dan zult gij weten dat gij Mij hebt gezien, dat Ik ben, en dat Ik het ware licht ben dat in u is, en dat u in Mij bent; anders zoudt gij niet overvloedig kunnen zijn’ (LV 88:49–50).

Dat is een prachtige openbaring. Er staan zoveel dingen in die voor ieder lid van de kerk van essentieel belang zijn. Ik vraag me af hoevelen van ons afdeling 88 hebben gelezen. Stop niet na het lezen van deze ene afdeling. Gebruik de afdeling als thema — een betere is er niet — maar lees de hele openbaring. Nee! Lees het hele boek. De Heer heeft in de allereerste afdeling van de Leer en Verbonden, die het voorwoord vormt van dit boek, het volgende geboden:

‘Onderzoekt deze geboden, want ze zijn waar en



Onderzoek de Schriften zodat je niet misleid zult worden door de valse theorieën, praktijken en leringen die tegenwoordig zo wijd verspreid zijn.

betrouwbaar, en de profetieën en beloften die erin staan, zullen alle worden vervuld' (LV 1:37). 'Onderzoek deze geboden.' Hoezeer hebben we de Heer lief? Wat is het grootste van alle geboden? De Heer zegt in afdeling 59 van de Leer en Verbonden wat dat is, en Hij past dat toe op de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in deze bedeling van de volheid der tijden:

'Daarom geef Ik hun [de leden van de kerk] een gebod dat luidt: Gij zult de Heer, uw God, liefhebben met geheel

uw hart, met geheel uw macht, verstand en kracht; en gij zult Hem dienen in de naam van Jezus Christus' (LV 59:5). (...)

Het eerste van alle geboden is dus God lief te hebben met geheel onze ziel en Hem, in de naam van Jezus Christus, te dienen. Daarnaast heeft Hij ons geboden vertrouwd te raken met de waarheden die ons in de bedeling van de volheid der tijden zijn geopenbaard.

Hoevelen van ons hebben dat gedaan? Ik zeg dan ook tot jullie, en in feite tot alle leden van de kerk, om je begrip van het evangelie niet te baseren

op één vers [LV 88:86, het thema voor de activiteiten-avonden dat jaar], dat een uitstekend thema vormt, maar om de Schriften te onderzoeken zodat je niet misleid zult worden door de valse theorieën, praktijken en leringen die tegenwoordig zo wijd verspreid zijn. Als je dat doet, met in je hart de leiding van de Geest van de Heer waarop ieder lid van de kerk recht heeft, het gezelschap van de Heilige Geest, zul je niet worden misleid door de theorieën van mensen omdat de Geest van de Heer je laat weten dat ze vals zijn en omdat je de geest van onderscheiding hebt die je begrip verlevendigt. (...)

Welnu, als je het evangelie van Jezus Christus begrijpt, zal het je vrijmaken. Als de Geest van de Heer bij het voetballen, volleyballen, basketballen, hardlopen, dansen en bij je andere vrijetijdsbesteding ontbreekt, hebben die geen waarde voor je. Laat alles in de geest van gebed en geloof gebeuren. Daar gaat het volgens mij om — misschien hoeft ik het niet te zeggen — maar laat dat zo zijn. Doe alles met het oog alleen op de eer van God gericht, en laten we onszelf en De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen opbouwen en sterker maken. ■

Uit 'Entangle Not Yourself in Sin', Improvement Era, september 1953, pp. 646-647, 671-672, 674, 676-678.

Gescheiden door een **overstroming**, verenigd door **gebed**

Terwijl een deel van de familie Torres in een slaapkamer vastzat, gebarricadeerd door meubels, en een ander deel zich vastklampte aan de takken van een boom, deden ze allemaal het enige dat hun redding kon brengen.

Melissa Merrill

Kerkelijke tijdschriften

25 september 2005 begon als een rustige, vredige zondag voor Victor Manuel Torres Quiros, zijn vrouw, Yamileth Monge Ureña, en hun kinderen. Na de kerk waren ze thuis op hun gemak wat aan het uitrusten, lezen en genieten van een rustige, regenachtige middag in de bergen van Costa Rica.

Het regende al bijna het hele weekend, wat voor die streek en de tijd van het jaar heel gewoon was. Rond een uur of vijf die middag zag broeder Torres dat de nabijgelegen rivier hoger stond dan gewoonlijk en dat het water dicht bij het huis kwam. Hij waarschuwde kalm de rest van het gezin en begon samen met zijn elfjarige zoon, Erick, uit voorzorg dekens tegen de deur te leggen om het binnensijpelende water tegen te houden.

Even later stond het water ruim anderhalve meter hoog rondom het huis. Binnen enkele seconden sloeg het water door de ramen naar binnen.

(Het gezin kwam er later achter dat een aardverschuiving de oorzaak van de plotselinge watervloed was.) Broeder Torres schreeuwde tegen zijn vrouw en kinderen dat ze naar de achtertuin moesten rennen, waar zich enkele bomen en hogere grond bevonden. Zijn drie tienerdochters, Sofia, Korina en Monica, renden direct het huis uit.

Maar zuster Torres kon zich niet uit de voeten maken. Dus snelde ze met Elizabeth, een meisje dat dat weekend bij het gezin logeerde, naar een van de slaapkamers. Ze gingen snel op een bed zitten, dat, verrassend genoeg, bleef drijven. De gezinsleden wisten niet van elkaar waar en of ze in veiligheid waren. De kleine Elizabeth zei tegen zuster Torres: 'Niet huilen. U weet toch dat God van ons houdt?' Toen begonnen ze te bidden.

Broeder Torres was zijn dochters naar buiten gevolgd, tot hij zich realiseerde dat hij niet wist waar Erick was. Hij worstelde zich tegen de stroom in weer naar binnen. Hij vond Erick op een berg puin — een

omgevalen muur, wat meubels, rommel en diverse takken die door het water tegen een dichte deur waren geduwd. Ze gingen samen naar de keuken, waar broeder Torres Erick ergens op veilige hoogte neerzette. Broeder Torres kwam daar tot de ontdekking dat het water een nylon koord om zijn benen had gewikkeld, waardoor hij zich met moeite kon verplaatsen. Toch wist hij de koelkast en wat meubels weg te duwen, zodat de deur niet dicht zou vallen en hij en zijn zoon opgesloten zouden zijn.

Vanuit de keuken konden Erick en broeder Torres de meisjes in de achtertuin zien, maar ze wisten niet hoe zuster Torres en Elizabeth eraantoe waren. Broeder Torres stelde voor dat ze samen onze hemelse Vader om hulp zouden vragen.

Intussen waren de meisjes buiten in een guaveboom ook aan het bidden. Sofia, Korina en Monica zagen het water door hun huis stromen.





Het leek er sterk op dat niemand die binnen was nog in leven kon zijn. Vol zorgen om hun familie en angstig en verkleumd begonnen de meisjes samen lofzangen te zingen en te bidden.

‘We vroegen onze hemelse Vader om het water te laten zakken’, zegt Sofia. ‘We wisten dat we geloof moesten hebben; anders kon er geen wonder gebeuren. We waren zo blij dat het water *inderdaad* was gezakt toen we onze ogen opendeden.’

En het bleef zakken. Even later kwam hun vader naar buiten en vroeg of alles goed met ze was. Inmiddels was het donker geworden, dus ging hij weer naar binnen, zocht een kaars op en gebruikte wat benzine om een fakkel te maken zodat de burens konden zien dat ze zich in het huis bevonden.

Een van de burens zag de fakkel branden en kwam het gezin te hulp. Hij hielp de meisjes uit de boom en haalde samen met broeder Torres de voorwerpen weg die de deur van de slaapkamer versperden waar zuster Torres en Elizabeth zich bevonden. Het gezin bracht die nacht bij een familielid door.

Omdat het donker was toen ze het huis verlieten, had de familie Torres de omvang van de schade niet opgenomen. Toen ze op maandagochtend terugkeerden, bleek dat ze alles kwijt waren.

Desondanks kwam er geen klacht over hun lippen. ‘We wisten dat de Heer geeft en dat de Heer neemt’, zegt broeder Torres (zie Job 1:21). Hoewel er van hun huis en spullen weinig meer over was, zei zuster Torres dat

‘we gewoonweg dankbaar waren omdat we de vensters van de hemel voor ons hebben zien opengaan’, zowel bij het sparen van hun leven als bij de daaropvolgende zegeningen.

Veel van die zegeningen kwamen door de vrijgevigheid van leden van de kerk in heel Costa Rica. Tegen donderdag nam het gezin bedden en andere meubels, voedsel, kleding en andere benodigdheden in ontvangst van leden uit de verschillende ringen in en rondom San José. Vier dagen later had het gezin andere woonruimte gevonden.

‘We hebben gemerkt dat God zijn liefde voor ons via andere mensen toont’, zegt zuster Torres. ‘Er waren zoveel mensen, zoveel broeders en zusters, die ons destijds hebben geholpen. We hebben zoveel liefde gevoeld. We hadden geen reden om te vragen: “Waarom wij?”’

‘Het was een wonder dat we het allemaal hebben overleefd’, zegt broeder Torres. ‘Het geloof van ons gezin is zeker toegenomen. Ik weet zonder twijfel dat God leeft en ons liefheeft.’

Zuster Torres voegt daaraan toe: ‘We hebben als gezin altijd het volgende motto gehad: “God is in de details van ons leven te vinden.” Na onze ervaring weten we dat zeker. Onze Vader in de hemel kent ons. Hij beantwoordt onze gebeden.’ ■

Vanuit de achtertuin waar de zusjes Torres waren, leek het er sterk op dat niemand die binnen was nog in leven kon zijn. Vol zorgen en angst begonnen de meisjes samen lofzangen te zingen en te bidden.

DE GEBROKENEN VAN HART VERBINDEN



Georges A. Bonnet

In de jaren negentig kwam ik als werknemer van de kerk met mijn gezin in Afrika terecht, om bij te dragen aan de hulpverlening in Burundi, Rwanda en Somalië. In die vreselijke periode was er sprake van honger, geweld en oorlog, wat gepaard ging met immens leed.

Duizenden mensen bevonden zich in vluchtelingenkampen. Honderden weeskinderen woonden in schamele onderkomens die ze zelf hadden gefabriceerd. Cholera, tyfus en ondervoeding waren alom tegenwoordig. De stank van afval en de dood maakten de situatie nog hopelozier.

Ik wilde graag zo veel mogelijk hulp bieden. De kerk werkte samen met het Internationale Comité van het Rode Kruis en andere organisaties, maar soms vroeg ik me af of we wel echt iets aan de situatie konden doen, gezien de omvang van de verschrikkingen en het geweld. Ik kon de gevoelens van hopeloosheid en ontmoediging maar moeilijk van me af zetten, en 's avonds huilde ik vaak van verdriet.

In die periode van ontmoediging kreeg een bekende schrifttekst een diepere betekenis voor mij. Jesaja wordt erin aangehaald, met de verklaring dat de Verlosser 'gezalfd was om de gebrokenen van hart te verbinden, om aan de gevangenen bevrijding te verkondigen en aan de gebonden opening der gevangenis' (LV 138:42).

Ik had veel 'gebrokenen van hart' in de ergste omstandigheden gezien en gesproken. Ze waren hun dierbaren, hun huis en hun vredige leven kwijtgeraakt. En toch lieten velen

*We mogen
allemaal de
zekere hoop
koesteren dat
ons hart door de
verzoening van
Christus verbonden
en genezen
kan worden.*

van hen tekenen zien dat ze 'verbonden' waren. Als we bijvoorbeeld een geïmproviseerde verblijfplaats bezochten, vroegen de bewoners ons vaak: 'Wilt u met ons bidden?' De mensen schenen vrede en geluk in hun smeekbeden tot de Heer te vinden.

Natuurlijk zien we de uitwerking van de verzoening niet alleen in dit leven. Die strekt zich uit tot wat hierna komt. Ik weet dat er verlossing voor de doden is en dat iedereen vanwege de Heiland zal opstaan. De pijn die we in dit leven ervaren — hoe intens die ook is — zal door de verzoening worden genezen en weggenomen.

Mormon en Moroni, die zelf in een tijd van oorlog en geweld leefden, hebben geschreven over de hoop in een liefhebbende God wiens genade en gerechtigheid ons begrip te boven gaan (zie bijvoorbeeld Moroni 7:41–42). De woorden van deze profeten hebben mijn eigen geloof versterkt. Als ik me afvroeg of onze hulpverlening wel iets uitmaakte, voelde ik de geruststelling dat de genade van de Heiland de ultieme kracht heeft om te redden. Onze inspanningen zijn wellicht beperkt, maar die van Hem zijn oneindig en eeuwig.

Er bestaat geen twijfel over dat de toestand in de wereld voor talloze vormen van wanhoop zorgt, maar die vallen niet buiten het bereik van de genezing van de Heiland. We mogen allemaal de zekere hoop koesteren dat ons hart door de verzoening van Christus verbonden en genezen *kan* worden. Met die kennis kon ik mijn werk voortzetten, en wist ik dat zijn inspanningen *altijd* hun uitwerking hebben. ■

De kunst



De Heiland kan verwonde harten, misvattingen en haat genezen als we ons op zijn woord en zijn verzoening richten.

In augustus 1978 kreeg ik opdracht om een ringconferentie in Seoul (Zuid-Korea) bij te wonen. Toen ik me na de priesterschapsleidersvergadering op de gang bevond, fluisterde een zuster van een jaar of zestig me in het Japans in het oor: 'Ik heb een hekel aan Japanners.'

Ik was geschokt en verrast. Ik draaide me om en antwoordde haar in het Japans: 'Wat jammer dat u daar zo over denkt.' Ik vroeg me af wat ze in haar leven had meegemaakt waardoor ze die gevoelens had. Wat had mijn volk haar volk aangedaan?

In mijn toespraak die avond op de ringconferentie sprak ik over de verzoening en het grote offer van de Heiland. Ik haalde voor de leden van de ring het verhaal van Nephi aan, die door de Geest

Ouderling
Yoshihiko Kikuchi
van de Zeventig



om te genezen

van de Heer naar een hoge berg was weggevoerd. Daar zag hij de boom des levens, die zijn vader, Lehi, had gezien, en daar zag hij het kindje Jezus (zie 1 Nephi 11:1–20). Toen vroeg een engel hem of hij de betekenis kende van de boom die zijn vader in een visioen had gezien.

Nephi antwoordde: 'Ja, het is de liefde Gods, die zich alom uitstort in het hart der mensenkinderen; daarom is zij boven alles het begerenswaardigst.' Daaraan voegde de engel toe: 'Ja, en het vreugdevolst voor de ziel' (1 Nephi 11:22–23).

Met de liefde van God kunnen we alle vooroordelen en misvattingen uit de weg ruimen. We zijn werkelijk Gods kinderen en kunnen onze ziel desgewenst met zijn liefde vullen.

*Heiland, leer mij U te dienen
op het pad dat U ons wees;
tijd te nemen voor een ander,
hulp te bieden zonder vrees.¹*

Waarom zal 'k een oordeel vellen?

Zonder vooropgezet plan begon ik over mijn band met het Koreaanse volk te vertellen. Ik vertelde de aanwezigen dat ik met negen Koreaanse neefjes



en nichtjes was opgegroeid. Zij kwamen bij ons over de vloer en wij gingen vaak naar hun toe. Ik had Koreaans eten gegeten en Koreaanse liedjes gezongen. Mijn tante was met een geweldige Koreaanse man getrouwd. Hun kinderen groeiden op in Japan, in dezelfde plaats waar ik woonde.

Halverwege mijn toespraak vroeg ik iemand om mij en president Ho Nam Rhee, de eerste ringpresident in Zuid-Korea, op de piano te begeleiden terwijl wij een bekend Koreaans liedje zongen. Daarna vroeg ik president Rhee om samen met mij het Koreaanse volkslied te zingen, hoewel ik dat sinds mijn jeugd niet meer had gezongen. Ik had het lang geleden van mijn Koreaanse oom geleerd, maar de woorden schoten me weer te binnen. Toen vroeg ik de aanwezigen om ook mee te zingen. Iedereen stond op en zong het prachtige volkslied van hun vaderland. De tranen vloeiden rijkelijk en ik had moeite om te zingen. Er heerste een fijne, bijzondere geest.

Ik zei tegen de leden van de ring dat ik net zo van hen hield als van mijn Koreaanse neven en nichten — omdat we allemaal kinderen van God zijn, omdat we allemaal



WARE DISCIPELEN ZIJN

'Nu hoor ik dat er onder ons soms racistische en kleinerende opmerkingen te horen zijn. Ik herinner u eraan dat niemand die minachtende opmerkingen maakt over mensen die tot een ander ras behoren zichzelf als een waar discipel van Christus kan beschouwen. Noch kan hij denken dat hij in overeenstemming met de leringen van de kerk van Christus leeft. (...)

'Wij zijn lid van de kerk van onze Heer. Wij hebben een plicht tegenover Hem, onszelf en anderen.'

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), 'De noodzaak van meer vriendelijkheid', Liahona, mei 2006, pp. 58, 60.

broeders en zusters in het evangelie zijn, en vanwege de liefde Gods (zie 1 Nephi 11:22, 25). We voelden die eeuwige liefde allemaal, en vrijwel iedereen in de zaal was tot tranen toe bewogen. Ik zei tegen hen: 'Ik houd van u als mijn broeders en zusters in het evangelie.'

Na afloop van de avondbijeenkomst stonden de leden van de ring in een lange rij om me te begroeten. De laatste persoon in de rij was de zestigjarige Koreaanse zuster. Met tranen in de ogen bood ze haar verontschuldigingen aan. De Geest van de Heer was sterk aanwezig. We werden allemaal door de genezende vleugels van de Heiland gedragen, en de geest van vrede sprak tot de aanwezigen. Ik voelde me één met hen.

*Waarom zal 'k een oordeel vellen
als ik zelf niet feilloos ben?
In een hart kan droefheid leven
waar 'k de reden niet van ken.*

Uw boodschap heeft mijn gedachten veranderd

In 1977 ben ik als lid van de Zeventig geroepen. Sindsdien heb ik het voorrecht gehad om honderden ringen te bezoeken. Na een priesterschapsleidersvergadering in Taylorsville (Utah) kwam er eens een lange man naar me toe die me toefluisterde dat zijn broer tijdens de Tweede Wereldoorlog was gesneuveld en dat hij het Japanse volk haatte. Na de conferentie kwam diezelfde man echter met tranen in zijn ogen naar mij toe. Huilend van vreugde omhelsde hij mij omdat ik mijn bekeringsverhaal had verteld en mijn liefde voor het Amerikaanse volk hem had getroffen.

Bij een andere gelegenheid vertelde een zuster me dat haar vader in de Tweede

Wereldoorlog was gesneuveld. Na de bijeenkomst zei ze: 'Ik moet u mijn verontschuldigingen aanbieden. Omdat mijn vader door Japanners om het leven was gebracht, heb ik altijd haat gekoesterd in mijn hart.' Toen zei ze: 'U vertelde dat uw vader tijdens de oorlog ook is gesneuveld, maar dat u later het evangelie hebt leren kennen, waardoor uw leven is veranderd. En nu vertelt u ons dat u van ons houdt. Ik schaam me. Hoewel ik mijn hele leven al lid van de kerk ben, heb ik uw volk tot op de dag van vandaag gehaat. Maar uw boodschap heeft mijn gedachten veranderd.'

Ik heb zo vaak gelijkaardige ervaringen gehad. Ik heb veel mensen ontmoet en dankzij het evangelie kunnen we elkaar begrijpen en van elkaar houden.

Al mijn schuld is weggenomen

Toen ik enkele jaren later na een bezoek aan Adam-on-di-Ahman een haardvuuravond bijwoonde, vroeg de supervisor van de vrijwilliger-zendingen in het gebied me mijn bekeringsverhaal te vertellen. Ik voldeed aan zijn verzoek en bedankte de aanwezige echtparen op die haardvuuravond dat ze hun kinderen op een zending hadden voorbereid en dat ze hen figuurlijk naar mijn deur hadden gestuurd.

Toen ik me al handenschuddend gereedmaakte om te vertrekken, sprak de supervisor de aanwezigen toe. 'Voordat we deze bijeenkomst besluiten,' zei hij, 'moet ik u iets bekennen.' Ik



weet niet meer precies wat hij zei, maar het kwam hier op neer:

‘Zoals u weet heb ik mijn land in mijn jonge jaren als Amerikaans marinier gediend. In die hoedanigheid heb ik veel Japanse soldaten omgebracht. Ik dacht dat ik mijn land een trouwe dienst had bewezen, maar vele jaren lang heb ik me bij de aanblik van oosterlingen, vooral Japanse mensen, erg terneergeslagen gevoeld. Soms kon ik niet eens goed functioneren. Ik heb met kerkfunctionarissen en therapeuten over mijn gevoelens gesproken.

‘Toen ik vandaag ouderling en zuster Kikuchi en hun zoon ontmoette, kwam er weer iets van naar boven. Maar nu heb ik geluisterd naar het getuigenis en het bekeeringsverhaal van ouderling Kikuchi, en naar zijn liefde voor de Heer en het evangelie, en naar zijn liefde voor ons allemaal. Hij zei dat hij Amerikanen en Amerikaanse soldaten had gehaat, maar dat het evangelie zijn leven had veranderd door de genezende kracht van de Heer. Toen ik dat hoorde, leek ik ook een stem van de Heer te horen, die zei: “Het is volbracht. Het is goed.”

Hij strekte zijn handen uit, stak ze in de lucht en zei met tranen in de ogen: ‘Al mijn schuld is weggenomen. Ik ben van mijn last bevrijd!’

Hij kwam naar me toe en omhelsde me. Toen kwamen ook onze vrouwen erbij, en we omhelsden elkaar met tranen in onze ogen.

Ik heb geleerd dat de Heiland verwonde harten, misvattingen en haat kan genezen als we ons op zijn woord en zijn verzoening richten. Hij geneest ons net zoals Hij de Israëlieten van de slangenbeten genas (zie Numeri 21:8–9; 1 Nephi 17:41; Alma 33:19–21). Het is ‘het aangename woord Gods (...) dat de verwonde ziel geneest’ (Jakob 2:8),



Hij geneest ons net zoals Hij de Israëlieten van de slangenbeten genas. Het is ‘het aangename woord Gods (...) dat de verwonde ziel geneest’, en ‘door zijn striemen is ons genezing geworden’.



HOUD VAN ELKANDER

'Moeder Teresa, een katholieke non die het grootste deel van haar leven onder de armen in India werkzaam was, heeft deze diepzinnige waarheid uitgesproken: "Als je anderen oordeelt, heb je geen tijd om ze lief te hebben." De Heiland heeft ons deze aansporing gegeven: "Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad." Ik vraag u: *kunnen wij elkaar liefhebben, zoals de Heiland heeft geboden, als we elkaar veroordelen?* En — met moeder Teresa — antwoord ik: nee, dat kunnen we niet.'

President Thomas S. Monson, 'De liefde vergaat nimmermeer', *Liahona*, november 2010, p. 124.

en 'door zijn striemen is ons genezing geworden' (Jesaja 53:5; zie ook Mosiah 14:5).

*Ben ik niet mijn broeders hoeder?
Laat mijn oog opmerkzaam zijn.
Geef mij olie voor zijn wonden,
't woord van troost voor zielenpijn.*

Ik geef u tien minuten

Ik ben in een kleine gemeenschap op het noordelijke eiland Hokkaido (Japan) geboren. Toen ik vijf jaar was, kwam mijn vader bij een aanval door een Amerikaanse onderzeeër om het leven. Als jongetje kreeg ik een hekel aan Amerikanen. Ik ben zo verder opgegroeid, me onbewust van de aanleiding tot de oorlog.

Toen ik klaar was met de onderbouw van de middelbare school, waren we arm. Mijn moeder kon het geld voor de bovenbouw niet meer opbrengen, dus besloot ik om te gaan werken en zelf mijn opleiding te bekostigen. In ons dorp was geen werk, maar negen uur reizen van huis vond ik een baan in een tofoemakertij in Mutoran, waar mijn moeder was opgegroeid.

In Mutoran stond ik elke ochtend om half vijf op. Ik maakte de hele ochtend tofoe en bezorgde die tot zes uur in de middag aan diverse winkels. Na het werk ging ik me wassen en omkleden, en rende ik na het eten naar de avondschool. Rond half elf 's avonds was ik weer thuis en om elf uur dook ik mijn bed in. Ik raakte door dit overvolle schema al snel uitgeput en werd ziek.

Ik verbleef in het huis van de tofoehandelaar, maar zegde mijn baan op en vroeg mijn oom me in huis te nemen zodat ik het schooljaar kon afmaken. Ondanks de medicijnen bleef ik ziek. Ik wist niet wat ik moest doen, ik voelde me wanhopig en dacht dat ik dood zou gaan. Ik begon hard te bidden, en zei: 'Als er een God is,

wilt U mij dan zegenen dat ik weer beter word.' Ietwat overmoedig voegde ik eraan toe: 'Als ik beter word, wil ik U iets in ruil geven.'

Toen ik bij mijn oom thuis was, klopten vroeg op een avond twee buitenlanders aan de deur. Zij waren zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De senior-collega, ouderling Law, kwam van het platteland in St. Anthony (Idaho, VS) en de junior-collega, ouderling Porter, kwam uit Salt Lake City. Het was koud, regenachtig en bijna donker, en ze wilden eigenlijk naar huis. Maar om de een of andere reden bleven ze langs de deuren gaan.

Ik was alleen thuis toen er op de deur werd geklopt. Ik deed de deur open en zei: 'Nee, dank u.'

Deze jonge mannen bleven nederig aandringen, maar weer zei ik: 'Nee, dank u.' Toen voegde ik eraan toe: 'Uw volk heeft mijn vader vermoord.' Ik was nog steeds verbitterd.

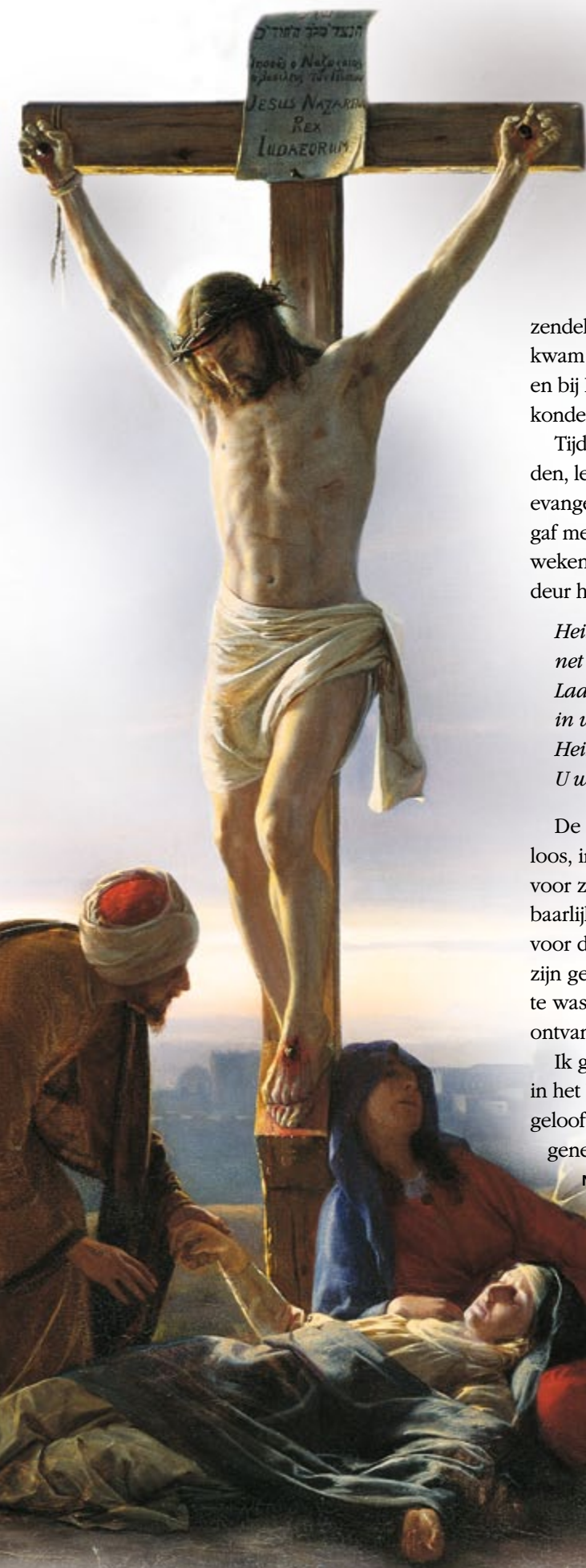
De zending uit Idaho liet zich niet van zijn stuk brengen en vroeg hoe oud ik was. Ik zei: 'Wat heeft mijn leeftijd ermee te maken? Ga alstublieft weg.'

Hij antwoordde: 'Ik wil je graag een verhaal vertellen over een jongen van jouw leeftijd die *jouw* hemelse Vader en *jouw* Heiland, Jezus Christus, heeft gezien. Daarover willen we je graag meer vertellen.' Ik bleef als het ware verstaand staan.

Ik zei: 'Ik geef u tien minuten.'

Die tien minuten hebben me diep geraakt en mijn leven veranderd. Het verhaal van de





zendelingen was zo ontroerend en prachtig. Ik kwam erachter dat ik een kind van God ben en bij Hem heb gewoond. Omdat ik ziek was, konden de zendelingen dagelijks langskomen.

Tijdens de gesprekken die ze met me hielden, leerden de zendelingen me het prachtige evangelie van de herstelling. Het evangelie gaf me de hoop en de wil om te leven. Enkele weken nadat de zendelingen bij mij op de deur hadden geklopt, heb ik me laten dopen.

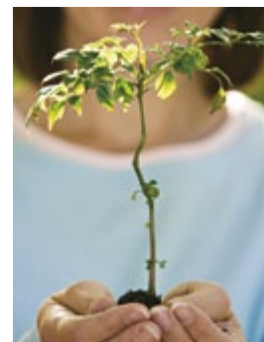
*Heiland, leer mij liefde geven,
net zoals U mij die geeft.
Laat mij uw discipel wezen
in wie steeds uw voorbeeld leeft.
Heiland, leer mij liefde geven;
U wil ik volgen, Heer.*

De genezende kracht van God is weergaloos, ingrijpend en grandioos. Ik dank Hem voor zijn genade, zijn liefde en zijn wonderbaarlijke goddelijke genezing. Ik dank Hem voor de verzoening van de Heiland, die door zijn genade de kracht bezit 'om zonden af te wassen, te genezen en eeuwig leven te ontvangen'.²

Ik getuig dat Alma's woorden tot Zeezrom in het Boek van Mormon waar zijn: 'Indien gij gelooft in de verlossing door Christus, kunt gij genezen worden' (Alma 15:8). ■

NOTEN

1. 'U wil ik volgen, Heer', lofzang 153.
2. L. Tom Perry, 'Zielen tot Mij brengen', *Liahona*, mei 2009, p. 110.



De genezende kracht van God is weergaloos, ingrijpend en grandioos. Ik dank Hem voor zijn genade, zijn liefde en zijn wonderbaarlijke goddelijke genezing.

EEN GROTE gemeenschap van heiligen

De leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wonen in verschillende landen, zijn werkzaam in allerhande beroepen en roepingen, en staan voor uiteenlopende moeilijkheden.

Maar de Heiland en zijn evangelie bieden oplossingen voor onze problemen, maken ons één in liefde en een gezamenlijk doel, en verenigen ons als een wereldwijde gemeenschap.

Of u nu met dertien anderen bijeenkomt in een kleine gemeente in Oekraïne of met tweehonderd gelijkgestemden in een wijk in Mexico, u behoort tot iets veel groters. Ons gemeenschappelijke geloof in de Heiland maakt van ons letterlijk 'geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods' (Efeziërs 2:19).

Wij hopen dat de kennismaking met enkele van uw medeburgers over de hele wereld in dit artikel (en andere uitgaven van de kerkelijke tijdschriften) u de verzekering geeft dat u met het evangelie van Jezus Christus uw eigen moeilijkheden het hoofd kunt bieden.





Vi'iga Faatoia, Samoa
60 jaar
Burgemeester
Eerste raadgever in de bisschop



Lucia Leonardo, Guatemala
23 jaar
Studente
Tweede raadgeefster in
jongevrouwenpresidium
van de ring

Bij de tsunami die in september 2009 Samoa teisterde, is mijn kleinzoon omgekomen. Ook de zoon van mijn zus is toen omgekomen. Ik ben mijn huis, twee auto's en vrijwel al mijn bezittingen kwijtgeraakt. Praktisch ons hele dorp gaat in de heuvels wonen, zodat dit niet weer zal gebeuren.

Ik weet dat God de overlevenden liefheeft, omdat Hij ons, via de kerk, van een nieuw huis, voedsel en water heeft voorzien.

Ik weet dat Hij ook degenen liefheeft die het niet hebben overleefd, omdat wij, door zijn macht, eenmaal weer bij elkaar kunnen zijn. Wij zijn gezegend.

Ik heb dezelfde problemen als mijn leeftijdgenoten. Wat ga ik met mijn leven doen? Welke studie ga ik volgen? Met wie ga ik trouwen? Hoe ga ik om met de druk van vrienden en vriendinnen buiten de kerk om mijn normen te verlagen? Soms kun je je gemakkelijk terneergeslagen, verdrietig of nerveus voelen.

Het evangelie heeft mij in alle aspecten van het leven richting gegeven. Ik moet sommige details nog uitwerken, maar ik weet wat ik wil en ik weet door het evangelie waar ik naartoe ga. Daar ben ik dankbaar voor. Dat maakt me echt gelukkig. Het helpt me om sterk te blijven en anderen te helpen, omdat ik weet dat ik tot mijn hemelse Vader kan bidden als ik hulp nodig heb.



Valerina M., Utah (VS)
10 jaar

Het is niet altijd gemakkelijk om een oudere zus te zijn. Soms raak ik gefrustreerd. Maar ik heb geleerd om een goede vriendin te zijn voor mijn kleine zusje en broertje door te zien hoe mijn moeder met haar zussen omgaat. Ze leert mij om een christelijk voorbeeld te zijn voor de mensen om ons heen. Ik kan die dingen doen om te laten zien dat ik de liefde van mijn hemelse Vader en Jezus Christus waardeer, en ook de liefde van mijn vader en moeder.





Elizabeth Kangethe,
Kenia
27 jaar
Freelance journaliste
ZHV-presidente van de wijk



Harrison Lumbama,
Zambia
46 jaar
Functionaris in een particuliere
liefdadigheidsorganisatie
Districtspresident

Voordat ik het evangelie leerde kennen, zag mijn wereld er donker uit. Ik vond het moeilijk om anderen te vergeven en koesterde vaak bittere gevoelens jegens iedereen die me iets had aangedaan. Ik had geen hoge pet op van het huwelijk, door al die dronken mannen die hun vrouw sloegen.

Door het evangelie van Jezus Christus ben ik veranderd. Ik vond het heerlijk om naar de kerk te gaan en gezinnen bij elkaar te zien zitten, en om over liefde, wederzijds respect en begrip te leren. Ik merkte dat ik afstand deed van gewoonten die niet met het evangelie strookten.

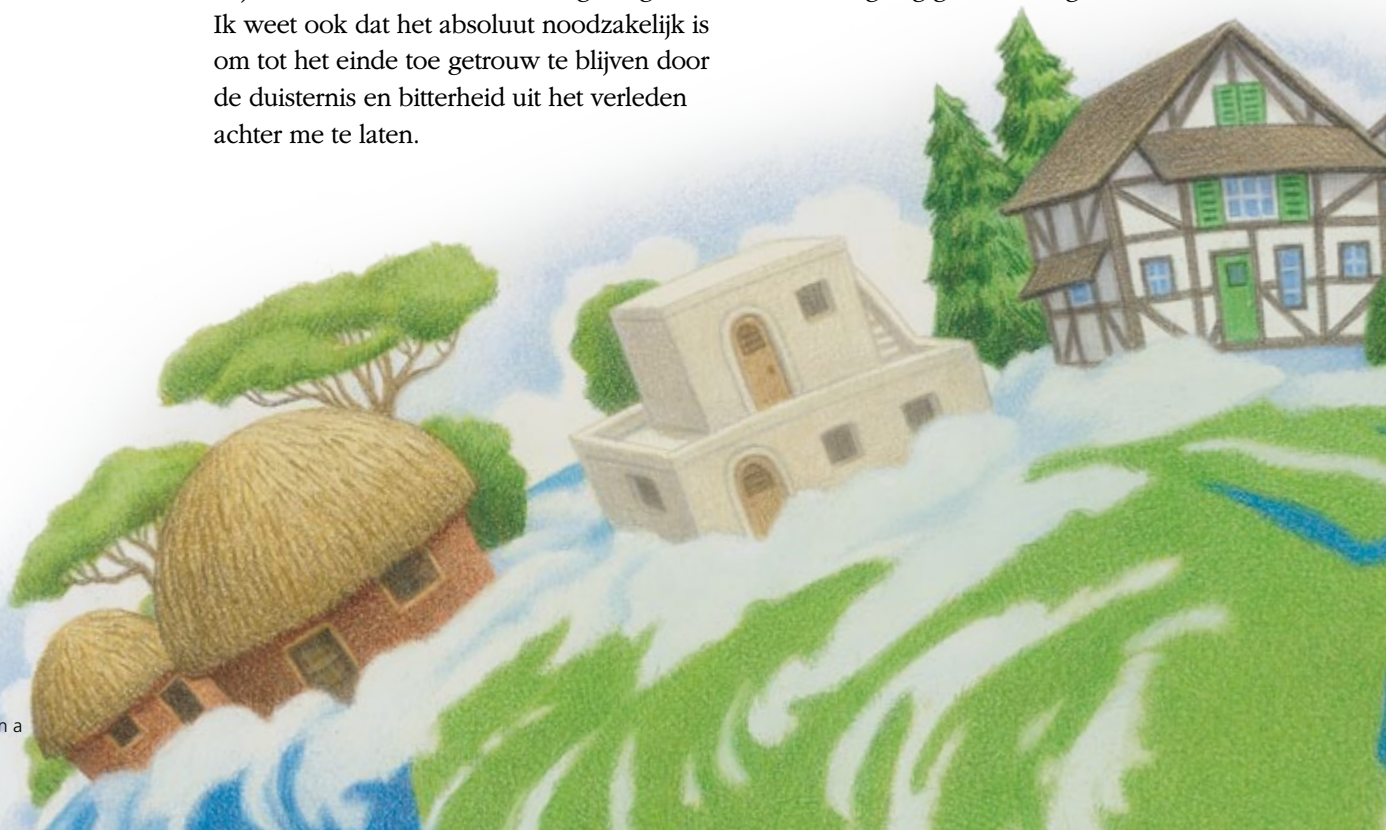
Ik voelde me gedrongen om vrede te sluiten met iemand die ik als mijn vijand beschouwde. We houden nu regelmatig contact. Ik heb een fijne teruggekeerde zendingleren kennen, met wie ik binnenkort in de tempel ga trouwen.

Ik weet zeker dat dit de juiste plek voor me is. De liefde en zorg van de leden voor elkaar geven me het gevoel dat ik erbij hoor. Mijn leven heeft meer betekenis gekregen. Ik weet ook dat het absoluut noodzakelijk is om tot het einde toe getrouw te blijven door de duisternis en bitterheid uit het verleden achter me te laten.

De eindjes aan elkaar knopen is voor mij een van de grootste uitdagingen. De kosten van het levensonderhoud zijn hoog vergeleken met mijn inkomen. Iedere dag maak ik me zorgen om de huur die ik moet betalen, het eten dat bijna op is, het schoolgeld voor de kinderen, enzovoort.

Het evangelie dat ik heb leren kennen, heeft me echt geholpen om ondanks de moeilijkheden staande te blijven. Door me aan de geboden en mijn verbonden te houden, kan ik me er wel doorheen slaan. Door onze gehoorzaamheid aan de wet van tiende zegent onze hemelse Vader ons dat we nooit honger hebben, en door zijn genade lukt het ons de beproevingen van het leven te doorstaan. Het evangelie verzacht de problemen in ons leven. Het geeft ons hoop op een betere toekomst als we gehoorzaam en getrouw zijn.

Het evangelie heeft me altijd uitkomst geboden, voor welke beproeving ik ook heb gestaan. Zonder het evangelie zou mijn leven eenvoudigweg geen richting of doel hebben.





Varvara Bak,
Rusland
25 jaar
Studente
Jeugdwerkleerkracht



Chhoeun Monirac,
Cambodja
18 jaar
Eerste raadgever in
jongemannenpresidium,
seminarieleerkracht

Ik wil meer op Christus gaan lijken. Ik verwacht geen volmaaktheid, maar ik wil in gedachte houden wie ik ben en dat ik vandaag beter wil zijn dan ik gisteren was. Dat is niet makkelijk. Omdat de normen van de wereld om ons heen zo laag zijn, is de verleiding groot om onze normen te verlagen.

Anderzijds is het toch niet zó moeilijk om je aan de normen van de kerk te houden. Mensen waarderen het wanneer je er hoge normen op nahoudt. Ik heb altijd groot respect gehad voor wie niet rookt of alcohol drinkt en hoogstaande normen heeft. Toen ik de kerk onderzocht, leefde ik al veel evangelienormen na. Omdat ik die geboden naleefde, kreeg ik er ook snel een getuigenis van.

We krijgen allemaal met onverwachte problemen te maken. Nadat we als gezin in de Hongkongtempel (China) aan elkaar waren verzegeld en vlak voordat een van mijn zussen op voltijdzending zou gaan, raakten mijn oudere broer en zus hun baan kwijt en werd mijn vaders salaris gehalveerd. Met zijn elfen in ons kleine huisje maakten we een moeilijke tijd door, maar we hielden vast aan de beloften van de tempel.

In die periode deed de Heilige Geest me aan een schrifttekst denken: 'Zoekt echter het koninkrijk Gods voordat gij naar rijkdom streeft' (Jakob 2:18). Daar putte ik hoop uit. Ik kreeg het vertrouwen dat God mij en ons gezin zou zegenen.

Mijn broer en zus hebben inmiddels een baan gevonden zodat er brood op de plank is, en ik heb een paar veelbelovende sollicitatiegesprekken gehad. Dat zijn wonderen waardoor ons geloof in Christus is gesterkt. Ik weet dat de Heer ons liefheeft en ons kent. Hij kent onze behoeften. Als we zijn geboden onderhouden, zullen we voorspoedig zijn in het land (zie Mosiah 2:22). ■



‘DE LIEFDE VERGAAT NIMMERMEER’: EEN GESPREK OVER DE ZHV



Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen en zijn vrouw, Patricia T. Holland, praten over de rol van de ZHV.

Ik kan me het leven niet zonder de ZHV voorstellen’, zegt Patricia T. Holland in een vraaggesprek met de redactie van de kerkelijke tijdschriften over het belang van de ZHV. ‘Dat komt omdat ik me het leven niet zonder het evangelie kan voorstellen, en in de ZHV heb ik erg veel over het evangelie geleerd.’

Zuster Holland en haar man, ouderling Jeffrey R. Holland, erkennen allebei de kracht van het evangelie in hun leven. Ze erkennen ook de invloed van de ZHV bij de vorming van een sterk gezin. ‘De ZHV is altijd een bron van kracht geweest voor de kerk’, zegt ouderling Holland. ‘Ze heeft in elke fase van de ontwikkeling van de kerk het nodige bijgedragen. In de moeilijke tijden waarin we nu leven, is haar bijdrage van nog groter belang. De ZHV is veel meer dan een programma. Zij behelst het evangelie — het evangelie in actie in het leven van onze opmerkelijke vrouwen. In moeilijke tijden beseffen we dat de ZHV haar leden, en daardoor de hele kerk, precies datgene kan bieden waar nu behoefte aan is.’

Ouderling en zuster Holland spreken over de ZHV en de kracht die gezinnen en wijken en gemeenten ervaren als priesterschapsleiders en ZHV-leidsters samenwerken.

Welke rol speelt de ZHV bij de versterking van het geloof en het gezin?

Zuster Holland: De ZHV is nu meer dan ooit nodig gezien de uitdagingen waar we in de huidige wereld voor staan. Het is voor de vrouwen in de kerk nog belangrijker om rechtschapen en getrouw door het leven te gaan, en om dicht bij de Geest te blijven. Vrouwen hebben ook elkaar nodig, om hun geloof te behouden en te sterken.

Ouderling Holland: De ZHV verkondigt het evangelie op unieke en krachtige wijze, met de speciale stem van de vrouw. De ZHV is een van de middelen om de leringen en waarden van het evangelie in het leven van vrouwen te brengen. Maar vergeet niet dat de evangeliebeginselen niet geslachtsafhankelijk zijn. Liefde en medeleven, maar ook kracht, leiderschap en besluitvaardigheid zijn evangeliedeugden. We dienen ons allemaal, zowel mannen als vrouwen, die deugden zoveel mogelijk eigen te maken.

Ieder van ons die het evangeliepad bewandelt, is een individu — een dochter of zoon van God. Als individuele leden moeten we rotsvast in het leven staan. De kracht van elke organisatie wordt bepaald door de mensen die er deel van uitmaken, een huis staat of valt met de fundering.

Zuster Holland: Als ik denk aan alle zegeningen die we als heiligen der laatste dagen in onze tempels, onze wijken en gemeenten, ons huwelijk en ons gezin genieten, besef ik dat de samenwerking tussen de priesterschap en de ZHV — tussen mannen en vrouwen — zowel in het gezin als in de kerk daaraan ten grondslag ligt.

Ouderling Holland: Vrouwen gaan iedere week na de ZHV naar huis en vertellen hun man en zoons wat ze hebben geleerd. Zo zijn ook mijn vrouw en dochters door de jaren heen gezegend



'In het licht van de grote uitdagingen voor vrouwen en gezinnen is geen andere organisatie in de wereld beter in staat om hulp te bieden dan de ZHV.'

Patricia T. Holland

door de priesterschapsinstructies die onze zoons en ik hebben ontvangen en doorgegeven.

Zuster Holland: Ik durf te stellen dat in het licht van de grote uitdagingen voor vrouwen en gezinnen geen andere organisatie in de wereld beter in staat zal zijn om hulp te bieden dan de ZHV. We moeten de vrouwen in de kerk oproepen hun taak als behoedsters van het welzijn van kinderen groot te maken, vooral in deze tijd waarin talloze gezinnen uiteenvallen. We moeten er samen de schouders onder zetten, hand in hand, om de klus te klaren.

Hoe heeft de ZHV u en uw gezin gesterkt?

Zuster Holland: De invloed van de ZHV op mij is al voor mijn geboorte begonnen, omdat mijn moeder en grootmoeder een roeping in de ZHV vervulden. Ik heb als kind veel van hen geleerd. Ik wilde op hen lijken. Ze vertelden me verhalen over mijn overgrootmoeder Elizabeth Schmutz Barlocker, die veertig jaar ZHV-presidente was geweest. Ze gaf alles wat ze had, ook haar eigen voedsel en kleding, aan haar zusters in het evangelie. Ze geloofde dat God haar zou beschermen en zegenen in haar werk,

wat Hij ook deed. Het voorbeeld van deze drie vrouwen en hun inzet in de ZHV inspireren me nog steeds.

Ouderling Holland: Ik ben nooit naar de ZHV geweest, maar ik ben er in mijn jeugd wel door gevormd. Een groot deel van mijn tienertijd was mijn moeder werkzaam in het ZHV-presidium van onze wijk. Als jongen was het fantastisch om haar zo bezig te zien. Die zegeningen kunnen we inderdaad van onze voorouders ontvangen en aan onze kinderen en kleinkinderen doorgeven.



Maar mijn getuigenis van de ZHV is ook door mijn vrouw gesterkt. Ik kan met trots zeggen dat ik met een voorma-

lig ZHV-presidente ben getrouwd. Haar toewijding heeft ook mij veel zegeningen gebracht. Toen ik met Patricia Terry in het huwelijksbootje stapte, wist ik door haar inzet voor de Heer wat voor vrouw ze was. Ze was getrouwd werkzaam in het koninkrijk. In mijn ogen was ze geweldig. Diezelfde waarden en deugden zijn in ons huwelijk en gezin een zegen gebleken. Dus is de ZHV mij tot zegen geweest? Absoluut!

Hoe kunnen de leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties samenwerken om een wijk of gemeente te versterken?

Zuster Holland: De ZHV is naar het voorbeeld van de priesterschap georganiseerd. Er is dan ook sprake van een prachtige overeenkomst tussen de priesterschap en de ZHV, waardoor het beginsel wordt bekrachtigd dat zowel mannen als vrouwen hun rechtschapenheid aanwenden. Mannen en vrouwen zijn elkaar tot zegen. Dat aspect komt in de tempel duidelijk naar voren. Wijken en gemeenten

worden sterker naarmate de priesterschapsleiders en leidinggevenden van de hulporganisaties beter samenwerken. Overal waar we gewoond hebben, waren de wijk-raadsvergaderingen een grote bron van kracht.

Mannen en vrouwen zijn allemaal leden van het lichaam van Christus, en dat lidmaatschap is geweldig! We lezen in de Schriften: 'Indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet' (LV 38:27) en 'het oog kan niet zegen tot de hand: ik heb u niet nodig' (1 Korintiërs 12:21).



Ouderling Holland: Gezien de ingewikkelde problemen die zich voordoen, moeten de leidinggevenden in de wijk of gemeente samenwerken. De bisschop draagt de priesterschapsleutels om de wijk te leiden. In de wijk- of gemeenteraadsvergadering vindt de nodige coördinatie plaats. Hoe beter die raad functioneert, hoe beter de kerk functioneert. Dat geldt voor elke wijk of gemeente.

De bisschop kan tijdens een wijkraad samen met de andere leidinggevenden de behoeften van de wijk analyseren. Zijn er leden met stoffelijke welzijnsbehoeften? Is een jongeman bezig zich op een zending voor te bereiden? Zijn er echtparen die zich op de tempel voorbereiden? Wat kunnen we als wijkraad doen om te helpen?

Vergeet niet dat de zorgen van een moeder zijn gekoppeld aan die van haar kinderen en haar man. Via de huisbezoeksters leert de ZHV-presidente de behoeften van het hele gezin en die van de individuele leden kennen. De wijkraad kan vervolgens uit die rijke bron van informatie putten.

Hoe kan de ZHV de kerk helpen de uitdagingen van de eenentwintigste eeuw het hoofd te bieden?

Ouderling Holland: De huidige economische crisis die de hele wereld treft, heeft allerlei financiële gevolgen. Toch zijn de beginselen van hulpverlening en een zuinige levensstijl altijd onderdeel van de ZHV geweest. De wereld vindt het inmaken van fruit of het maken van quilts misschien maar ouderwets in de eenentwintigste eeuw. Maar op dit moment zijn er mensen die honger en kou lijden. Voor hen

'De vaardigheden en ideeën waarvoor de ZHV altijd al heeft gestaan, bieden veel van de oplossingen voor de problemen waarmee we over de hele wereld te maken hebben. "De liefde vergaat nimmermeer" is een vaandel waaronder de hele mensheid zich kan scharen.

Ouderling Jeffrey R. Holland



zijn wat ingemaakt fruit en een warme deken letterlijk een geschenk uit de hemel. Een zuinige levensstijl raakt nooit uit de tijd. Dat wil niet zeggen

dat we hiermee teruggaan naar de negentiende eeuw, maar dat we op de juiste weg de eenentwintigste eeuw inslaan. De vaardigheden en ideeën waarvoor de ZHV altijd al heeft gestaan, bieden veel van de oplossingen voor de problemen waarmee we over de hele wereld te maken hebben.

'De liefde vergaat nimmermeer' is een vaandel waaronder de hele mensheid zich kan scharen. Het is geen programma — maar het duidelijke klaroengeschal van het evangelie (zie 1 Korintiërs 14:8–10). Het evangelie zal nooit vergaan, zodat het ZHV-motto 'De liefde vergaat nimmermeer' zeer toepasselijk is (1 Korintiërs 13:8). Het bekrachtigt het feit dat de mannen en vrouwen in de kerk hetzelfde doel nastreven: discipelen van Christus worden.

En als het gaat waaien en stormen, dan zij dat zo. Het evangelie biedt altijd de oplossing, wat het probleem ook mag zijn. Het zal altijd zegevieren. We zijn gebouwd op



de rots die Jezus Christus is, en zijn onwankelbare evangelie leidt ons door moeilijke tijden heen.

Zuster Holland: Vrouwen hebben volgens mij een aangeboren verlangen om mensen in nood te helpen. Het maakt niet uit of een vrouw jong of oud, alleenstaand of gehuwd is. De ZHV biedt haar de perfecte mogelijkheid om anderen te helpen, want er zijn altijd mensen die hulp nodig hebben. En iedere vrouw heeft op haar beurt vroeg of laat zelf hulp nodig. 'De liefde vergaat nimmermeer' is werkelijk een eeuwig beginsel en een krachtig motto voor iedereen.

Ouderling Holland: Bedenk dat de ZHV niet alleen hulp biedt aan leden van de kerk. We proberen allemaal voor onze eigen kring te zorgen, maar de geweldige zusterschap van de ZHV — vooral op het gebied van liefdediensten — kent geen grenzen. Dat zet ons ertoe aan betrokken te zijn bij onze burens die geen lid van de kerk zijn, mee te helpen bij een activiteit op school of te zorgen voor een schone, veilige buurt en gemeenschap.

Welke rol gaat de ZHV in de toekomst spelen?

Zuster Holland: De ZHV gaat in de toekomst zeker een essentiële rol spelen. Hoe meer de wereld zich in duisternis hult, hoe meer het evangelielicht zal schijnen. De ZHV speelt een sleutelrol bij het onderwijzen van onze zusters in de leerstellingen van het evangelie. Het belangrijkste punt van die leerstellingen is dat God, onze hemelse Vader, zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, naar de aarde heeft gestuurd. Zijn verzoening, opstanding en voorbeeld leren ons geloof in Hem te hebben, ons te bekeren, verbonden te sluiten en elkaar lief te hebben. Jezus Christus is het licht dat nimmer vergaat — het stralende licht dat de duisternis doordringt.

WIJKRADEN: WAAR LEIDING-GEVENDEN SAMENWERKEN

'De wijkraad bestaat uit de bisschop, wijkadministrateur, wijksecretaris, groepsleider, hogepriesters, quorumpresident, ouderlingen, wijkzendingsleider, presidenten van de jongemannen en de zondagsschool, en presidentes van de ZHV, de jonge vrouwen en het jeugdwerk. (...)

'De raadsleden worden aangemoedigd om vrijuit te spreken. (...) Zowel mannen als vrouwen moeten ervaren dat hun deelname en opmerkingen ten volle worden gewaardeerd. (...) Vrouwen kijken soms anders tegen dingen aan dan mannen, wat tot meer inzicht leidt in de behoeften van de leden en hoe men daaraan tegemoetkomt. (...)

'De wijkraad is gericht op zaken die personen en gezinnen opbouwen' (*Handboek 2: de kerk besturen* [2010], 4.4; 4.6.1).

Ouderling Holland: In Matteüs 7:16 staat: 'Aan hun vruchten zult gij hen kennen.' Zelfs toen onze kinderen nog klein waren, zagen ze bijvoorbeeld de toewijding van hun moeder aan het evangelie en de rol die een vrouw daarin vervult. Ze gingen vaak met haar mee om zusters van de ZHV hulp te bieden. Soms moesten ze bidden dat onze oude auto zou starten. Ze zagen haar in een oude mantel door de sneeuw ploeteren om voor haar ZHV-zusters in New England (VS) te zorgen. Ze waren nog maar klein, maar dat zijn ze nooit vergeten. Ze zagen de opoffering en getrouwheid van hun moeder, en onze dochter is mede daardoor zelf zeer bereidwillig om anderen te helpen. En onze zoons hebben veel respect en bewondering voor de toewijding en inzet van onze schoondochters. Door het voorbeeld van hun moeder beseffen onze kinderen de essentiële, verheven rol van vrouwen in hun leven en in het koninkrijk van God.

Zo zullen anderen ook het voorbeeld zien van de 'vruchten' in het leven van heiligen der laatste dagen — de vruchten die worden voortgebracht als we ernaar streven om disci-

pelen van de levende God te worden. Dat licht kan nooit verduisterd worden. De ZHV heeft een glansrijke toekomst omdat het evangelie glansrijk is. Het licht van het koninkrijk van God gaat nooit uit. En als de nood onder de mensen toeneemt, weerklinkt het klaoengeschal van het ware evangelie. De rechtschapen mannen van de priesterschap en de zusters van de ZHV zullen zich vooraan scharen bij hen die deze boodschap brengen en hun liefdediensten verrichten. ■

Dit interview is afgenomen door LaRene Gaunt en Joshua Perkey van de kerkelijke tijdschriften.

Julie B. Beck

Algemeen
ZHV-presidente

DE LEER VAN HET GEZIN

Bij mijn ontmoetingen met jongvolwassenen over de hele wereld stel ik ze vaak de volgende vraag: 'Waarom geeft het Eerste Presidium zoveel om jullie, en waarom investeert het zoveel in jullie?' Dit zijn sommige antwoorden die ik krijg: 'Wij zijn de toekomstige leiders van de kerk.' 'We hebben instructies nodig om sterk te blijven.' 'Ons getuigenis wordt versterkt in onze 'seminarie- en instituutklassen.' 'We moeten andere jongeren van de kerk leren kennen.' 'Wij zijn de hoop voor de toekomst.' Ik hoor bijna nooit: 'Zodat ik op een dag een betere vader of moeder kan worden.' Hun antwoorden gaan meestal over zichzelf, omdat ze in die fase van hun leven zijn.

Toch is het de taak van ouders, leerkrachten en leiders om het opkomende geslacht in de leer van het gezin te onderwijzen. Het is van groot belang hen te helpen het eeuwige leven te bereiken (zie Mozes 1:39). Ze moeten weten dat de theologie van het gezin gebaseerd is op de schepping, de val en de verzoening. Ze moeten de gevaren voor het gezin begrijpen, zodat ze weten waartegen ze vechten en hoe ze zich daarop kunnen voorbereiden. Ze moeten duidelijk inzien dat de volheid van het evangelie in tempelverbonden en -verordeningen gelegen is.

De theologie van het gezin

De theologie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is op het gezin gericht en gebaseerd op de schepping, de val en de verzoening. De schepping van de aarde zorgde voor een plek waar gezinnen konden leven. God schiep een man en een vrouw die de twee essentiële helften van een gezin vormden. Het was een onderdeel van het plan van onze hemelse Vader dat Adam en Eva verzegeld zouden worden en een eeuwig gezin vormen.

De val was een manier waarop het gezin kon groeien. Adam en Eva kozen als leidinggevend in hun gezin voor deze aardse ervaring. Door de val konden ze zonen en dochters krijgen.

Door de verzoening kan het gezin voor eeuwig verzegeld worden. Daardoor kan het gezin eeuwig groeien en volmaakt worden. Het plan van geluk, ook wel het heilsplan genoemd, was een plan voor gezinnen. Het opkomende geslacht dient te begrijpen dat de belangrijkste pilaren van onze theologie op het gezin gericht zijn.

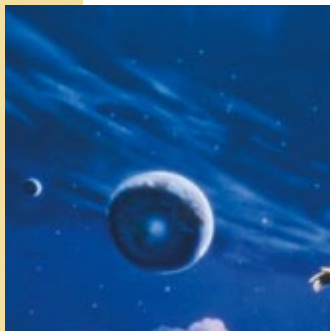
Als we het hebben over de vereisten voor de zegeningen van het eeuwige leven, hebben we het over de vereisten voor

Als nooit tevoren zal deze generatie worden opgeroepen om de leer van het gezin te verdedigen. Als ze die leer niet kennen, kunnen ze die ook niet verdedigen.





We hebben een theologie van het gezin die op de schepping, de val en de verzoening gebaseerd is.



de zegeningen van een eeuwig gezin. Dat was de leer van Christus, die door de profeet Joseph Smith is hersteld. In Leer en Verbonden 2:1–3 staat:

‘Zie, Ik zal u het priesterschap openbaren, door de hand van de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt.

‘En hij zal in het hart der kinderen de aan de vaders gedane beloften planten, en het hart der kinderen zal zich tot hun vaders wenden.

‘Indien het niet zo ware, zou de gehele aarde bij zijn komst volkomen worden verwoest.’

Deze tekst gaat over de tempelzegenen. Zonder die verordeningen en verbonden zal ‘de gehele aarde (...) volkomen worden verwoest.’

‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ onderstreept dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper.¹ Zonder het gezin is er geen plan. Dan is er geen reden voor het leven op aarde.

Gevaren voor het gezin

Naast een goed begrip van de theologische leer van het gezin moeten we allemaal de gevaren begrijpen die het gezin bedreigen. Doen we dat niet, dan kunnen we ons niet op de strijd voorbereiden. Overal om ons heen zien we bewijzen dat het gezin steeds minder belangrijk wordt gevonden. Het aantal huwelijken neemt af, de

leeftijd waarop mensen trouwen wordt hoger en het aantal echtscheidingen neemt toe. Steeds meer kinderen worden buiten het huwelijk geboren. Het aantal abortussen neemt toe en abortus wordt steeds meer toegestaan. We zien lagere geboortecijfers. We zien ongelijke relaties tussen mannen en vrouwen, en culturen waar mishandeling in het gezin nog steeds gebruikelijk is. En vaak is een carrière belangrijker dan het gezin.

Veel van onze jongeren hebben steeds minder vertrouwen in het gezin. Ze hechten meer waarde aan hun opleiding en steeds minder aan het stichten van een eeuwig gezin. Velen beschouwen gezinsvorming niet als een taak die op geloof is gebaseerd. Voor hen is het een selectieproces, net als boodschappen doen. Velen

Het toenemende aantal echtscheidingen vormt een van de gevaren die het gezin bedreigen.



wantrouwen ook hun eigen morele kracht en die van hun leeftijdgenoten. Omdat de verleidingen zo groot zijn, weten velen niet zeker of ze hun verbonden wel volledig kunnen naleven.

Veel jongeren hebben ook onvolgende en onderontwikkelde sociale vaardigheden. En dat is een belemmering om een eeuwig gezin te kunnen stichten. Het gaat ze steeds beter af om met iemand tachtig kilometer verderop te praten, maar steeds minder om een gesprek met iemand in dezelfde kamer te voeren. Dat maakt sociale omgang moeilijk voor ze.

We hebben ook te maken met een probleem dat in Efeziërs 6:12 wordt genoemd: ‘Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.’ Er wordt iedere dag beleid uitgevaardigd dat tegen het gezin is gericht, en zelfs de juridische definitie van het begrip gezin is wereldwijd aan het veranderen. Pornografie viert hoogtij. De nieuwe doelgroep van de makers van pornografie is jonge vrouwen. Ouders worden als onkundig en onrealistisch afgeschilderd. Het wemelt van de mediaboodschappen die tegen het gezin zijn gericht. Jongeren worden ongevoeliger voor de noodzaak om een eeuwig gezin te stichten.

We zien hoe dit kan gebeuren aan de hand van de woorden van Korihor, een antichrist: 'En aldus predikte hij tot hen, en hij verleidde het hart van velen en bracht hen ertoe hun hoofd in hun goddeloosheid op te richten, ja, en vele vrouwen, en ook mannen, verleidde hij ertoe hoererij te bedrijven' (Alma 30:18). Satan weet dat hij nooit een lichaam zal krijgen; hij zal nooit een gezin hebben. Dus zijn jonge vrouwen zijn doelwit, want zij scheppen de lichamen voor toekomstige generaties.

Korihor was een antichrist. Antichrist is anti-gezin. Alle leerstellingen of beginselen die ze in de wereld horen en die anti-gezin zijn, zijn ook antichrist. Het is zo duidelijk. Als onze jongeren de rechtschapen overleveringen van hun vaders niet meer

geloven zoals het volk dat in Mosiah 26 wordt beschreven, als onze jongeren hun rol in het plan niet begrijpen, lopen ze het gevaar om weggeleid te worden.

Het opkomende geslacht onderrichten

Wat hopen we dat dit opkomende geslacht zal begrijpen en doen met wat het van ons leert? De antwoorden op die vraag en de belangrijkste elementen van de leer van het gezin zijn te vinden in de proclamatie over het gezin. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd dat

Ouders, leiders en leerkrachten dienen het opkomende geslacht in de leer van het gezin te onderwijzen zoals die in de Schriften en de proclamatie over het gezin is opgetekend.



HET GEZIN IS EEUWIG

'Het gezin is geen toevalligheid van het sterfelijk leven. Het bestond al in

de hemel voordat de aarde werd geschapen. Historisch gezien begon het op aarde met Adam en Eva, zoals opgetekend in Genesis. Adam en Eva waren door de Heer voor tijd en alle eeuwigheid aan elkaar verzegeld, en daarom zal hun gezin voor eeuwig bestaan.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'The Family: A Proclamation to the World', in Dawn Hall Anderson, *Clothed with Charity: Talks from the 1996 Women's Conference* (1997), p. 134.

de proclamatie 'een verklaring en een bevestiging van de normen, leerstellingen en gebruiken' is die deze kerk altijd heeft gepropageerd.²

President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft gezegd: 'Deze orde (...) van familiebestuur, waarbij een man en een vrouw een verbond met God sluiten — net als Adam en Eva — om eeuwig aan elkaar verzegeld te worden, nakomelingen te krijgen (...) is het enige middel waardoor we op zekere dag het aangezicht van God kunnen zien en leven.'³

Het opkomende geslacht dient te begrijpen dat het gebod om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft (zie Genesis 1:28; Mozes 2:28). Kinderen krijgen is een taak die op geloof is gebaseerd. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: 'Het is uitermate egoïstisch als een echtpaar weigert om kinderen te krijgen als het daartoe wel in staat is.'⁴ Moederschap





TOT DE LEERKRACHTEN

'Uw belangrijkste bezigheid, uw fundamentele en nagenoeg enige

taak, is lesgeven in het evangelie van de Heer Jezus Christus, zoals dat in deze laatste dagen is geopenbaard. U moet in dat evangelie onderwijzen met gebruikmaking van de standaardwerken en de woorden van de leiders van de kerk, geroepen om Gods volk in deze laatste dagen te leiden.'

President J. Reuben Clark jr. (1871–1961), eerste raadgever in het Eerste Presidium, *De koers die de kerk voor het onderwijs heeft uitgezet*, gewijzigde uitgave (1994), p. 10; zie ook *Evangelieonderricht: handboek voor leerkrachten en leiders van CES* (2001), p. 4.

en vaderschap zijn eeuwige rollen. Elk is verantwoordelijk voor de mannelijke of de vrouwelijke helft van het plan. In onze jonge jaren bereiden we ons op die eeuwige rollen en taken voor.

Ouders, leerkrachten en leiders kunnen jonge mensen helpen zich op de zegeningen van Abraham voor te bereiden. Wat zijn die zegeningen? Abraham spreekt daarover in Abraham 1:2. Hij zegt dat hij streefde naar 'het recht waartoe ik moest worden geordend om (...) te bedienen; (...) en ook verlangde [ik] iemand te zijn die grote kennis bezat, (...) en vader van vele natiën te zijn, een vrededorst, en verlangde [ik] onderricht te ontvangen en de geboden van God te onderhouden, [en] werd ik rechtmatig erfgenaam, hogepriester, met het recht dat de vaderen toebehoorde.'

Waar worden de zegeningen van Abraham ontvangen? Die zijn uitsluitend bestemd voor wie een tempelverzegeling en -huwelijk hebben. Een man

kan niet een 'vader van vele natiën' worden zonder aan zijn vrouw verzegeld te zijn. Zo kon ook Abraham het recht van de vaderen niet ontvangen zonder een vrouw die het recht bezat dat de moeders toebehoorde.

De verhalen van Abraham en Sara, en van Isaak en Rebekka, staan in Genesis. Abraham en Sara hadden maar één zoon, Isaak. Als Abraham de 'vader van vele natiën' wilde zijn, hoe belangrijk was dan Rebekka, de vrouw van Isaak? Ze was zo belangrijk dat hij zijn dienstknecht honderden kilometers op pad stuurde om de juiste jonge vrouw te vinden, een vrouw die haar verbonden zou naleven, een vrouw die begreep wat het inhield om een eeuwig gezin te stichten.

Wij bereiden onze jongeren voor op de tempel en op een eeuwig gezin.

In Genesis 24:60 ontvangt Rebekka de zegen dat zij de moeder van 'duizenden van tienduizenden' zou worden. Waar vinden we dergelijke zegeningen? Die ontvangen we in de tempel.

Het verhaal van Isaak en Rebekka is een voorbeeld van een man die de sleutels en een vrouw die de invloed bezit, die samenwerken om hun zegeningen tot vervulling te brengen. Hun verhaal is cruciaal. De zegeningen van het huis van Israël waren afhankelijk van een man en een vrouw die hun plaats in het plan kenden, en hun taken vervulden om een eeuwig gezin te stichten, kinderen te krijgen en die te onderwijzen.

In deze tijd hebben wij de taak om uit ons gezin en ons





'HET GEZIN: EEN PROCLAMATIE AAN DE WERELD' GEBRUIKEN

- Hang een exemplaar van de proclamatie bij u thuis of in het klaslokaal op.
- Moedig de jongeren aan om een exemplaar van de proclamatie in hun Schriften te bewaren.
- Koppel belangrijke uitspraken in de proclamatie aan lessen die u uit de Schriften geeft.
- Bestudeer en bespreek de proclamatie tijdens de gezinsavond.

leslokaal een Isaak en een Rebekka voort te laten komen. We moeten elke jonge man en jonge vrouw laten inzien wat zijn of haar rol is in dit grootse partnerschap — dat ieder van hen een Isaak of een Rebekka is. Ze weten dan beslist wat ze met die informatie moeten doen.

De hoop op het eeuwige leven

Ouders, leerkrachten en leiders: leef zó bij u thuis, met uw gezin, met uw huwelijkspartner, dat de jongeren door uw voorbeeld hoop op het eeuwige leven zullen ontwikkelen. Als u er duidelijk naar leeft en in lesgeeft, zal uw boodschap door al het lawaai om de jongeren heen tot hun hart doordringen en hen diep raken.

Leef thuis zó dat u de basisbeginselen goed op orde hebt, zodat het duidelijk is dat u uw rol en taken in het gezin goed wil vervullen. Denk in termen van precisie, niet perfectie. Als u een doel voor ogen hebt en concreet te werk gaat om dat thuis te bereiken, zullen de jongeren van u leren. Ze zien dan dat u bidt, dat u samen de Schriften bestudeert, dat u gezinsavond houdt, dat u er een prioriteit van maakt om samen te eten, en dat u met respect over uw huwelijkspartner spreekt. Uit uw voorbeeld put de opkomende generatie vervolgens grote hoop.

Eén ding is zeker

Wij bereiden onze jongeren voor op de tempel en op een eeuwig gezin.

Ze worden van alle kanten belaagd, wat ze ervan kan weerhouden om een eeuwig gezin te stichten. Het is onze rol om ze te onderwijzen zodat er geen misvattingen over bestaan. We behoren uitermate duidelijk te zijn over de belangrijkste leerstellingen die in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' zijn te vinden.

Als nooit tevoren zal deze generatie worden opgeroepen om de leer van het gezin te verdedigen. Als ze die leer niet kennen, kunnen ze die ook niet verdedigen. Ze moeten het belang van de tempel en het priesterschap begrijpen.

President Kimball heeft gezegd:

'Veel van de sociale controle die in het verleden het gezin bekrachtigde en steunde, is aan het verdwijnen. De tijd zal aanbreken dat alleen zij die intens en actief in het gezin geloven, hun gezin kunnen beschermen te midden van het oprukkende kwaad om ons heen. (...)

'(...) Er zijn mensen die het gezin zo ontraditioneel definiëren, dat het bestaan ervan wordt bedreigd. (...)

'Broeders en zusters, van alle mensen mogen wij ons het allerminst laten overtuigen door de misleidende argumenten dat de gezinseenheid op de een of andere manier iets te maken heeft met de ontwikkelingsfase die een samenleving doormaakt. Het staat ons vrij om de tendensen te weerstaan die het belang van het gezin bagatelliseren en meer nadruk

leggen op het belang van zelfzuchtig individualisme. Wij weten dat het gezin eeuwig is.'⁵

Het evangelie van Jezus Christus is waar. Het is door de profeet Joseph Smith hersteld. Wij hebben in deze tijd de volheid van het evangelie. Wij zijn zoons en dochters van hemelse Ouders, die ons naar deze aarde hebben gezonden om ons op de zegeningen van een eeuwig gezin voor te bereiden. Ik getuig van onze Heiland, Jezus Christus, en dat wij door zijn verzoening volmaakt kunnen worden en in staat zullen zijn om onze taken in ons eeuwige gezin te vervullen. En door zijn verzoening krijgen we de belofte dat we voor eeuwig in gezinsverband zullen leven. ■

Uit een satellietuitzending voor leerkrachten van seminarie en instituut op 4 augustus 2009.

NOTEN

1. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
2. Gordon B. Hinckley, 'Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld', *De Ster*, januari 1996, p. 91.
3. Ezra Taft Benson, 'What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple', *Ensign*, augustus 1985, p. 6.
4. Spencer W. Kimball, 'Fortify Your Homes against Evil', *Ensign*, mei 1979, p. 6.
5. Spencer W. Kimball, 'Families Can Be Eternal', *Ensign*, november 1980, p. 4.

IK HAD EINDELIJK EEN KERK GEVONDEN

Het grootste deel van mijn leven voelde ik een leegte en een verlangen om me ergens aan vast te houden. Ik had het idee dat ik in een kerk wellicht kon vinden wat ik zocht, dus ben ik al op zeer jonge leeftijd diverse godsdiensten en levensbeschouwingen gaan onderzoeken. Vele ervan waren goed en vol goede mensen. Sommige ervan waren vreemd en absoluut niet wat ik zocht.

Na vele jaren zoeken raakte ik uitgekeken en gaf ik de moed op. Ik besloot op mijn eigen manier een relatie met God op te bouwen en georganiseerde godsdienst verder te mijden.

Enige tijd nadat ik me dat had voorgenomen, keek ik naar een televisieprogramma over geestelijke zaken. De presentator van het programma had een interview met een gezin dat uit heiligen der laatste dagen bestond. Toen ik zo naar dat gezin zat te luisteren, voelde ik de liefde en het vaste geloof waarnaar ik al zo lang op zoek was. Het trof mij ook dat heiligen der laatste dagen zoveel nadruk op het gezin leggen. Misschien moest ik toch nog maar één kerk onderzoeken.

Onder in

beeld stond een telefoonnummer van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor Milaan en omstreken. Ik belde het nummer en sprak met enkele leden in het ringgebouw, die ervoor zorgden dat de zendelingen contact met me opnamen.

Ik had het nogal druk in die

periode. Toen de zendelingen me belden om een afspraak te maken, stelde ik voor dat ik ze over een paar weken zou terugbellen, als het wat minder hectisch was. Daar stemden ze mee in, en ze gaven me ook het telefoonnummer van de ZHV-presidente. Zij belde me om te vragen of ik op zondag naar de kerk wilde komen. Ik ging erheen en genoot van alles: de lessen, de mensen en de sfeer. Ik voelde me na afloop heel blij.

Ik ging de daaropvolgende twee maanden elke zondag naar de kerk. Uiteindelijk heb ik me in oktober 2008 laten dopen. Mijn zoektocht was niet alleen ten einde, maar ik had mijn bestemming bereikt. Ik voelde niet meer dat dorstige verlangen dat ik daarvoor continu had.

Ik ben intens dankbaar dat ik de waarheid heb gevonden, maar vind het in zekere zin ook jammer dat ik er zo lang over heb gedaan om het evangelie van Jezus Christus te vinden. Toch ben ik dankbaar voor wat ik op mijn

zoektocht zoal heb meegemaakt. Omdat ik op zoveel andere plaatsen heb gezocht, verheug ik me des te meer in de kennis dat ik de juiste plek heb gevonden — de plek waar ik thuishoor. ■

Barbara De Giglio,
Lombardije (Italië)

Ik besloot georganiseerde godsdienst verder te mijden. Maar enige tijd nadat ik me dat had voorgenomen, zag ik een interview op televisie met een gezin dat uit heiligen der laatste dagen bestond.



EN MIJN CARRIÈRE DAN?

Alles liep op rolletjes. Ik had muziek gestudeerd aan de Universiteit van Oxford en was pas aan het werk gegaan bij een professioneel orkest in Edinburgh (Schotland). Mijn carrière zag er rooskleurig uit, en ik sloot veel vriendschappen.

Tijdens mijn studie had ik besloten een voltijdzending uit te stellen. Nu kwam de gedachte aan een zending helemaal niet meer bij me op. Ik was in vele opzichten bang, vooral bang om mijn carrièreplannen de grond in te boren. Ik vond dan ook dat ik een uitzondering vormde en niet op zending hoefde te gaan. De opofferingen leken me gewoon te groot.

Goede vrienden en de heilzame werkingen van de Geest begonnen echter een verandering in mijn hart teweeg te brengen. Door de liefde van een zorgzame, waakzame bisschop kreeg ik een sterker, vaster getuigenis van het herstelde evangelie. Al snel wist ik dat ik een oproep om op zending te gaan moest aanvaarden. Ik had geen idee hoe ik mijn carrière met zoveel concurrentie na een onderbreking van twee jaar weer zou oppakken, maar ik vertrouwde erop dat de Heer me voor mijn besluit zou zegenen. Ik nam ontslag zonder te weten hoe een en ander verder zou uitpakken.

Ik werd op zending geroepen naar het zendingsgebied West-Indië, waar ik Frans zou spreken. Het was niet altijd gemakkelijk, maar ik vond het heerlijk om de mensen daar te dienen en hun leven te zien veranderen. In die twee jaar heb ik me voortdurend op de wil van mijn Vader in de hemel



Na een reeks mislukte sollicitatiegesprekken besepte ik dat mijn twee jaar in een heel ander vakgebied veel potentiële werkgevers had afgeschrikt.

afgestemd. Ik had nog nooit zoveel vreugde ervaren door anderen onzelfzuchtig te dienen.

Na mijn terugkeer zag ik de wereld vanuit het perspectief van nieuwe prioriteiten en waarden, en ik nam me voor om mijn leven op het evangelie van Jezus Christus te richten. Ik ging onmiddellijk op zoek naar werk, maar dat lag niet voor het oprapen. Na een reeks mislukte sollicitatiegesprekken besepte ik dat mijn twee jaar in een heel ander vakgebied veel potentiële werkgevers had afgeschrikt. Zou mijn zending mijn carrière echt de das omdoen?

Ik kan dankbaar zeggen dat dat niet het geval was. Een kleine drie maanden later zag ik een vacature

die me op het lijf was geschreven. Ik had precies de juiste vaardigheden in huis voor de baan in kwestie. En niet alleen dat, sollicitanten moesten ook nog eens vloeiend Frans spreken! Mijn zending heeft de deur naar deze mogelijkheid geopend. Drie gesprekken later kreeg ik de baan aangeboden. Ik was zelfs verder in mijn carrière dan ik zonder voltijdzending zou zijn geweest. Ik voelde de genade en liefde van de Heer. Ik weet dat Hij zegeningen voor ons heeft weggelegd als wij ons deel doen.

Wat de profeet Joseph Smith heeft gezegd, is waar: 'Laten wij blijmoedig alle dingen doen die binnen ons vermogen liggen, en mogen wij dan met het volste vertrouwen stilhouden om

het heil Gods te zien, en in afwachting van de openbaring van zijn arm' (LV 123:17). ■

David Hooson, Londen (Engeland)

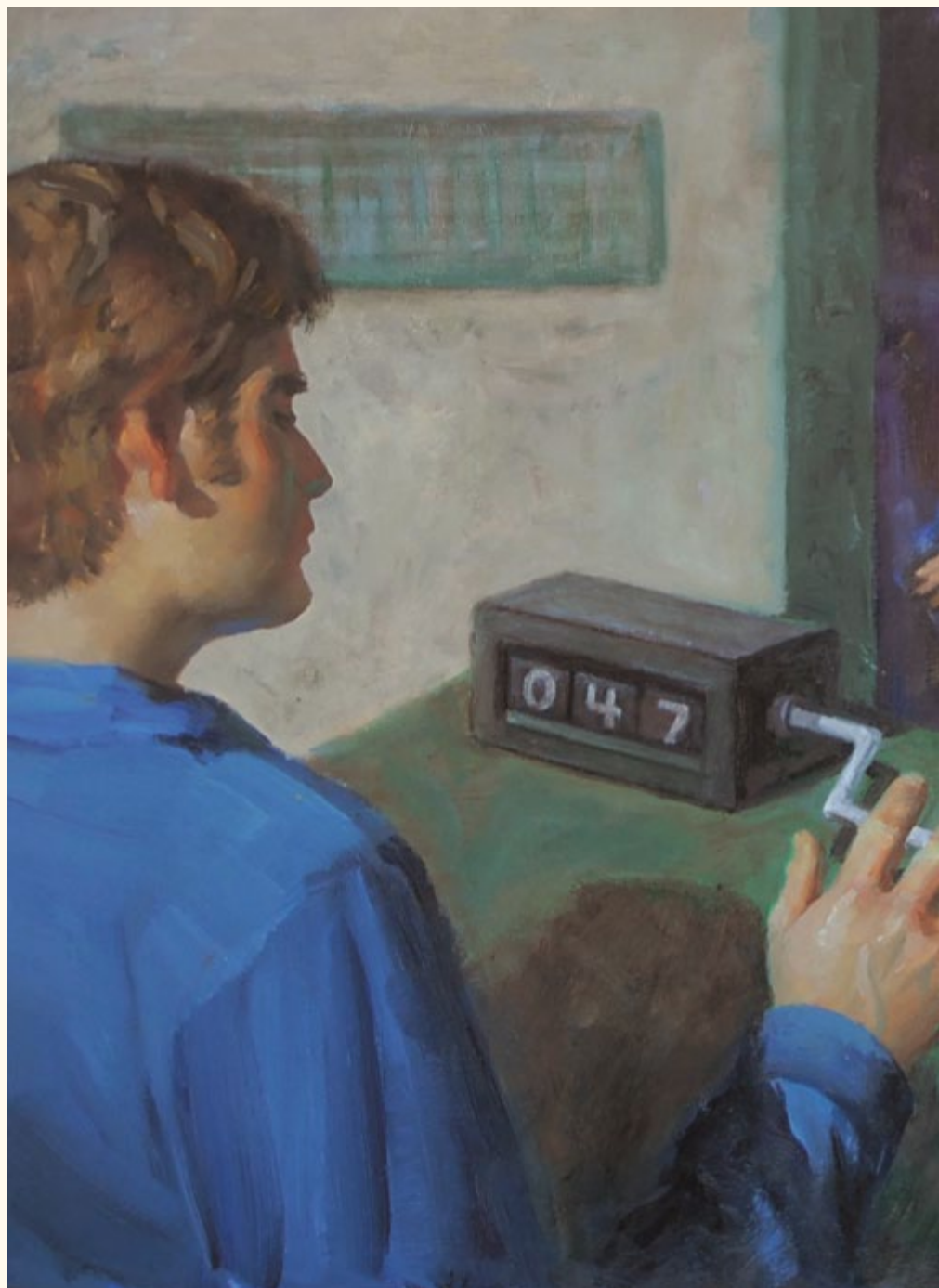
IK TROTSEERDE MIJN COLLEGA'S

Op een ochtend kregen alle medewerkers in de fabriek waar ik werkte te horen dat we naast ons uurloon een prestatiebonus voor stukwerk zouden ontvangen. Hoe meer we produceerden, hoe meer we zouden verdienen. Dat gebeurde vier maanden voordat ik op zending ging, dus kon ik meer geld verdienen om die te bekostigen.

De productie ging aanzienlijk omhoog, en ons loon eveneens. Ik werkte met twee anderen samen aan een rubberpers. Telkens wanneer ik een mal uit de machine zag komen en de automatische teller omhoog zag gaan, moest ik aan mijn stijgende banksaldo denken.

De nieuwe prestatiebonus produceerde echter ook een stimulans om te sjoemelen. Eén collega sloop vaak achter de automatische teller, gaf de slinger een paar extra slagen en keerde dan weer naar zijn werkplek terug. Ik moest grinniken als ik dat zag gebeuren, schudde mijn hoofd en ging door met mijn werk. Ik vond dat zolang ik zelf niet met de teller knoeide, mijn integriteit niet in het geding was.

Maar ik besepte al snel dat ik hetzelfde uitbetaald kreeg als de andere mannen in mijn team, zodat het eigenlijk niet uitmaakte wie aan de teller zat. Ik maakte me net zo schuldig aan diefstal als de anderen. Ging ik mijn



zending met gestolen geld bekostigen?

Ik worstelde met wat ik moest doen. Het extra geld dat we onrecht kregen, was niet bijster veel. Veel mensen zouden zeggen dat je je daar niet druk om moet maken,

maar ik voelde me er niet prettig bij. Ik wist dat ik mijn collega's ermee moest confronteren.

'Dat meen je toch niet?', vroeg Bob (namen zijn gewijzigd), de voorman van het team. 'Tedereen sjoemelt



De nieuwe prestatiebonus produceerde ook een stimulans om te sjoemelen. Eén collega sloop vaak achter de automatische teller en gaf de slinger een paar extra slagen.

hier. Zelfs de hoge pieten. Ze gaan er gewoon van uit.'

Hij zag geen reden tot verandering. Wat kon ik nog meer doen? Zelfs zonder onze aantallen op te vijzelen, maakte onze pers de hoogste

productie ten opzichte van de andere in onze ploegendienst. Ik hoorde medewerkers aan andere persen vaak zeggen dat ze graag in ons team wilden werken.

'Ik kan ruilen met Jack aan de andere pers', stelde ik Bob voor.

'Je lijkt wel niet goed wijs,' zei hij, 'maar ik werk dan wel met Jack.'

Nadat Jack en ik van team hadden gewisseld, wreef Bob me vaak onder de neus dat hij veel meer verdiende dan ik. Ik moest denken aan een regel uit de lofzang 'O, vast als een rotssteen': 'Vat moed! Ik ben met u, o, weest niet verschrikt.' Die woorden hielpen me de honende opmerkingen van Bob te negeren.

Een tijdje later kwam Bob naar me

toe. Hij zei dat Jack niet goed beviel en dat mijn team me terug wilde. Dat verbaasde me. Ik zei tegen Bob dat ik terug zou komen als er niet meer gesjoemeld zou worden. Daar stemde hij mee in. Mijn oude team nam me weer hartelijk op en het sjoemelen stopte.

Ik had verwacht dat er vóór mijn zending wel sprake zou zijn van beproevingen, maar ik had geen idee dat mijn eerlijkheid en moed op de proef gesteld zouden worden. Ik ben dankbaar dat toen ik de kracht nodig had om het goede te doen, de Heer me liet weten dat Hij mij 'nimmer verlaat'.¹ ■

Kenneth Hurst, Alabama (VS)

NOOT

1. 'O, vast als een rotssteen', lofzang 53.

WE GINGEN IN GEBED

Op een zondag kregen we het prachtige nieuws te horen dat ouderling Carlos H. Amado van de Zeventig op dinsdagavond de leden in onze ring zou komen toespreken. Mijn hele gezin was enthousiast, maar ik maakte me zorgen of we die vergadering wel konden bijwonen.

Als docent moest ik op dinsdagavond lesgeven. Helaas kon ik bijna nooit vrij krijgen. Omdat ik niet precies wist wat ik kon doen om ouderling Amado's toespraak bij te wonen, gingen we als gezin in gebed, in de hoop dat de Heer een weg voor ons zou bereiden.

De dag voor de conferentie kreeg ik de ingeving om het schoolhoofd te vragen of ik twintig minuten eerder weg kon, zodat ik met mijn gezin naar de bijeenkomst kon gaan. Ik stapte haar

kantoor binnen, en voordat ik iets kon zeggen vroeg ze me of ik mijn les op dinsdag twee uur eerder kon beginnen dan normaal. Dat betekende ook dat we twee uur eerder klaar zouden zijn.

Wat een zegen was dat voor ons. We kwamen ruimschoots op tijd voor de bijeenkomst aan, en genoten van de Geest in de tegenwoordigheid van een van de discipelen van de Heer. Ons zoontje van vijf was zelfs in de gelegenheid om ouderling Amado vóór aanvang met een omhelzing te begroeten en even met hem te babbelen. Samen met de andere aanwezigen werden we uitermate opgebouwd door de Geest. Bovendien hebben we als gezin een getuigenis ontvangen dat onze hemelse Vader onze verlangens kent en naar onze gebeden luistert. ■ Miguel Troncoso, Santa Cruz (Argentinië)

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK: IN DIENST VAN JE **naaste**



: *Is huisonderwijs of
: huisbezoek nieuw
: voor je? Neem dan
: de volgende negen
: punten in overweging.*

‘Ik weet dat de maand bijna om is, en het spijt me dat we geen kans hebben gehad de huisbezoekboodschap te bespreken’, zei de huisbezoekster van zuster Julie B. Beck. Maar terwijl ze dat zei, verliet ze het huis van de algemeen ZHV-presidente met een mand vol strijkgoed dat ze later gestreken en wel naar zuster Beck zou terugbrengen. ‘Kunnen we dit als huisbezoek beschouwen?’, vroeg ze aarzelend aan zuster Beck.

Bij haar relaas van het voorval zegt zuster Beck met tranen in de ogen: ‘Hoe kon deze lieve vriendin en toegewijde huisbezoekster ooit denken dat ze *niet* bij me op huisbezoek was geweest en over me had gewaakt? Het was ook niet de eerste keer dat ze die maand was langsgeslagen om ergens mee te helpen. Waarom kon ze niet inzien dat ze me voortdurend een dienst bewees en mijn gezin tot zegen was? Haar liefde en zorg voor mij omvatten juist de essentie van huisbezoek. Natuurlijk kon ze rapporteren dat ik huisbezoek had ontvangen!’

Zoals uit zuster Becks ervaring blijkt, zijn geïnspireerd huisbezoek en huisonderwijs meer dan een formeel bezoek en nooit helemaal voltooid. Huisonderwijs en huisbezoek hebben meer te maken met de zorg voor andere mensen dan het volgen en afvinken van bepaalde procedures. Ze zijn bedoeld om over elkaar te waken en elkaar te dienen zoals de Heiland dat deed. Hier zijn wat ideeën om je daarbij te helpen:

- **Weet aan wie je bent toegewezen en wie je collega is.** De priesterschapsleiders of ZHV-leidsters in je wijk of gemeente kunnen je de namen en contactgegevens verstrekken van de gezinnen of personen die onder je hoede vallen. Stel jezelf voor aan je collega en aan de mensen die je bezoekt, en bouw een band met elkaar op.
- **Ga op bezoek.** Bezoek de persoon thuis als dat mogelijk is. Als dat niet mogelijk is, kun je bijvoorbeeld in de buurt van iemands werk afspreken, samen een wandeling maken of elkaar voor of na de kerk op zondag treffen. Onderwijs en inspireer elkaar — door bijvoorbeeld met de boodschap van het Eerste Presidium of de huisbezoekboodschap te beginnen. Geef je getuigenis. Vertel elkaar wat er allemaal gebeurt in je leven. Schep een liefdevolle band door vriendelijkheid en zorgzaamheid. Luister oprecht. Houd vertrouwelijke zaken die je hoort voor je. Blijf een goede vriend(in), in de loop der tijd ontstaat dan vaak een nog betere vertrouwensband.
- **Bid met en voor de mensen die je bezoekt.** Aan het eind van je bezoek kun je gerust vragen: ‘Zullen we samen bidden?’ Het hoofd van het huishouden vraagt iemand om het gebed uit te spreken. Blijf dagelijks bidden voor degenen bij wie je op huisbezoek of huisonderwijs gaat. Vraag je hemelse Vader hoe je over hen kunt waken en ze kunt liefhebben.



JE GELOOF ZAL TOENEMEN



'Ik kreeg een telefoontje van een verontruste moeder in een verafgelegen staat. Ze zei dat haar onge-

huwde dochter ver weg naar een andere stad was verhuisd. Door het beperkte contact dat ze met haar dochter had, voelde ze aan dat er iets ergs aan de hand was. De moeder maakte zich zorgen om de deugdzaamheid van haar dochter. Ze smeekte me om haar dochter te helpen.

'Ik kwam erachter wie haar dochters huisonderwijzer was. Ik belde hem. Hij was jong. Maar zijn collega en hij waren 's nachts allebei wakker geworden, niet alleen vanwege hun bezorgdheid om het meisje, maar met de inspiratie dat ze op het punt stond keuzes te maken die alleen maar verdriet en ellende zouden opleveren. Met alleen die inspiratie van de Geest gingen ze naar haar toe. Aanvankelijk wilde ze hen niets over haar situatie vertellen.

Ze smeekten haar om zich te bekeren en het pad te kiezen dat de Heer voor haar had uitgestippeld en dat haar moeder en vader haar hadden geleerd om te volgen. Toen ze naar hen luisterde, besepte ze dat wat ze van haar leven wisten maar uit één bron kon komen, namelijk God. Het gebed van een moeder was opgestegen naar haar hemelse Vader, en de Heilige Geest was met een boodschap naar de huisonderwijzers gestuurd.

'(...) Je geloof zal toenemen als je de Heer dient door als zijn onderwijzer naar het huis van de kinderen van je hemelse Vader te gaan. Je gebeden zullen verhoord worden. Je komt zelf te weten dat Hij leeft, dat Hij ons liefheeft en dat Hij inspiratie geeft aan hen die zelfs maar een sprankje geloof in Hem hebben en een verlangen bezitten om Hem in zijn kerk te dienen.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Gaven van de Geest voor moeilijke tijden' (CES-haardvuuravond voor jongvolwassenen, 10 september 2006), lds.org/broadcast.



De zegeningen van huisbezoek

Silvia H. Allred

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Als volwassen zuster in de kerk krijg je de gelegenheid en de verantwoordelijkheid om als huisbezoekster werkzaam te zijn. In die hoedanigheid kun je veel goeds tot stand brengen. Als je de zusters bezoekt die aan je zijn toegewezen, zul je:

- De zusters bij wie je op bezoek gaat, leren kennen en liefhebben en vriendschap met ze sluiten.
- De kans krijgen om evangelieleringen uit te dragen en ervan te getuigen.
- Een goede invloed op de zusters hebben en hen sterken.
- De kans krijgen om waar nodig hulp te bieden.
- De leiding van de Geest voelen.
- Vreugde ervaren door je dienstbetoon.
- Geestelijk groeien als een verbondsdochter van God.



- **Wees dienstbaar.** Zie en voorzie noden en behoeften. Als een zuster die je bezoekt bijvoorbeeld binnenkort een tentamen heeft, zou je haar die week een maaltijd kunnen brengen zodat ze wat meer tijd heeft om te studeren. Als de broeder bij wie je op huisonderwijs gaat een baan zoekt, breng hem dan in contact met mensen die hem wellicht kunnen helpen.
- **Stel goede vragen.** Vragen kunnen aanleiding geven tot troostrijke woorden, de bespreking van relevante evangeliebeginselen en zinvol dienstbetoon. Je kunt bijvoorbeeld vragen: 'Wat zijn je/uw grootste zorgen?' 'Hebt u vragen over het evangelie?' Je kunt ook specifieker zijn: 'Waar kunnen we je/u praktisch mee helpen?' 'Kunnen we u naar de winkel of de dokter brengen?' Met vragen kom je vaak verder dan simpelweg te zeggen: 'Laat maar weten als we iets voor je/u kunnen doen.'
- **Zoek inspiratie.** De Geest kan je influisteren wat je voor anderen kunt betekenen. Je krijgt misschien een ingeving over onderwerpen die je kunt bespreken of hulp die je kunt bieden. Naarmate je ze beter leert kennen, zou je zelfs het gevoel kunnen krijgen om ze aan te moedigen de verdere verordeningen, verbonden en zegeningen van het evangelie te ontvangen.
- **Rapporteer de juiste informatie.** Breng verslag uit over het materiële en geestelijke welzijn van de mensen die je bezoekt, over de hulp die je hebt geboden en de noden die er zijn. Rapporteer vertrouwelijke zaken indien nodig rechtstreeks aan de ZHV-presidente of quorumpresident.
- **Overleg met je collega.** Verdeel de voorkomende taken naar behoefte met je collega, zoals afspraken maken en hulp bieden. Je kunt zondig om de beurt een bezoek afleggen, hulp bieden en verslag uitbrengen over het welzijn van de betreffende persoon of personen.
- **Wees attent.** Wees op de hoogte van belangrijke datums of gebeurtenissen in het leven van wie je bezoekt en onderwijst, zoals verjaardagen en andere belangrijke gebeurtenissen of ontwikkelingen. ■

Het vuur van lesgeven in het evangelie

Mijn huisonderwijscollega en ik gingen bij een ouder echtpaar op bezoek. Ik was nog maar een paar weken terug van mijn zending, maar was het gevoel van lesgeven in het evangelie al aan het kwijtra- ken. Maar dat bezoek en de les die we gaven, hebben

het vuur weer aangewak- kerd. De Geest brandde volop in mijn hart, ik kon alleen maar glimlachen en had moeite mijn tranen te bedwingen.

Op huisonderwijs gaan is belangrijk voor jongvolwas- senen omdat we allemaal, in welke omstandigheden

we ons ook bevinden, door de Geest gesterkt moeten worden. De wereld trekt hard aan ons, en lesgeven in het herstelde evangelie is een van de beste manie- ren om te voorkomen dat we op gevaarlijke paden afdwalen.

Ramon Kaspers, Nederland

De vreugde van de Heer

Ik kamp met moeilijkheden, en als het tegenzit heb ik de neiging om te klagen. Maar ik leerde anders tegen dingen aankijken toen mijn collega en ik bij een gezin op huisonderwijs gingen dat al lange tijd niet in de kerk was geweest.

Tijdens een van onze bezoeken besepte ik dat mijn problemen ten opzichte van die in dat gezin een regen- druppel in de oceaan leken. Het zag er niet naar uit dat dit gezin naar de kerk zou komen, maar mijn collega en ik bleven ons inzetten.

Op een zondagochtend voor de avondmaalsdienst kreeg ik het gevoel om bij de deur te gaan staan. Tot mijn grote verbazing zag ik dit gezin de kapel binnenlo- pen! De vreugde die ik toen voelde, is niet in woorden uit te drukken. Mijn eigen problemen werden verzwol- gen door de vreugde in de Heer (zie Alma 31:38).

Rati Mogotsi, Zuid-Afrika



De vriendinnen van morgen

Nadat ik aan een bui- tenlandse studie in Frankrijk was begonnen, kreeg huisbezoek een nieuwe betekenis voor mij. De zusters aan wie ik was toegewezen, werden meer dan een naam waarbij ik me vaag een gezicht kon voorstellen: ze zijn dierbare vriendinnen geworden. De Heilige Geest heeft me meer dan eens ingegeven om op bepaalde momenten voor hen te bidden en soms

ook te vasten, of om te bel- len, te troosten, te luisteren, te schrijven, langs te gaan, of gewoon een arm om hen heen te slaan. Die kleine gebaren hebben iets in hun leven betekend, maar ook in dat van mij.

De zusters waren alle- maal verschillend. Sommi- gen waren van mijn leeftijd, anderen waren ouder. Sommigen waren jonge, getrouwde moeders, ande- ren waren alleenstaand.

Elke leeftijd is volmaakt

Toen ik als huisbezoek- ster aan een oudere vrouw werd toegewezen, vroeg ik me gezien ons leeftijdsverschil af of we wel iets gemeen zouden hebben. Ik kwam echter tot de ontdekking dat de Heer mijn collega en mij uiter- mate geschikt achtte om deze zuster te bezoeken. Ze had iemand nodig om mee te praten en naar haar te luisteren.

Ik heb gemerkt dat ik een werktuig in de handen van de Heer kon zijn om deze zuster te dienen. Ook bleek dat ik veel van haar kon leren. De tijd die we met elkaar hebben door- gebracht, heeft ons *allebei* vreugde geschonken.

Teboho Ndaba, Zuid-Afrika

Door onze bezoeken konden we meer zien dan alleen onze verschillen.

Ik ben onlangs naar een andere woonplaats verhuisd. Mijn hart sprong op van vreugde toen ik de opdracht kreeg om bij enkele zusters op huis- bezoek te gaan. Nu zijn ze niet meer dan namen. Morgen zullen ze mijn vriendinnen zijn.

Nirina J-Randriamiharisoa, Madagaskar

Aangestipt

Mijn vrienden en kennissen die geen lid van de kerk zijn, hebben me aangesproken over

wat er in de tempel gebeurt.

Hoe weten ze daarvan, en wat kan ik tegen ze zeggen?



Laat je ten eerste niet door hun vragen uit het veld slaan. De symbolen en verordeningen van de tempel zijn in de loop der jaren op verschillende manieren bekendgemaakt, voornamelijk door mensen die de kerk hebben verlaten. Maar het feit dat mensen buiten de kerk er iets van weten, houdt niet in dat ze minder heilig zijn. Het is belangrijk dat wij ze

heilig houden en dat we blijf geven van onze toewijding aan de Heer.

Ten tweede, als mensen je iets over de tempel vragen, kun je eerlijk zeggen dat je er niet veel over weet omdat je nog niet door de tempel bent geweest. Maar om eventuele misverstanden uit de wereld te helpen, kun je uitleggen dat we naar de tempel gaan om verbonden met onze hemelse Vader te sluiten en dat we ons er richten ‘op de Heiland, zijn rol in het plan van onze hemelse Vader, en onze belofte om Hem te volgen’ (*Trouw aan het geloof* [2004], p. 157). De symbolen en ceremonies in de tempel zijn heilig en mogen niet in het openbaar besproken worden. Ook kunnen ze buiten de context van de tempel niet goed begrepen en gewaardeerd worden.

Om meer te leren, kun je de volgende hulpbronnen raadplegen, die beide in verscheidene talen op LDS.org te vinden zijn:

- Het boekje *Voorbereiding op de heilige tempel* (2004).
- Het hoofdstuk ‘Tempel’ in *Trouw aan het geloof*, pp. 156–160. ■



Het is belangrijk om respect te tonen voor onze leiders. Ook al zijn we met hen bevriend, in de kerk dienen we hun roeping te eren en te respecteren door ze als 'broeder' of 'zuster' aan te spreken. ■

Is het gepast om kerkleiders bij hun voornaam te noemen?

Soms wordt onze relatie met onze leiders zo vertrouwd, dat we de neiging hebben om beleefdheidsvormen te vergeten. Vriendelijkheid is uiteraard op zijn plaats, maar het is ook belangrijk respect voor hen en hun roeping te tonen. In de kerk spreken we volwassenen gewoonlijk aan met 'broeder' of 'zuster', waarmee we zowel respect tonen als aangeven dat we kinderen van onze hemelse Vader zijn. Andere formelere aanspreektitels, zoals *ouderling*, *bisschop* of *president*, worden eveneens als teken van respect gebruikt. Voltijdzendingen geven in dit opzicht een goed voorbeeld door elkaar als 'elder' of 'zuster' aan te spreken.

President Monson heeft gezegd dat het een priester- schapsplicht is om een voltijdzen- ding te vervullen.

Wat houdt die
uitspraak in?

Tijdens de afgelopen algemene conferentie heeft president Thomas S. Monson gezegd: 'Tot de jongemannen

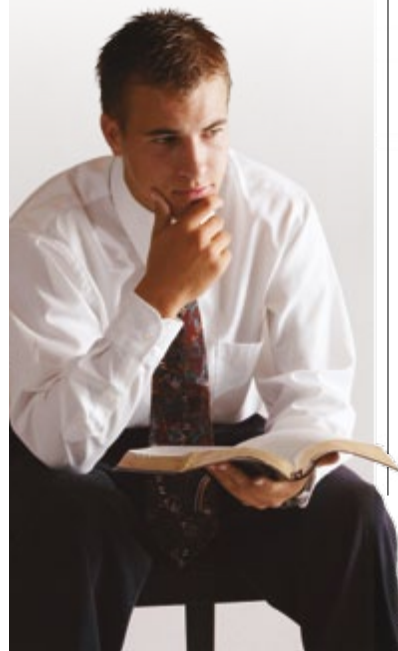
met het Aäronisch priesterschap en de jongemannen die ouderling worden, herhaal [ik] de boodschap van eerdere profeten: iedere waardige jongeman die daartoe in staat is, dient zich op een zending voor te bereiden. *Een zending is een priesterschapsplicht — een verplichting aan de Heer, die ons zo veel heeft gegeven.*'¹

Als je het priesterschap ontvangt, beloof je onder andere dat je de verantwoordelijkheid en de taken ervan op je neemt. Net als met alle gaven die we van onze hemelse Vader ontvangen, verwacht Hij van je dat je het priesterschap gebruikt om anderen tot zegen te zijn. 'Want van hem aan wie veel is gegeven, wordt veel geëist' (LV 82:3).

Dragers van het Aäronisch priesterschap moeten 'waarschuw, uitleggen, aansporen en onderwijzen, en allen uitnodigen om tot Christus te komen' (LV 20:59). Zoals president Monson heeft gezegd, is het de plicht van een priesterschapsdrager om een voltijdzending te vervullen. Op een zending zet je al je energie, tijd en aandacht in om die plicht uit te voeren: anderen dienen, het evangelie prediken en allen uitnodigen om tot Christus te komen. Uiteraard brengt de vervulling van je plichten altijd zegeningen met zich mee. Je zending zal een tijd van grote vreugde en geestelijke groei zijn. ■

NOOT

1. Thomas S. Monson, 'Nu we elkaar weerzien', *Liahona*, november 2010, pp. 5–6; cursivering toegevoegd.



SUPER!

KIES VOOR EEN HELDENROL.

Volg de profeet.
Bereid je op een
zending voor.

(Zie LV 15:6.)



MOEST IK GAAN OF BLIJVEN?



Een paar dagen voordat ik op zending zou gaan, werden mijn ouders in het ziekenhuis opgenomen. Ik wist niet of ik ze kon achterlaten.

Rodolfo Giannini

Ik had het geluk dat ik door een vriend met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in aanraking was gekomen. Ik was onderwezen door zendelingen die door God waren geroepen om de wereld het licht van het evangelie te brengen. Twee jaar na mijn doop werd ik geroepen om naar het zendingsgebied Milaan (Italië) te gaan. Voordat ik ging, had ik een ingrijpende geestelijke ervaring.

Mijn ouders, die geen lid van de kerk waren, waren niet blij dat ik op zending ging. We hadden vreselijke ruzies, die me veel verdriet deden.

Twee dagen voordat ik zou vertrekken, werden mijn ouders plotseling ernstig ziek. Mijn moeder kreeg ineens problemen met haar gezondheid, waarvoor ze in het ziekenhuis terechtkwam. De artsen probeerden

van alles, maar niets leek te helpen. Mijn vader had levercirrose, waarvan men volgens de artsen moeilijk kon genezen.

Die avond knielde ik neer en bad tot mijn hemelse Vader met de woorden: 'Vader, help mij. Mijn ouders zijn ziek en ik kan ze zo niet achterlaten. Ik vraag u, Vader, mij te laten weten of het goed is om te gaan of te blijven.'

Enkele minuten lang overdacht ik mijn situatie. Toen voelde ik een zachte maar doordringende stem, die zei: 'Heb geloof en alles zal ten goede uitwerken.'

Ondanks het verdriet dat mijn ouders er slecht aan toe waren, besloot ik toch op het vliegtuig naar Rome en vervolgens naar de Verenigde Staten te stappen, met het opleidingscentrum voor zendelingen als bestemming. In het opleidingscentrum lag ik 's nachts

onrustig te piekeren over mijn ouders. Uiteindelijk mocht ik hen bellen, met toestemming van de president van het opleidingscentrum, om te zien hoe het met ze ging.

Mijn moeder vertelde me opgetogen door de telefoon dat zij en mijn vader een wonder van de Heer hadden meegemaakt — woorden die ik nooit had verwacht te horen van een vrouw zonder veel geloof. Ze vertelde me dat hun gezondheid na mijn vertrek vooruit was gegaan en dat de artsen daar geen verklaring voor konden geven. Mijn ouders waren gezond en gelukkig. Mijn vreugde was compleet.

Door deze ervaring is mijn getuigenis van de kracht van geloof, gebed en gehoorzaamheid toegenomen. Ik ben dankbaar dat de Heer tijdens mijn zending voor mijn familie heeft gezorgd. ■

VERDEDIGER VAN HET GELOOF

Kubangila Kasanza Celva uit Kinshasa in de Democratische Republiek Congo is een geweldige speler in diverse teams.

Richard M. Romney

Kerkelijke tijdschriften

De aanvaller van het andere team dribbelt snel naar het doel. Hij lijkt zeker te gaan scoren. Maar dan haalt Celva hem in, loopt in dezelfde pas naast hem, trapt de bal weg en rent de andere kant op.

‘Ik ben verdediger’, legt de twaalfjarige Celva uit. ‘Het is mijn taak om te ervoor zorgen dat het andere team geen doelpunten maakt.’

Celva is een speler die je graag in je team wilt hebben. Hij is rustig maar ook assertief, hij is bereid hard te werken en gunt graag iedereen in het team succes. Door die eigenschappen is hij ook een waardevol onderdeel van enkele andere teams — zijn kerk en zijn familie. En daar kun je zijn bereidwilligheid om de waarheid te verdedigen nog aan toevoegen.

Celva en Nephi

Celva’s lievelingstekst is 1 Nephi 3:7: ‘Ik zal heengaan en de dingen

doen die de Heer heeft geboden.’ Net als Nephi vertrouwt Celva op de Heer. ‘Hij zal niets van me vragen zonder een weg voor mij te bereiden om het te doen. Hij zal me kracht geven en anderen sturen om me te helpen.’

Heengaan en doen

‘*Luisteren* naar wat ons over het evangelie wordt geleerd, is belangrijk’, zegt Celva. ‘Maar het is ook belangrijk om te *doen* wat ons wordt geleerd.’ Hij denkt terug aan zijn doop en probeert iedere dag de gave van de Heilige Geest te gebruiken om verstandige keuzen te maken. Hij heeft onlangs het Aäronisch priesterschap ontvangen, kijkt ernaar uit om ooit in de tempel hogere verbonden met de Heer te sluiten, en heeft plannen om een voltijdzending te vervullen. Hij wil een goed voorbeeld zijn voor zijn broertjes, en zijn vader en moeder helpen.

‘Ik eer mijn vader en moeder door te doen wat ze me vragen en door de geboden van onze hemelse Vader te onderhouden’, zegt hij. ‘Als oudste

kind weet ik dat het belangrijk is om een goed voorbeeld voor mijn broertjes te zijn, omdat de kans groot is dat ze zullen doen wat ik doe.’

Sterk blijven

Celva weet dat hard werken belangrijk is, zowel in sport als in



DE BETEKENIS VAN EEN NAAM

Celva is een veelbetekenende naam. Die naam is opgebouwd uit de naam van Celva’s vader, Celestin, en die

van zijn moeder, Valerie. ‘Zo moet ik eraan denken hoe graag ze samen wilden zijn en een gelukkig gezin wilden stichten’, zegt Celva.

De namen van zijn broertjes zijn ook veelzeggend. Nathan (7) is naar een wijs man in de Bijbel genoemd. Beni (4) betekent ‘gezegend’. En hoewel de tweejarige naar zijn vader is genoemd, Celestin jr., noemt iedereen hem nu nog Le Petit (‘de kleine’).

MEER ONLINE

Ga naar www.liahona.lds.org om een kaart van Kinshasa te zien en een video waarin Celva een lofzang zingt en zijn getuigenis geeft.

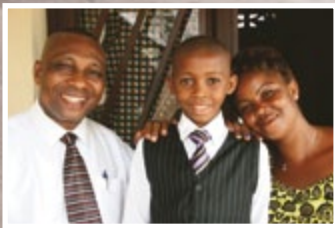


het evangelie. Gebed en schriftstudie, zowel individueel als in gezinsverband, en gezinsavond zijn voor hem vanzelfsprekende onderdelen van zijn leven.

Hij heeft een getuigenis van het woord van wijsheid en weet dat sommige dingen goed zijn om te eten en andere slecht. 'Sporters horen geen bier te drinken', zegt hij met klem.

Een echte verdediger

Voor de toekomst van de kerk is het goed om te weten dat er sterke jongemannen zoals Celva zijn die graag het goede willen doen. 'Ik weet dat mijn hemelse Vader leeft, dat Jezus Christus bestaat en dat Joseph Smith de profeet was die het evangelie op aarde heeft hersteld', zegt Celva. 'Ik heb dat getuigenis en zal de kerk altijd in alle opzichten verdedigen.' ■



*De Heiland heeft ons geleerd
het kwade niet te tolereren.
'Jezus ging de tempel binnen
en (...) de tafels der wisselaars
keerde Hij om.'*

Verdraagzaamheid of tolerantie is een deugd waar onze roerige wereld veel behoefte aan heeft. Maar we moeten wel onderscheid maken tussen het begrip *tolerantie* en iets *tolereren*. Onze welwillende verdraagzaamheid jegens iemand geeft hem of haar niet het recht om verkeerd te handelen. Evenmin verplicht onze verdraagzaamheid ons ertoe om zijn of haar fout te tolereren. Dat onderscheid is essentieel voor een goed begrip van deze onmisbare deugd.

Twee grote geboden

Onze hoogste prioriteiten in het leven zijn God en onze naaste liefhebben.¹ In de breedste zin betekent dat de naaste in ons eigen gezin, onze omgeving, ons land en onze wereld. Gehoorzaamheid aan het tweede gebod vergemakkelijkt gehoorzaamheid aan het eerste gebod. 'Wanneer gij in dienst van uw medemensens zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God' (Mosiah 2:17).

Doop belangrijker dan achtergrond

Op ieder continent en op de eilanden der zee worden de getrouwen bijeenvergaderd in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Verschillen in cultuur, taal, geslacht en uiterlijk worden onbelangrijk wanneer de kerkleden zich verliezen in de dienst van hun geliefde Heiland.

Alleen met een goed begrip van het ware vaderschap van God kan men de ware broederschap van de mens ten volle waarderen. Een dergelijk begrip



verdraagzaamheid?

stimuleert het verlangen om bruggen van samenwerking te slaan in plaats van scheidsdijkmuren op te werpen.

Onverdraagzaamheid veroorzaakt twist, verdraagzaamheid verdringt twist. Verdraagzaamheid is de sleutel die de deur tot wederzijds begrip en liefde opent.

De gevaren van grenzeloze verdraagzaamheid

Ik wil graag een belangrijke waarschuwing geven. Je zou ten onrechte kunnen denken dat wanneer een beetje van iets goed is, veel daarvan nog beter moet zijn. Dat is niet altijd waar! Een overdosis van een noodzakelijk medicijn kan giftig zijn. Grenzeloze barmhartigheid kan de gerechtigheid geweld aandoen. Zo kan grenzeloze verdraagzaamheid omslaan in karakterloze toegeeflijkheid.

De Heer heeft grenzen gesteld aan verdraagzaamheid. Wanneer die goddelijke grenzen overschreden worden, dreigt er gevaar. Net zoals ouders hun kinderen leren niet zomaar op straat te rennen en te spelen, heeft de Heiland ons geleerd het kwade niet te tolereren. 'Jezus ging de tempel binnen en (...) de tafels der wisselaars keerde Hij om' (Matteüs 21:12; zie ook Marcus 11:15). Hoewel Hij de zondaar liefheeft, heeft de Heer gezegd dat Hij 'de zonde niet met de geringste mate van toelating [kan] aanschouwen' (LV 1:31).

Echte liefde voor de zondaar kan iemand noodzaken tot een moedige confrontatie — niet tot toegeeflijkheid! Echte liefde verdraagt geen zelfvernietigend gedrag.

Verdraagzaamheid en wederzijds respect

Onze toewijding aan de Heiland zet ons ertoe om de zonde af te keuren, maar acht

te slaan op zijn gebod om onze naaste lief te hebben. We leven samen op deze aarde, die we in dankbaarheid dienen te verzorgen, onderwerpen en gebruiken.² Ieder van ons kan ertoe bijdragen dat het leven op aarde aangenamer wordt.

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben in een openbare verklaring het volgende gezegd:

'Het is moreel verkeerd als een persoon of groepering iemands onvervreembare waardigheid zou aantasten op basis van de droevige en weerzinwekkende theorie van raciale of culturele superioriteit.

'Wij roepen alle mensen op, waar ook ter wereld, zich opnieuw te scharen achter de aloude idealen van verdraagzaamheid en wederzijds respect. Ondanks de grote verschillen die er tussen mensen bestaan, geloven wij ten stelligste dat wij allen op vreedzame wijze kunnen samenleven als wij elkander maar behandelen met voorkomendheid en mededogen.'³

Laten we één zijn, onverdraagzaam tegenover overtreding, maar verdraagzaam tegenover onze naasten met verschillen die voor hen heilig zijn. Onze geliefde broeders en zusters over de hele wereld zijn *allemaal* kinderen van God. Hij is onze Vader. Zijn Zoon, Jezus, is de Christus. Zijn kerk is in deze laatste dagen op aarde hersteld om alle kinderen van God tot zegen te zijn. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 1994.

NOTEN

1. Zie Matteüs 22:36–40; Johannes 13:34–35; 15:12, 17; Romeinen 13:8; 1 Tessalonicenzen 3:12; 4:9; 1 Petrus 1:22; 1 Johannes 3:11, 23; 4:7, 11–12; 2 Johannes 1:5.
2. Zie Genesis 1:28; LV 59:15–21; Mozes 2:28; Abraham 4:28.
3. Verklaring van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, 18 oktober 1992; geciteerd in 'Church Exhorts Ethnic, Religious Tolerance', *Church News*, 24 oktober 1992, p. 4.



Ouderling Russell M. Nelson

van het Quorum der Twaalf Apostelen



**Ouderling
Koichi Aoyagi**
van de Zeventig

Als tiener in Matsumoto (Japan) wilde ik dolgraag Engels leren. Op zeventienjarige leeftijd werd ik op de middelbare school lid van de Engelse club. Aan het begin van het schooljaar besloot de club iemand met Engels als moedertaal te zoeken die ons Engels kon leren spreken. We zochten en zochten, maar de docenten Engels die we spraken, vroegen om een vergoeding terwijl de club die niet kon betalen. Ontmoetigd gooiden we het bijltje er bijna bij neer.

Toen ik op een dag naar school fietste, zag ik twee keurig geklede Amerikaanse jongemannen foldertjes uitdelen. Ik pakte er een aan en stopte het in mijn broekzak. Na school keek ik wat er op het blaadje stond. Het bleek een uitnodiging te zijn voor gratis lessen om Engels te leren spreken. Op de

nooit eerder mensen zoals zij ontmoet.

Na een paar weken begon ik de zendelingen vragen te stellen over hun kerk en nodigden ze me uit om er meer over te leren. Ik stemde daarmee in en ze gaven mij de zendelingenlessen. In die tijd zag ik het belang en de waarde van wat ik leerde niet volledig in, maar ik voelde wel de Geest en ik wist dat de beginselen waarin de zendelingen onderwezen goed waren. Toen ze me uitnodigden om me te laten dopen, zei ik ja.

Voordat ik lid van de kerk kon worden, moest ik echter toestemming van mijn ouders hebben. In eerste instantie waren ze er erg op tegen — de leringen van het christendom waren hen vreemd. Maar ik gaf de moed niet zomaar op. Ik vroeg de zendelingen bij mij

HET PAD VAN

uitnodiging stond de naam 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen'. Ik had nooit van die kerk gehoord, maar ik was opgetogen dat ik het probleem van de Engelse club had opgelost!

Op de dag van de eerstvolgende les gingen we er met zo'n dertig clubleden naartoe. De zendelingen verzorgden de les, waarvan we allemaal erg genoten. Direct al die eerste les merkte ik dat de zendelingen iets bijzonders over zich hadden. Hun hartelijkheid, liefde, positieve houding en opgewektheid maakten grote indruk op me. Ze leken een soort licht om zich heen te hebben — ik had

thuis te komen en mijn ouders over de kerk te vertellen, wat ze mij hadden geleerd en wat er van mij zou worden verwacht. De Geest verzachtte het hart van mijn ouders en deze keer gaven ze me toestemming om me te laten dopen.

Afdwalen

Na mijn doop en bevestiging ging ik naar de kleine gemeente Matsumoto, met twaalf tot vijftien actieve leden. Ik kreeg vrienden en het was leuk om elke week naar de kerk te gaan. Ongeveer een jaar later was ik klaar met de middelbare school en verhuisde ik naar Yokohama voor een studie aan de universiteit. De dichtstbijzijnde gemeente was de

gemeente Tokio-Midden, die meer dan honderdvijftig actieve leden had. Toen ik deze nieuwe gemeente bezocht, voelde ik me als een jongen van het platteland in de grote stad. Ik had moeite om vriendschappen te sluiten. Op een zondag sloeg ik de kerk over en bleef ik thuis. Al gauw ging ik helemaal niet meer. Ik sloot vriendschap met klasgenoten die geen lid van de kerk waren, en de kerk verdween steeds verder uit beeld.

Dat ging enkele maanden zo door. Toen kreeg ik een brief van een zuster uit de gemeente Matsumoto. 'Ik heb gehoord dat je niet meer naar de kerk gaat', schreef ze. Dat verraste me. Kennelijk had iemand uit mijn nieuwe gemeente haar verteld dat ik niet meer naar de kerk ging! De zuster vervolgde

haar brief met een tekst in Leer en Verbonden 121:34: 'Zie, er worden velen geroepen, maar weinigen worden gekozen.' Vervolgens schreef ze: 'Koichi, je hebt je laten dopen en bent lid van de kerk geworden. Je bent wel geroepen, maar je bevindt je niet meer onder de gekozenen.'

Toen ik die woorden las, werd ik met spijt vervuld. Ik wist dat ik op de een of andere manier moest veranderen. Ik besepte dat mijn getuigenis niet erg sterk was. Ik twijfelde aan het bestaan van God en wist niet of Jezus Christus mijn Heiland was. Ettelijke dagen lang hield de gedachte aan de boodschap in de brief me bezig. Ik wist niet wat ik moest doen. Toen herinnerde ik me op een ochtend

iets dat de zendelingen me hadden geleerd. Ze hadden me gevraagd om Moroni 10:3-5 te lezen, met de belofte dat ik de waarheid voor mezelf kon weten. Ik kwam tot de slotsom dat ik moest bidden. Als ik niets voelde, kon ik de kerk en de geboden helemaal uit mijn hoofd zetten en zou ik er volledig afstand van nemen. Kreeg ik echter wel een antwoord, volgens de belofte van Moroni,

dan zou ik me moeten bekeren, het evangelie met geheel mijn hart aanvaarden, naar de kerk terugkeren en alles doen wat ik kon om de geboden te gehoorzamen.

Toen ik die ochtend in gebed neerknielde, smeeke ik mijn hemelse Vader om antwoord. 'Als U er bent — als U werkelijk bestaat,' bad ik, 'laat me dat dan weten.' Ik bad om te weten of Jezus Christus mijn Heiland was en of de kerk waar was. Na mijn gebed voelde ik opeens iets. Ik kreeg een warm gevoel en mijn hart vulde zich met blijdschap. Ik begreep de waarheid: God leeft *echt* en Jezus *is* mijn Heiland. De kerk van de Heer was werkelijk hersteld door de profeet Joseph Smith, en het Boek van Mormon is het woord van God.

Het hoeft geen betoog dat ik diezelfde dag nog om vergeving bad en me voornam

***Je laten dopen
is één ding.
Volharden tot
het einde is
wat anders.***

DE GEKOZENEN



de geboden te gehoorzamen. Ik keerde terug naar de kerk en beloofde de Heer dat ik er alles aan zou doen om getrouwd te blijven.

Enige tijd later begon de kerk plannen te maken voor de bouw van een kerkgebouw in Yokohama. In die tijd werd er van de gemeenteleden een bijdrage in geld en arbeid verwacht voor de bouw van een kerk. Toen de zendingspresident de leden van de gemeente de uitdaging gaf om naar vermogen bij te dragen, herinnerde ik me mijn voornemen om alles te doen wat de Heer me zou vragen. Dus hielp ik bijna een jaar lang na mijn lessen op de universiteit iedere dag met de bouw.

Vier doelen verwezenlijken

Omstreeks die tijd bracht ouderling Spencer W. Kimball (1895–1985), toen lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, een bezoek aan Japan en moedigde de jongeren van de kerk aan om vier doelen te verwezenlijken: (1) voor zoveel mogelijk opleiding zorgen, (2) een voltijdzending vervullen, met name de jongemannen, (3) een tempelhuwelijk sluiten, en (4) vaardigheden verwerven om in de behoeften van een gezin te voorzien. Tot dat moment had ik nooit gepland om aan die vier dingen te werken. Maar later knielde ik in gebed neer: ‘Hemelse Vader, ik

wil die vier doelen verwezenlijken. Wilt u me alstublieft helpen.’

Ik wist dat ik alleen op het pad van de gekozenen kon blijven door de raad van de dienstknechten van de Heer op te volgen. Ik nam me voor al het mogelijke te doen om het advies van ouderling Kimball op te volgen en hard te werken om de kerk op te bouwen.

De daaropvolgende jaren werkte ik verder aan mijn vier doelen. Ik ben twee jaar als bouwzending werkzaam geweest, en heb als zodanig meegeholpen aan de bouw van twee kerkgebouwen in mijn eigen land. Daarna ben ik op een voltijdzending geroepen. Al snel na mijn zending ben ik in de tempel getrouwd met de vrouw uit de gemeente Matsumoto die

VIER DOELEN

1. Voor zoveel mogelijk opleiding zorgen.

2. Een voltijdzending vervullen.

3. Een tempelhuwelijk sluiten.

4. Vaardigheden verwerven om in de behoeften van een gezin te voorzien.



me die brief had geschreven. Later heb ik een droombaan gevonden bij een internationale handelonderneming. Toen ik gehoor gaf aan het woord van de Heer en de raad van de profeten, voelde ik dat ik weer op het pad van de gekozenen was. En ik streef er nog steeds naar om op dat pad te blijven.

Zijn stem horen

Mijn jonge broeders en zusters, de Heiland roept ons allemaal voortdurend op om Hem te volgen. De Heer heeft gezegd: 'Mijn schapen horen naar mijn stem (...) en zij volgen Mij' (Johannes 10:27). Je hebt de stem van de Heer gehoord, je hebt Hem gevolgd door je in zijn kerk te laten dopen.

Je bent inderdaad geroepen. Maar gekozen worden is een heel ander verhaal.

Neem je nu voor om er alles aan te doen om getrouwd te blijven. Besluit om tot het einde toe te volharden door je aan alle geboden van God te houden. Stel rechtschapen en waardige doelen voor jezelf. Zorg voor een opleiding, ga op zending, trouw in de tempel en voorzie zowel geestelijk als stoffelijk in de behoeften van je gezin. Als je nog geen getuigenis hebt ontvangen, ga dan op je knieën en vraag je hemelse Vader om een zekere kennis van de waarheid. En wanneer je antwoord krijgt, neem je dan voor om jezelf met geheel je hart aan het werk van de Heer toe te wijden. Doe er alles aan om op het pad van de gekozenen te wandelen. ■

Het meisje met de stralende glimlach

Ik was bang, maar had een geheim wapen ontdekt om mijn angst te overwinnen.

Michelle Glauser

Maandenlang had ik me met de hulp van mijn pianolerares op deze dag voorbereid. Ik deed mee aan een jaarlijkse muziekcompetitie, waarbij muziekstudenten op allerlei aspecten beoordeeld worden — van theoretische kennis tot de dynamiek van een ingestudeerd stuk. Uiteindelijk was de grote dag aangebroken, met de nodige zenuwen van mijn kant.

Het engste deel van de competitie was pianospelen voor een jury. Ik kende mijn nummers wel, maar mijn handen trilden onder het spelen.

De gevreesde uitvoering was voorbij. Ik kon weer rustig ademhalen, omdat ik alleen nog mijn spreekbeurt over een componist hoefde te houden. Ik vond de plek waar ik moest zijn en stond in de rij voor twee deuren. Ik keek nieuwsgierig door de deur aan de linkerkant. Een vriendelijke docente moedigde de leerlingen aan als ze nerveus binnenkwamen en zich voorstelden. Zij wilde ze

duidelijk op hun gemak stellen.

Daarna keek ik de kamer aan de rechterkant in. Daar zat ook een pianolerares, een ouder iemand, maar zij keek zo streng dat ik er klamme handen van kreeg. Hoe meer ik haar met de leerlingen zag omgaan, hoe benauwder ik het kreeg. Ik hoopte vurig dat ik de eerste deur binnen mocht.

Ik las mijn spreekbeurt nog talloze keren door. Toen ik vooraan in de rij stond, hoopte ik dat de persoon aan de linkerkant het eerste klaar zou zijn. Tot mijn ontzetting liep de leerling aan de rechterkant al naar de deur. Ik zag het echt niet zitten om daar naar binnen te gaan. Maar toen dacht ik: glimlach gewoon zo goed als je kunt.

Ik liep met verende tred en een bredere glimlach dan ooit naar binnen. Ze zeggen weleens dat je door blij te doen blij wordt. Ik straalde toen ik het jurylid een hand gaf. Vervolgens droeg ik mijn spreekbeurt met

heldere stem voor, met nu en dan een onderbreking om naar haar te glimlachen. Aan het eind van mijn spreekbeurt bedankte ik haar voor haar tijd. Ze kwam niet meer dreigend over. Bij het verlaten van de kamer voelde ik me blij en opgelucht.

Een paar maanden later las mijn pianolerares de opmerkingen van de juryleden voor. Bij de laatste opmerking zei ze: 'Tjonge, je hebt echt indruk gemaakt op dit jurylid. Ze schreef: "Michelle, het meisje met de stralende glimlach."' Ik hoefde haar niet te vragen wie dat had opgeschreven.

Door mijn houding te veranderen kon ik mijn beste beentje voorzetten. Als ik nu voor iets moeilijks sta, besluit ik er een leerzame en prettige ervaring van te maken in plaats van ervoor terug te deinzen. Ik weet dat mijn houding medebepalend is voor wat er in mijn leven gebeurt. Door met een positieve houding door te zetten heb ik geleerd van mijn uitdagingen te genieten. ■

Bijzondere getuige



Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft het volgende over dit onderwerp gezegd.

HOE KAN IK DOOR HET EVANGELIE GELUKKIG WORDEN?

Naar een toespraak gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University-Idaho op 23 augustus 2002.

Onze hemelse Vader heeft zijn plan van geluk ontwikkeld om zijn kinderen leiding te geven, hun geluk zoveel mogelijk te bevorderen en ze veilig naar hun hemels huis te brengen.

In dit leven ervaren we tederheid, liefde, vriendelijkheid, geluk, verdriet, teleurstelling, pijn en zelfs lichamelijke beperkingen die ons erop voorbereiden om weer bij onze Vader in de hemel te wonen. Er zijn lessen die we moeten leren en ervaringen die we op aarde moeten opdoen.

De bron en de oorzaak van ware vreugde zijn evangeliwaarheid en gehoorzaamheid aan eeuwige wetten.

Door gehoorzaamheid aan de beginselen van het evangelie nodig je het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest uit. De Heilige Geest helpt je de leringen van Jezus Christus te kennen, te begrijpen en na te leven.

Met het oog op je geluk en bescherming nodig ik je uit om het evangelie van de Heiland ijveriger te bestuderen en na te leven. We moeten het evangelie niet alleen naleven, maar het evangelie *met liefde* naleven. Als we dat doen, ontvangen we talloze zegeningen, meer kracht en ware vreugde.

Je weet wat goed en verkeerd is en je bent verantwoordelijk om 'door studie en ook door geloof' (LV 88:118) zelf uit te zoeken welke dingen je wel en niet behoort te doen.



Eli's operatie



'Allen die dit priesterschap ontvangen, ontvangen Mij, zegt de Heer' (LV 84:35).

Jane McBride Choate

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

Eli keek naar de stapel huiswerk die zijn vriendje na school had langs gebracht. Eli had nog eens een week school gemist vanwege zijn oorontsteking.

Die avond kwamen Eli's ouders bij hem op de kamer. Zijn moeder ging naast hem op het bed zitten en pakte Eli's hand vast. 'Eli, de dokter vindt dat je geopereerd moet worden', zei ze.

'Wat voor operatie?'

'Hij wil buisjes in je oor plaatsen zodat je geen ontstekingen meer krijgt', zei mama. 'Het doet geen pijn en je bent de volgende dag alweer uit het ziekenhuis.' Ze gaf een kneepje in zijn hand.

Eli vertrouwde zijn ouders. Maar een operatie vond hij wel eng. Hij moest denken aan het verhaal over Joseph Smith dat hij in het jeugdwerk had gehoord. Toen Joseph

zeven jaar oud was, kreeg hij een infectie aan het bot in zijn been. De infectie werd steeds erger, tot de dokter besloot dat hij een deel van het bot moest weghalen. Anders zou Joseph zijn been of zelfs zijn leven kunnen verliezen.

In de tijd van Joseph Smith gaven dokters de mensen bij een operatie sterke drank om de pijn te verzachten, maar Joseph weigerde de sterke drank die de dokter hem wilde geven. Hij wilde ook niet aan het bed worden vastgebonden. Hij zei dat als zijn vader hem vasthield, hij zich niet zou bewegen. Josephs vader hield hem gedurende de pijnlijke operatie stevig in zijn armen. De operatie lukte en Joseph werd weer beter.

Eli dacht na over Josephs moed en zijn vertrouwen in zijn vader. 'Kan ik een zegen krijgen, papa?', vroeg hij. Eli wist dat een priesterschapszegen hem kon helpen.

Eli's vader had hem aan het begin van het schooljaar ook een zegen gegeven.

'Dat is een heel goed idee', zei zijn vader.

Eli's moeder vouwde haar armen en boog haar hoofd. Eli voelde de handen van zijn vader op zijn hoofd. Zijn vaders stem klonk steeds overtuigender toen hij Eli zegende dat hij niet bang zou zijn en weer helemaal beter zou worden.

Na de zegen was Eli niet bang meer. 'Nu kan ik wel geopereerd worden', zei hij.

Drie dagen later ging hij naar het ziekenhuis en hij kwam de volgende dag weer thuis. De oorontstekingen waren snel over en Eli haalde het gemiste huiswerk snel in.

Eli was dankbaar dat hij lid was van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en dat hij door het priesterschap gezegend kon worden. ■



Het priesterschap is (...) een kans om anderen tot zegen te zijn.'

President Thomas S. Monson,
'Macht in het priesterschap',
Liahona, januari 2000, p. 59.

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het
Eerste Presidium



Tel je zegeningen

Vanaf het begin van de wereld is het een probleem dat Gods kinderen Hem vergeten. Denk eens aan de tijd van Mozes, toen God manna gaf en zijn kinderen op wonderbaarlijke en zichtbare wijzen leidde en beschermde. Toch waarschuwde de profeet het volk. 'Neem u ervoor in acht (...) dat gij de dingen die gij met eigen ogen gezien hebt, niet vergeet' (Deuteronomium 4:9).

Zoek manieren om Gods goedheid te herkennen en die te herinneren. Dan zal ons getuigenis sterker worden. Misschien ken je het lied dat we soms zingen: 'Tel dan al uw zegeningen één voor één, en gij zegt verwonderd: God liet nooit alleen' ('Tel uw zegeningen', lofzang 163).

Toen onze kinderen nog klein waren, begon ik het een en ander op te schrijven van wat er dagelijks gebeurde. Ik heb geen enkele dag overgeslagen, hoe moe ik ook was of hoe vroeg ik de volgende dag moest beginnen. Voordat ik schreef, dacht ik na over de volgende vraag: 'Heb ik vandaag de hand van God ons, onze kinderen of onze familieleden zien aanraken?' Als ik terugkeek op de dag, zag ik bewijzen van wat God voor iemand van ons had gedaan en wat ik in de drukte van de dag niet had herkend. Ik besepte dat ik, door daar aandacht aan te besteden, God in staat had gesteld om mij te tonen wat Hij had gedaan.

De Heilige Geest helpt ons om te zien wat God voor ons heeft gedaan. Ik getuig dat God ons liefheeft en dat Hij ons zegent, meer dan de meesten van ons tot nu toe hebben besepte. Ik weet dat dit waar is, en het geeft mij vreugde om Hem te gedenken. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2007.



EN JE ZEGT VERWONDERD!

Je kunt net als president Eyring leren om de zegeningen op te merken die je hemelse Vader je geeft — door ze op te schrijven.

1 Leg een notitieboekje of een dagboek en een pen of potlood naast je bed neer.

2 Schrijf elke avond voordat je bidt en naar bed gaat het volgende op:

- De datum.
- Twee of drie goede dingen die op die dag zijn gebeurd.
- Waarom die goede dingen zegeningen van je hemelse Vader zijn.

3 Als je bidt, dank je hemelse Vader dan voor de goede dingen die je je herinnert. Je kunt ook je familieleden vertellen over de zegeningen die in je gedachten komen!



FOTO-ILLUSTRATIE WESTON COLTON; ILLUSTRATIES KEITH CHRISTENSEN

HOE DE HEER DE ISRAËLIETEN ZEGENDE

In het boek Exodus in het Oude Testament staat hoe de Heer zijn uitverkoren volk in moeilijke tijden hielp. Zoek bij elk probleem een zegening waarmee de Heer zijn volk heeft geholpen.

PROBLEMEN

1. Het uitverkoren volk van de Heer was in slavernij in Egypte.

2. Farao, de koning van Egypte, wilde het volk niet laten gaan.

3. Farao liet het volk gaan, maar stuurde er vervolgens zijn leger achteraan om het terug te halen.

4. De mensen hadden dorst in de woestijn.

5. De mensen hadden geen eten meer en kregen honger.

6. Het volk had hulp nodig om de Heer te volgen.



ZEGENINGEN

A. De Heer zorgde voor vele plagen in Egypte, en Farao liet het volk uiteindelijk gaan.

B. De Heer gaf Mozes de tien geboden. De Heer sprak tot het hele volk en verscheen aan sommigen van hen.

C. De Heer gebod Mozes om met zijn staf op een rots te slaan, waarna er water uitkwam.

D. De Heer zei tegen Mozes dat hij het volk uit Egypte naar het beloofde land moest leiden.

E. De Heer scheidde de wateren van de Rode Zee zodat het volk kon ontsnappen.

F. De Heer zorgde voor een soort eten dat naar brood en honing smaakte. Het werd *manna* genoemd, en ze troffen het elke ochtend op de grond aan.

Antwoorden: 1. D; 2. A; 3. E; 4. C; 5. F; 6. B.

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkhema van deze maand te leren.

Onze hemelse Vader spreekt tot ons door middel van zijn profeten

JoAnn Child en Cristina Franco

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, (...) hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

Als je iemand moest vragen om de mensen van wie je houdt een belangrijke boodschap door te geven, wat voor persoon zou je dan kiezen? Je zou waarschijnlijk iemand kiezen die eerlijk, verantwoordelijk en betrouwbaar is.

Onze hemelse Vader geeft zijn boodschap aan zijn kinderen op aarde door middel van profeten. Hij weet dat zijn profeten eerlijk, verantwoordelijk, betrouwbaar en rechtschapen zijn.

In de Schriften lezen we de geïnspireerde boodschappen van onze hemelse Vader aan zijn kinderen die vele profeten hebben opgeschreven. Laten we eens kijken wat sommige profeten in de Schriften hebben opgeschreven.

Maleachi gaf het volk de boodschap van de Heer om tiende en andere giften te betalen (zie Maleachi 3:8–10).

Alma de jonge trad af als opper-rechter om als zendeling het hele land rond te gaan (zie Alma 4:15–20). Hij bracht Gods boodschap aan veel mensen over.

Moroni gaf ons allemaal een



boodschap van onze hemelse Vader met deze belofte als wij het Boek van Mormon zouden lezen: ‘Wanneer gij deze dingen ontvangt, spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen of deze dingen niet waar zijn; en indien gij vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest’ (Moroni 10:4).

Joseph Smith ontving een bijzondere boodschap van onze hemelse Vader en Jezus Christus (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:11–20). De rest van zijn leven verkondigde Joseph Smith die boodschap aan alle mensen.

We zijn gezegend met een profeet in deze tijd. We kunnen boodschappen van onze hemelse Vader horen als we naar de profeet luisteren.

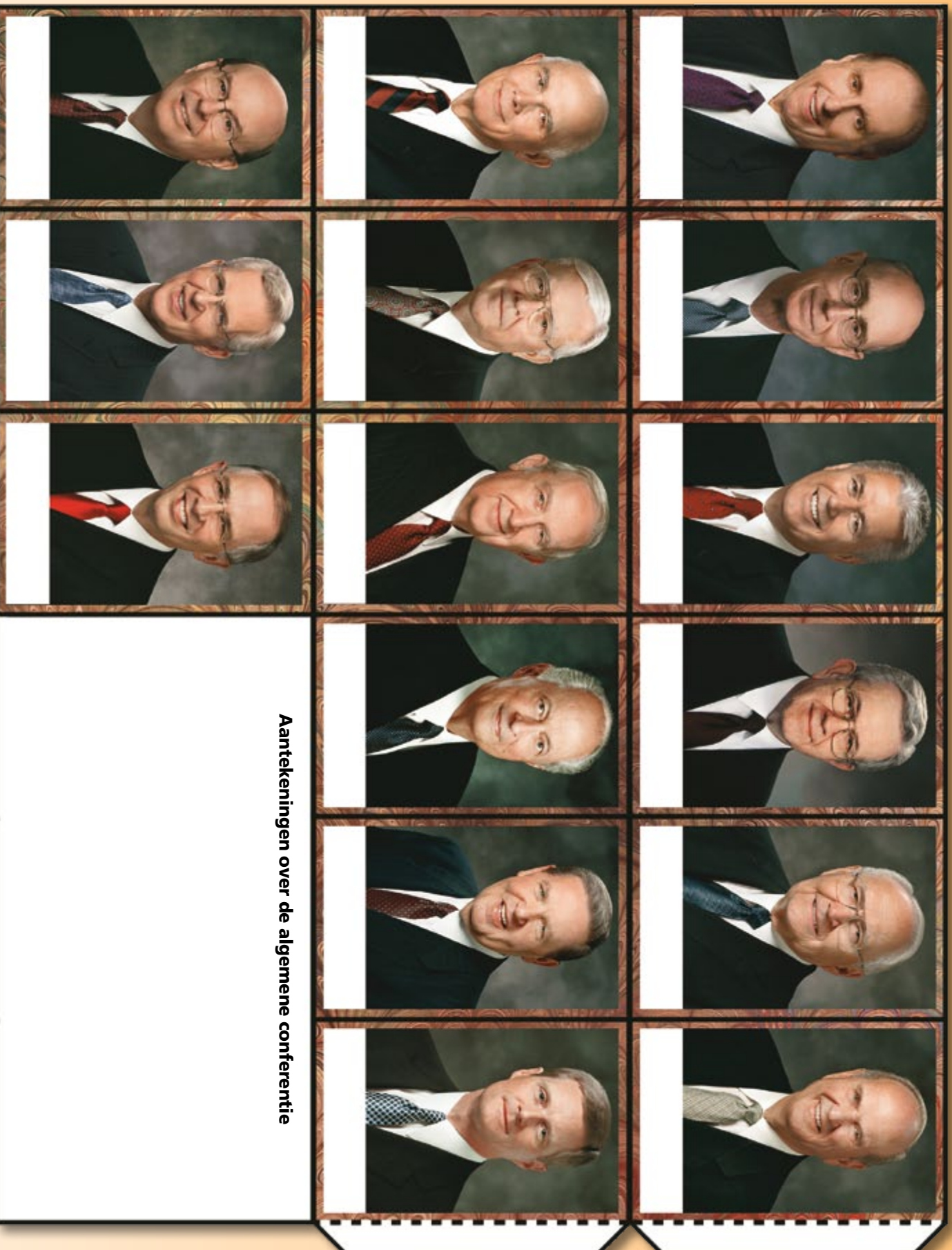
Activiteit

Knip de strookjes papier met de foto's van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen uit. Plak de uiteinden van de strookjes in de juiste volgorde aan elkaar vast. Vouw het papier langs de lijntjes heen en weer om een boekje te maken.

Schrijf de naam van iedere algemene autoriteit onder zijn foto. Luister naar hun toespraken tijdens de algemene conferentie en maak aantekeningen met behulp van het boekje. Vertel tijdens het eten of tijdens de gezinsavond iets over de algemene conferentie. ■

Thomas S. Monson
Henry B. Eyring
Dieter F. Uchtdorf
Boyd K. Packer
L. Tom Perry
Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks
M. Russell Ballard
Richard G. Scott
Robert D. Hales
Jeffrey R. Holland
David A. Bednar
Quentin L. Cook
D. Todd Christofferson
Neil L. Andersen





Aantekeningen over de algemene conferentie

Het antwoord op de activiteitendag

*‘Gij ontvangt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof’
(Ether 12:6).*

Wat een verschrikkelijke dag! Ik heb vandaag op school met niemand gepraat, ik heb in de pauze met niemand gespeeld en ik heb tussen de middag bij niemand aan tafel gezeten. We wonen nu al twee weken in deze nieuwe plaats en ik heb nog steeds geen vriendinnetjes!

Toen ik naar ons nieuwe huis liep, zag ik mijn zusje met het overbuurmeisje spelen. Ze zwaaide. ‘Hallo, Rosa!’

Ik draaide mijn hoofd weg en zei niets terug. Drie meisjes in de straat zijn even oud als mijn zusje. Hoeveel meisjes in de straat zijn van mijn leeftijd? Geen één!

Ik liep via de voordeur naar binnen en gooide mijn schooltas op de vloer.

‘Zuster Garcia van het jeugdwerk belde om je aan de activiteitendag van vandaag te herinneren’, zei mama.

‘Ik wil niet naar de activiteitendag’, zei ik mopperend. ‘Ik heb net de hele dag tussen kinderen gezeten die ik niet ken. Ik wil niet nog een uur doorbrengen met meisjes die ik niet ken!’ Praten met mensen die je niet kent is voor sommige mensen misschien makkelijk, maar voor mij niet.

‘Ik weet dat je het moeilijk vond om hierheen te verhuizen en al je vriendinnetjes achter te laten’, zei mama. ‘Ik heb gebeden dat je snel nieuwe vriendinnetjes zult vinden.’

‘Ik ook’, zei ik. ‘Daar bid ik elke avond om, maar onze hemelse Vader heeft mijn gebeden nog niet

verhoord. Het lijkt wel of Hij niet luistert.’

Mama kneep even in mijn hand. **‘Misschien is het telefoontje van zuster Garcia wel je antwoord’, zei ze.**

‘Hoe kan dat nou het antwoord op mijn gebeden zijn?’, vroeg ik.

‘Soms als we bidden, verwacht onze hemelse Vader dat we iets doen dat onze gebeden helpt beantwoorden’, zei mama. ‘Dat noem je handelen in geloof. We moeten meer doen dan alleen bidden. Soms moeten we in geloof handelen voordat we de zegening ontvangen.’

‘Zou dat echt kunnen?’, dacht ik. ‘Zou de activiteitendag echt het antwoord op mijn gebeden kunnen zijn?’

Later vroeg mama of ze me naar de activiteit kon brengen. Ik haalde diep adem en knikte. Hoewel ik bang was, voelde ik dat ik moest gaan.

Mijn hart ging tekeer toen we bij de kerk aankwamen. Zuster Garcia heette me welkom en bracht me naar een





God zal niet altijd onmiddellijk aan je verlangens voldoen. Maar Hij zal antwoorden met wat volgens zijn eeuwige plan

het beste voor je is.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De kracht van het geloof in tijden van onzekerheid en beproeving', *Liahona*, mei 2003, p. 77.



stoel bij de tafel. Door haar vriendelijke stem en warme glimlach voelde ik me wat beter.

Een meisje aan de andere kant van de tafel keek me aan. 'Hallo, ik ben Teresa', zei ze. 'Ben je nieuw hier?'

Ik had een brok in mijn keel, dus knikte ik alleen maar.

'Ik geloof dat ik je op school heb gezien', zei Teresa. 'In welke klas zit je?'

Ik slikte nerveus. 'Bij juf Lee in de klas', zei ik tegen haar.

'Ik zit in de klas ernaast!', zei ze.

We spraken over onze klas en onze lievelingsvakken. Ik was verbaasd hoeveel we gemeen hadden. We hielden zelfs allebei van rolschaatsen!

Toen mama mij na de activiteit ophaalde, sprong ik de auto in.

'Mam, mag ik met mijn nieuwe vriendin Teresa spelen?' Ik zwaaide naar Teresa en zij zwaaide terug.

Mama vond dat een geweldig idee, en de rest van de avond rolschaatsten mijn vriendinnetje en ik de straat op en neer.

Toen ik die avond naast mijn bed knielde, bedankte ik mijn hemelse Vader dat Hij mijn gebeden had beantwoord. Eerst was ik bang om naar de activiteitendag te gaan, maar ik ben blij dat ik toch ben gegaan. Ik ben blij dat ik dapper genoeg was om in geloof te handelen. ■

Ons prikbord



Sonya K. (5), Rusland

DE BELANGRIJKSTE DAG VAN MIJN LEVEN

Op deze foto staan mijn vader en ik op mijn doopdag, twee jaar geleden. Ik zal die dag nooit vergeten, omdat het de belangrijkste dag van mijn leven was. Op die dag heb ik met mijn hemelse Vader een verbond gesloten. Ik weet dat mijn hemelse Vader en Jezus Christus leven en dat Ze heel veel van me houden.

Ik vind het heel fijn om naar de tempel te gaan. Ik mag nog niet naar binnen, maar ik vind het wel fijn om erheen te gaan, en ik zeg ook altijd tegen mijn ouders dat ze naar de tempel moeten gaan.

Milton Aarón V. (10), Ecuador



'Onze president Thomas S. Monson',
Tyla J. (7), Utah (VS)

E-mail je tekening, foto, ervaring of getuigenis voor Ons prikbord naar liahona@ldschurch.org. Zet 'Our Page' in de onderwerpregel.

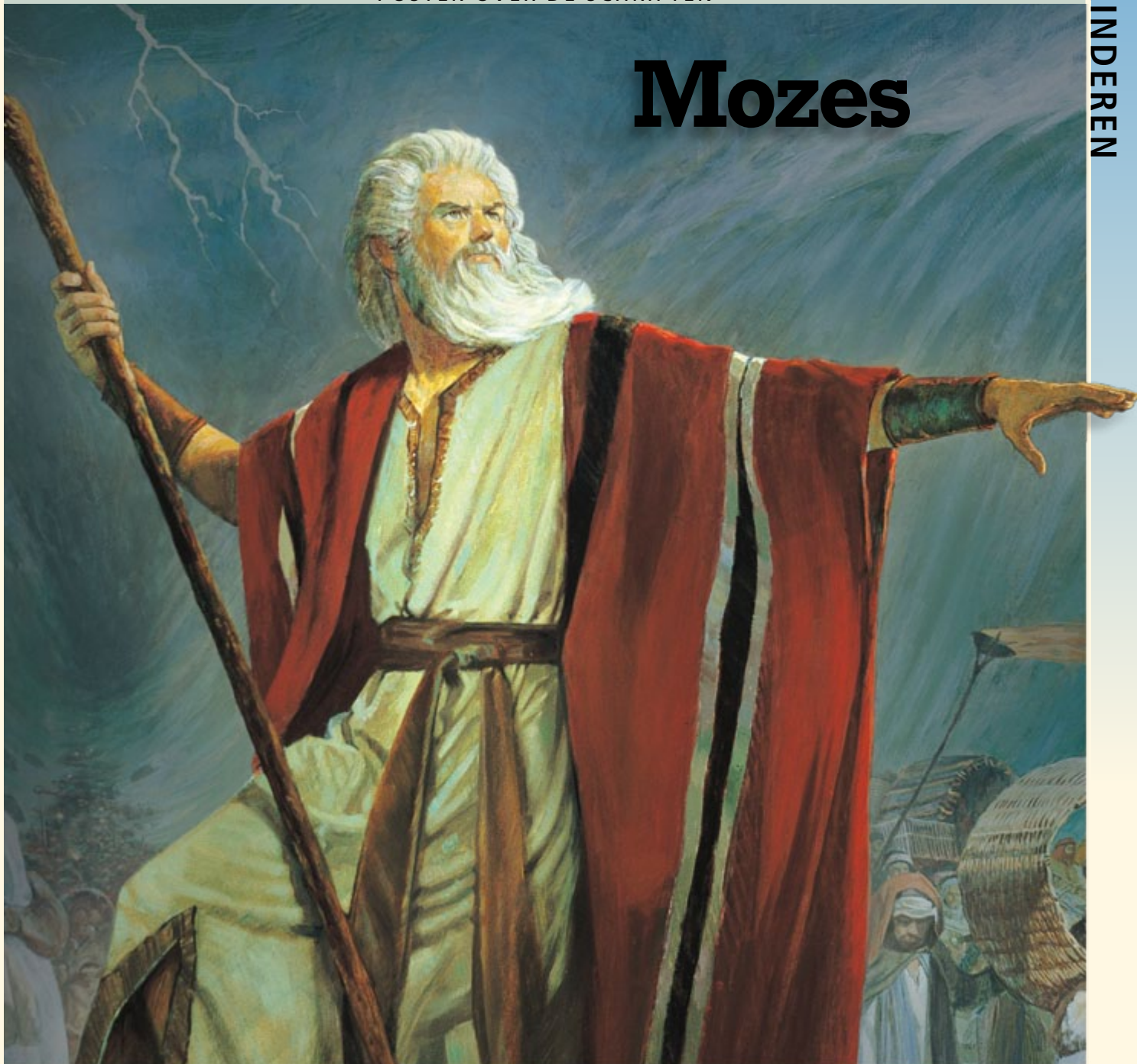
Elke inzending moet de volledige naam, het geslacht en de leeftijd (van 3 tot en met 12 jaar) van het kind bevatten, plus de naam van de ouders, de wijk of de gemeente, de ring of het district, en de schriftelijke toestemming van de ouders (mag per e-mail). Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.



Celeste en Giuliana C. (7 en 6) uit Argentinië helpen hun moeder graag door hun kamer op te ruimen en

hun speelgoed en schoenen op te bergen. Ze zorgen ook voor hun broertje en spelen met hem als hun moeder bezig is. Als gezin gaan ze samen graag naar de tempeltuin. Celeste en Giuliana zeggen dat ze daar een hechter gezin door worden.

Mozes



Over Mozes

De Heer gaf Mozes de macht om wonderen te verrichten. Hij scheidde de wateren van de Rode Zee zodat de Israëlieten uit Egypte konden ontsnappen. Later ontving hij de tien geboden.

Je begrijpt misschien niet altijd waarom de Heer wil dat je sommige dingen doet, maar als je net als Mozes gehoorzaam bent en geloof hebt, zal de Heer je zegenen.

Meer informatie

Exodus 3–14 Mozes doet wonderen en leidt de Israëlieten uit Egypte.

Exodus 19–20 De Heer geeft Mozes de tien geboden.

Daniëls voorbeeld van gebed

Laurie Williams Sowby

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

'Niemand schatte u gering om uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen' (1 Timoteüs 4:12).

1. Daniël was blij. Hij zat in een vliegtuig om zijn grootouders in Peru te bezoeken. Zij waren geen lid van de kerk, maar hij hield van ze en zij hielden van hem.



2. Toen Daniël in Peru aankwam, was hij blij om zijn grootouders te zien. Hij had ook een beetje heimwee. In Peru waren dingen anders dan thuis in Spanje. Maar hij wist dat één ding hetzelfde kon zijn.



4.

Waarom wil je bidden?

Omdat Jezus dat wil.



Goed. Hoe bid je dan?

3.

Kunnen we bidden voordat ik ga slapen?



5.

We moeten knielen, ons hoofd buigen en onze ogen sluiten.



6.

We kunnen onze hemelse Vader bedanken voor onze zegeningen en Hem vragen om ons te helpen.



7. Daniëls grootouders waren zo onder de indruk dat ze tijdens Daniëls bezoek elke ochtend en avond gingen bidden.



8. Daniël was blij als hij met zijn grootouders bad. Hij wist dat zijn hemelse Vader ook blij was.



EEN GOED VOORBEELD ZIJN

Daniël leert hoe je een goed voorbeeld kunt zijn. Teken een vrolijk gezichtje in de rondjes naast de plaatjes waarin Daniël een goed voorbeeld laat zien. Teken een verdrietig gezichtje in de rondjes naast de plaatjes waarin Daniël een slecht voorbeeld laat zien.

IDEEËN VOOR OUDERS

- Lees het verhaal 'Daniëls voorbeeld van gebed' samen met uw kind. Vertel over een ervaring waarbij u door iemand anders goede voorbeeld bent geholpen.
- Vertel het verhaal van Abinadi in het Boek van Mormon (zie Mosiah 11–17). Leg uit dat Alma zich mede door het krachtige voorbeeld en de leringen van Abinadi tot de waarheid bekeerde.



Profeten en Schriften bij elkaar zoeken

In de Schriften staan verhalen over profeten en andere mensen die ons laten zien hoe we gehoorzaam aan onze hemelse Vader kunnen zijn. Volg de lijntjes om te zien in welk standaardwerk het verhaal van elke profeet is te vinden.

Boek van Mormon



Nieuwe Testament



Oude Testament



Parel van grote waarde



Daniel



Joseph Smith



Johannes de Doper



Nephi



De **conferentie** toepassen in ons leven

Melissa Merrill

Kerkelijke tijdschriften

Vlak na de algemene conferentie van oktober 2010 besloten Jared en Kathleen Smith uit Utah om met hun drie kinderen een ritje te maken en van de kleurrijke herfstpracht te genieten. Voordat ze vertrokken, deed broeder Smith een flesje met gewijde olie in zijn zak. Hij had de aanmoediging van president Henry B. Eyring tijdens de priesterschapsbijeenkomst om altijd voorbereid te zijn om het priesterschap te gebruiken ter harte genomen. (Zie 'Dienen met de Geest', *Liahona*, november 2010, p. 59.)

Onderweg naar huis zag de familie Smith een groep mensen om een meisje geschaard dat op de grond lag. Ze had ogenschijnlijk een hoofdletsel opgelopen. Ze hoorden een vrouw roepen: 'Heeft iemand gewijde olie bij zich? Alstublieft!' Broeder Smith parkeerde snel de auto en gaf zijn olie aan de vader van het meisje. Na de zalving kwam het meisje weer bij bewustzijn en begon ze met haar ouders te praten. Even later kwam de ambulance en werd ze meegenomen naar het ziekenhuis.

'We kregen een warm en vredig gevoel omdat we op de juiste tijd op de juiste plek waren, omdat we olie bij ons hadden en omdat we het advies van president Eyring om voorbereid te zijn, ter harte hadden genomen', aldus broeder Smith. 'Onze kinderen zagen de macht van het priesterschap in werking, en we konden de liefde van onze hemelse Vader voor ons en voor dat meisje en haar familieleden voelen.'

Net als de familie Smith worden veel gezinnen gezegend omdat ze de raad opvolgen die tijdens de algemene conferentie wordt gegeven. Nu we ons weer op een algemene conferentie voorbereiden, kunt u de volgende drie verhalen lezen van gezinnen die gehoor hebben gegeven aan de profeten.

Voor meer verhalen (in het Engels) of om iets

over uw eigen ervaring (in elke taal) te vertellen, kunt u de volledige versie van dit artikel lezen in het gedeelte Church News and Events van



Een conferentietoespraak van ouderling James B. Martino was voor Anne Te Kawa uit Nieuw-Zeeland de aanleiding om in gebed de nodige hulp te vragen.

LDS.org op lds.org/church/news/how-general-conference-changed-my-life.

Anne Te Kawa, Tararua (Nieuw-Zeeland)

In het begin van 2010 had ik nogal wat persoonlijke problemen. Mijn bisschop raadde me aan om met een professionele therapeut te praten. Daar schrok ik wel van. Ik werk en volg een opleiding op het gebied van drugs- en alcoholverslaving, dus ik dacht: 'Ik ben eigenlijk zelf bijna een therapeut! Ik heb geen hulp nodig.'

Ik worstelde nog steeds met mijn problemen — en met mijn hoogmoed — toen de aprilconferentie begon. Ouderling James B. Martino van de Zeventig hield een toespraak over het omgaan met tegenspoed, getiteld: 'Alle dingen werken mede ten goede' (zie *Liahona*, mei 2010, p. 101.)

Zijn boodschap sprak me heel erg aan, en ik besloot om leiding te bidden om erachter te komen wat ik moest doen. Ik verliet de conferentie met het verlangen om voldoende geloof en vertrouwen in de Heiland te hebben om me door de Heilige Geest te laten leiden.

Twée weken lang dacht ik erover na en bad ik, waarna ik uiteindelijk besloot om toch maar therapie te proberen. Het is een nuttige, succesrijke ervaring geweest. Daarnaast heb ik blijvende zekerheid

ontvangen door de toespraak van ouderling Martino te herlezen, door tot mijn hemelse Vader te bidden en door te vertrouwen op de verzoening van zijn Zoon, Jezus Christus. Ik getuig dat we altijd onze beproevingen kunnen overwinnen als we nederig op de Heer vertrouwen. Hij zal ons leiden zodat we erachter kunnen komen wat we moeten doen.

Andrea Roueche, Texas (VS)

Mijn man, Collin, en ik zijn in oktober 2009 ouders geworden. Tegen de tijd dat onze dochter, Eliza, vijf maanden oud was, bespraken we wanneer we haar bij de gezinsavond en onze schriftstudie zouden betrekken. Was het nuttig om gezinsavond te houden als ze wakker was? Kon ze er iets aan hebben als wij haar uit het Boek van Mormon voorlezen?

Tijdens de algemene conferentie van april 2010 heeft ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd: 'Kinderen van alle leeftijden, met inbegrip van peuters, staan open voor de kenmerkende geest van het Boek van Mormon.' ('Wakende met alle volharding', *Liahona*, mei 2010, pp. 41–42.)

We hebben geleidelijk enkele eenvoudige veranderingen aangebracht. We spelen geregeld een cd met jeugdwerkliedjes voor Eliza. Na het avondeten lezen we haar een paar teksten uit het Boek van Mormon voor. We zijn begonnen om vlak voordat Eliza naar bed gaat gezinsgebed te houden. Als we buiten wandelen, wijs ik naar de vogels en zeg ik: 'Jezus heeft die vogels voor ons gemaakt.' Dat begrijpt ze nu nog niet, maar uiteindelijk wel.

Ik heb gemerkt dat hierdoor veel onzekerheid over de toekomst wordt weggenomen. Ik heb het gevoel dat als ik op mijn beurt Eliza leer wat ze

moet weten en de raad van onze profeten opvolg, zij in de toekomst zal worden gezegend.

Sela Fakatou, West Midlands (Engeland)

Bij ons thuis heeft iedereen het druk. Soms nemen we niet eens de tijd om aandachtig naar elkaar te luisteren of elkaar vriendelijk en beleefd te behandelen. Dus in voorbereiding op de algemene conferentie zijn we in gebed gegaan om erachter te komen hoe we in ons gezin naar elkaar toe kunnen groeien.

Onze gebeden en vragen werden beantwoord in de toespraak van ouderling Robert D. Hales, 'Onze plicht jegens God: de zending van ouders en leidinggevendenden onder het opkomende geslacht' (zie *Liahona*, mei 2010 p. 95).

Ik werd getroffen door het verhaal waarin de kleinzoon van ouderling Hales vroeg: 'Opa! Bent u er wel?' Ouderling Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen legde uit: '*Er zijn*' betekent: weten wat er in het hart van onze jeugd leeft en contact met ze hebben. En contact met ze hebben betekent: niet alleen met ze praten, maar ook dingen met ze doen.'

We hebben ons best gedaan om onze omgang met elkaar te verbeteren. Tijdens het avondeten praten we over de voorbije dag. We praten over moeilijkheden die we zijn tegengekomen en wat we uit de Schriften hebben geleerd om die moeilijkheden het hoofd te bieden.

Het heeft wel moeite gekost om voor dergelijke gesprekken tijd vrij te maken. Maar nu we ons die goede gezinsgewoonten eigen maken, voel ik veel meer liefde voor mijn gezinsleden. En omdat ik me heb laten leiden door de raad van de profeten op de algemene conferentie, heb ik ook antwoord op andere vragen ontvangen. En ik heb manieren ontdekt waarop ik meer op onze Heiland, Jezus Christus, kan lijken. Meer dan ooit tevoren voel ik me rustig, in plaats van bezorgd. ■

Collin en Andrea Roueche vonden de antwoorden op hun vragen in een conferentietoespraak van ouderling David A. Bednar.



Zaadjes van zelfredzaamheid op kleine oppervlakten

Allie Schulte

Afdeling welzijnszorg

Veel leden van de kerk wonen in flats of kleine huizen waar ze geen ruimte voor een moestuin hebben. Andere leden wonen in droge en dorre gebieden. Sommige leden vinden dat ze niet voldoende tijd of middelen hebben om hun eigen voedsel te verbouwen. Maar met geloof, ijver, geduld en wat creativiteit kan iedereen wel iets doen.

Wanneer de leden met een gebed in het hart de raad overwogen om een moestuin aan te leggen en manieren bedenken om dat beginsel in praktijk te brengen, zullen ze verbaasd staan over de oplossingen die ze kunnen bedenken. Hieronder staan enkele ervaringen en adviezen van leden die de raad hebben opgevolgd om een moestuin aan te leggen.

Goedkoop tuinieren

Noelle Campbell uit Houston (Texas) woont in een kleine flat. Ze ontdekte echter dat ze het meeste materiaal al in huis had om een tuintje aan te leggen. Op haar balkon plantte ze groenten in gebruikte bakjes, lege zeepdozen of emmers waar kattenbakkorrels in hadden gezeten.

Ze was verbaasd over de hoeveelheid voedsel die ze op die manier kon produceren. Daarna breidde ze haar 'tuintje' uit, ook met materiaal dat ze al in huis had. Oude boekenplanken en trommels werden een verticale tuin. Het frame van een trampoline wordt nu gebruikt als steun voor bonen, erwten en andere klimplanten. Ze gebruikt zelfs oude roosters van barbecues om haar tomatenplanten aan vast te binden.

'Ik houd van mijn balkontuin. Het is goed om te zien dat mijn balkon is veranderd van een stuk beton van 2,5 bij 2,5 meter in een groene, levende, producerende tuin', zegt Noelle.



FOTO NOELLE CAMPBELL

We kunnen dozen, emmers, flessen en andere bakjes gebruiken om van kleine ruimten productieve tuintjes te maken.

Gebruik van allerlei bakjes

Shirley Martin uit Alberta (Canada) weet uit ervaring dat je bijna alles in een bakje of een gebruikte limonadefles kunt laten groeien. De sleutel tot een keukentuintje is voldoende licht, ook al is het maar een raam of een lamp om de groei te bevorderen. Maar je moet wel veel water geven, want die bakjes drogen veel sneller uit dan een tuin.

Shirley zegt: 'Dit jaar leg ik een keukentuintje aan met enkele potten op mijn balkon. Zo verbouw ik kruiden, sla, tomaten, uien, bieslook en paprika. Je wordt alleen door je eigen verbeeldingskracht beperkt.'

Praktisch leren

Kwan Wah Kam uit Hongkong besloot aanvankelijk om een tuintje aan te leggen om haar voedselvoorraad aan te vullen. Ze had nog nooit

eerder haar eigen voedsel verbouwt, maar veronderstelde dat ze alles wel uit boeken zou kunnen leren.

Hoewel de informatie uit de boeken wel nuttig was, merkte Kwan al snel dat ze veel meer leerde door daadwerkelijk met een tuintje aan de slag te gaan. Ieder jaar leerde ze meer over de soort aarde die het best bij bepaalde zaden past, hoe goed van slecht zaad te onderscheiden, op welke manieren je planten water en mest kan geven en in welk seizoen welke groenten te verbouwen.

Maar de lessen die Kwan leerde, hadden niet alleen met tuinieren te maken. Op een avond dreigde een hevige storm haar tuintje te verwoesten. De volgende ochtend echter zag ze tot haar verbazing dat de planten niet beschadigd waren, maar integendeel door het extra water harder gegroeid.

‘Daaruit leerde ik dat we door geloof in God sterker kunnen worden. Maar dan moeten we onze beproevingen en moeilijkheden wel met moed onder ogen zien’, zegt Kwan. ‘Ik heb door het tuinieren zowel stoffelijke als geestelijke zegeningen ontvangen.’ ■

‘Ik heb bijna altijd een tuin gehad. Zelfs nu ik in de stad in een flat woon, plant ik nog steeds ieder jaar een tuintje aan. (...) Als ik ieder voorjaar naar de kleine zaadjes kijk die ik in een goed voorbereid zaaibed plant, vraag ik me af hoeveel vrucht ze zullen voortbrengen.’

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘The Law of the Harvest’, *New Era*, oktober 1980, p. 4.

President Monson steekt eerste spade in Rome

Op 23 oktober 2010 heeft president Thomas S. Monson de eerste spade voor de Rometempel gestoken. De tempel is twee jaar geleden aangekondigd. Het gebouw krijgt drie etages, met een totale vloeroppervlakte van 3.700 vierkante meter. Het wordt de twaalfde tempel in Europa



Op 23 oktober 2010 heeft president Thomas S. Monson de eerste spade voor de Rometempel gestoken.

en de eerste in Italië. De tempel is bestemd voor de leden in Italië en de aangrenzende landen. Het terrein van zes hectare wordt een religieus en cultureel centrum met een multifunctioneel kerkgebouw, een bezoekerscentrum, een centrum voor familiegeschiedenis en een gastenverblijf.

Tempel in aanbouw in Argentinië

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft op 30 oktober 2010 de eerste spade gestoken voor de tempel in Córdoba (Argentinië). Op het terrein stond oorspronkelijk een van de eerste kerkgebouwen in Argentinië. ‘Het is geweldig dat de uiteindelijke bestemming ervan een huis des Heren is geworden’, aldus ouderling Andersen. Het wordt de tweede tempel in Argentinië, naast de tempel in Buenos Aires.

Eerste spade gestoken in Gilbert (Arizona)

Ouderling Claudio R. M. Costa van het Presidium der Zeventig heeft op 13 november 2010 de eerste spade gestoken voor de Gilberttempel (Arizona). De Gila Valleytempel en de Gilberttempel in Arizona, die op 26 april 2008 zijn aangekondigd, zijn de eerste tempels die president Thomas S. Monson als president van de kerk heeft aangekondigd. De Gilberttempel wordt de vierde tempel in Arizona. De Phoenixtempel, de vijfde tempel in Arizona, is in de planning. ■

POST

Gek op de posters

Ik vind de *Liahona* telkens weer heel interessant! Omdat het tijdschrift ons aanmoedigt om op de een of andere manier een bijdrage te leveren, kan ik mij er goed mee vereenzelvigen en voel ik me erbij betrokken. Ik ben gek op de posters. Ik doe ze in een lijstje en hang ze op in mijn kantoor. Hartelijk dank voor al uw werk.

Bertha Viola Rétiz Espino (Mexico)

Het ledental blijft toenemen

Als leden van de gemeente Abuakwa in Ghana hebben we onlangs ons eenjarig bestaan gevierd. We begonnen met zo'n 50 aanwezigen in de avondmaalsdienst. Nu zijn dat er 128. We hebben onze leiders lief. We lezen en bestuderen de *Liahona*, we kopen extra exemplaren voor bekeerlingen en anderen die ze niet hebben. En ons ledental loopt iedere dag op. We weten dat het Boek van Mormon waar is.

Christopher Pidoal (Ghana)

Een anker in de storm

Ik ben zo dankbaar dat we thuis de *Liahona* hebben! Het tijdschrift is een bron van kracht. Toen ik op een dag door onreine gedachten werd bestookt, verdiepte ik me in de *Liahona*, en verdwenen die gedachten. De *Liahona* heeft me geholpen om reine gedachten te hebben en is een anker in de storm.

Victorino F. Dela Cruz jr., Filipijnen

Stuur uw reacties of suggesties naar liahona@ldschurch.org. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden. ■

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Deze uitgave bevat artikelen en activiteiten die gebruikt kunnen worden voor de gezinsavond. Hieronder staan enkele voorbeelden.

'Gescheiden door een overstroming, verenigd door gebed', pagina 14:

Als u het artikel hebt gelezen, kunt u de beginselen van gebed behandelen door samen Alma 34:18–27 te lezen. Vraag de gezinsleden om voorbeelden hoe hun gebeden zijn beantwoord.



'De kunst om te genezen', pagina 18: Nadat u gedeelten uit het artikel hebt gelezen en besproken, kunt u samen 'U wil ik volgen, Heer' (lofzang 153) zingen. Als gezin bespreekt u positieve manieren waarop u kunt reageren als iemand u kwetst. Bespreek dat we door begrip en toepassing van de verzoening 'verwonde harten, misvattingen en haat' kunnen genezen.

'De leer van het gezin', pagina 32: Terwijl u de woorden van Julie B. Beck behandelt, bespreekt u hoe belangrijk de leer van het gezin is. Bespreek waardoor het gezin wordt bedreigd en hoe we die bedreiging door geloof kunnen overwinnen. Probeer eventuele ongerustheid of onzekerheid weg te nemen die uw kinderen kunnen hebben over het stichten van een gezin in de toekomst.

'Tel je zegeningen', pagina 62: Voordat u als gezin dit artikel leest, legt u verschillende voorwerpen overal in de kamer die u aan enkele van uw zegeningen herinneren. Denk bijvoorbeeld aan kleding, voedsel, de Schriften, platen van de Heiland, foto's van uw gezin, enzovoort. Laat de gezinsleden deze 'zegeningen' ontdekken en vertellen waarom ze er dankbaar voor zijn. U kunt de gezinsleden ook laten opschrijven waar ze dankbaar voor zijn en ze aanmoedigen om dat lijstje zo nu en dan door te nemen.

Gezinsavond weg van huis

Drie van mijn kinderen studeren buitenshuis, dus houden we gezinsavond via internet. Ik stuur ze e-mails over geestelijke ervaringen die wij thuis hebben gehad en over lessen die we hebben geleerd uit de *Liahona* of de Schriften — vooral het Boek van Mormon. Als ik een keer vergeet te e-mailen, zeggen ze allemaal: 'Ma! Alstublieft! We missen de gezinsavond.' En door ons over hun ervaringen te vertellen, sterken zij ons op hun beurt, hoewel ze hier niet lijfelijk aanwezig zijn.

Ik vind dat de gezinsavond een geïnspireerd programma is. Het helpt ons te bouwen op de stevige rots van onze Heiland, Jezus Christus. Door de gezinsavond kunnen we ook aan de verwachtingen van de Heer voldoen — een eeuwig gezin worden. ■

Norma Leticia Treviño de Taylor, Nuevo León (Mexico)

Waarom handboeken?

Toen de leiders van de kerk twee nieuwe handboeken introduceerden en in twee recente instructiebijeenkomsten uitlegden hoe we de richtlijnen erin moeten toepassen, hebben ze ook de vraag beantwoord waarom handboeken belangrijk zijn.

De handboeken van de kerk kunnen onder andere een zegen zijn om: (1) tijdens snelle groei procedurele integriteit te bewaren, (2) de last van het Eerste Presidium te verlichten, en (3) op plaatselijk niveau openbaring te bevorderen.

Integriteit en groei

Met behulp van de handboeken kan de integriteit van het beleid, de werkwijzen en de programma's behouden worden in een kerk die wereldwijd een snelle groei doormaakt.

'Ons ledental is sinds de kerk in 1830 werd gesticht gestaag toegenomen. En het zal blijven groeien met duizenden units overal in de wereld', zei president Thomas S. Monson tijdens de wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevend in november 2010. 'Zonder de handboeken zou het bijna onmogelijk zijn om de beleidsregels, procedures en programma's van de kerk zuiver te houden.'

De last van het Eerste Presidium

Door de handboeken leren we het Eerste Presidium niet te belasten met procedurele vragen en de noodzaak om procedurele fouten te corrigeren.

'In de dagelijkse vergadering van het Eerste Presidium moeten wij geregeld bestuurlijke fouten corrigeren',

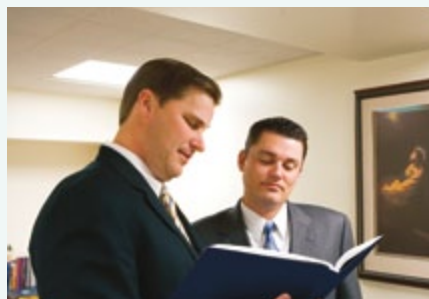


FOTO WELDEN C. ANDERSEN

Kerkleiders die de handboeken kennen en volgen, nodigen de Heilige Geest uit om hen te inspireren.

zei president Monson. 'De meeste van die fouten hadden voorkomen kunnen worden als de leiders vertrouwd waren geweest met het handboek, en de beleidsregels en procedures die daarin staan hadden gevolgd.'

President Monson zei dat welmenende leiders die niet goed op de hoogte zijn met de richtlijnen en werkwijzen van de kerk soms beslissingen nemen die eventueel schadelijk kunnen zijn bij de uitvoering van kerkprogramma's.

'Of u nu uw hele leven al lid bent van de kerk of nog betrekkelijk nieuw, het advies is het handboek te raadplegen als u niet zeker bent van een bepaalde beleidsregel of procedure', zei president Monson. 'De handboeken verschaffen veiligheid.'

Openbaring bevorderen

De handboeken bevorderen ook openbaring als plaatselijke leiders

zich door de Geest laten leiden bij het behartigen van de zaken van de kerk.

'Als de leidinggevend in de kerk weten wat hun taak is en de geldende procedures volgen, wordt het makkelijker voor de Heilige Geest om hen en de mensen onder wie zij dienen te inspireren', zei ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen tijdens de bijeenkomst in november 2010.

Broeder David M. McConkie, eerste raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium, heeft tijdens de algemene oktoberconferentie in 2010 aangegeven hoe belangrijk de handboeken zijn.

Toen hij als nieuwe ringpresident instructies van een gebiedszeventiger kreeg, stelde broeder McConkie enkele vragen die tot zijn ergernis allemaal in de handboeken werden beantwoord.

'Ik durfde daarna geen vragen meer te stellen. Het leek mij beter het handboek te lezen', zei broeder McConkie. 'Het is in strijd met de gang van zaken in de hemel om voor ieder van ons persoonlijk te herhalen wat Hij ons al als volk heeft geopenbaard.' ('Lerend onderwijs in het evangelie', *Liahona*, november 2010, p. 13.)

Voor video, tekst en audio van de wereldwijde instructiebijeenkomsten voor leidinggevend in november 2010 en februari 2011, in veertig verschillende talen, gaat u naar **Serving in the Church** op LDS.org. ■

VEILIG IN MIJN WIJKFAMILIE

Caroline Kingsley

Een van de fijnste herinneringen uit mijn jeugd is het klikken van mijn moeders hoge hakken op de hardhouten keukenvloer als ze ons gezin voor de kerk klaar maakte. Ze werkte altijd hard in de wijk en ze was jarenlang ZHV-presidente. Ik had nooit gedacht dat dat zou veranderen.

Toen ik ongeveer twaalf was en zij en ik met ons tweetjes woonden, wilde ze niet meer naar de kerk en ik wist niet waarom. Hoewel mijn moeder — mijn voorbeeld — had besloten om een andere weg in te slaan, wist ik dat het evangelie waar was en bleef ik naar de kerk gaan. Ook al was ze het niet met mijn beslissing eens, ze bracht me elke week met de auto naar de kerk en haalde me ook weer op.

Ik vond het vaak moeilijk om in de kerk te zijn, vooral tijdens de avondmaalsdienst. Ik zat meestal alleen achterin en zag dan voor mij al die vaders, moeders en kinderen bij elkaar zitten. Vaak zat ik bij het gezin van een vriendin. Ik zal altijd dankbaar zijn voor mijn 'mormoonse familie' en anderen in de wijk die er in die moeilijke tijd voor zorgden dat ik erbij hoorde.

Mijn huisonderwijzers kwamen mij bijvoorbeeld trouw bezoeken, ook al was ik de enige voor wie ze kwamen en woonde ik verder weg dan de meeste leden van de wijk. Ik keek uit naar de gelegenheid om over het evangelie te praten en de kracht van het priesterschap en de Geest bij mij thuis te voelen.

Veel van de wijkleden kende ik al mijn hele leven. Met hun bekende gezichten, vriendelijke glimlach en fijne gesprekken werden ze



Toen ik twaalf was en alleen naar de kerk ging, merkte ik dat mijn hemelse Vader me een kant-en-klaar vangnet had gegeven.

mijn moeders, vaders, broers en zussen in de wijk. Door de liefde en het gevoel dat ik erbij hoorde, werd de pijn wat minder om zonder mijn familie naar de kerk te gaan.

Ik weet dat ik niet de enige in dergelijke omstandigheden ben. Veel jongelui gaan zonder één of beide ouders naar de kerk. Maar door ons voorbeeld, onze vriendschap en onze roeping kunnen we deze zonen en dochters van onze hemelse Vader helpen door ze het gevoel te geven dat ze welkom zijn, door ze in de evangeliebeginselen te onderwijzen en door ze aan te moedigen actief aan de bijeenkomsten en activiteiten deel te nemen.

‘Onze hemelse Vader heeft ervoor gezorgd dat we in een gezin geboren worden — de fundamenteelste, heiligste en krachtigste groep op aarde’, heeft Virginia H. Pearce, voormalig raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium, gezegd. ‘En in het gezin leren we enkele van de belangrijkste dingen die we ooit zullen leren. Naast het gezin heeft de Heer ons ook de wijk- of gemeentefamilie gegeven. (...) Wijken zijn niet bedoeld om het gezin te vervangen, maar om het gezin en de rechtschapen leringen ervan te steunen. Een wijk is een plek met voldoende toewijding en energie om een ‘vangnet’ voor ons allemaal te zijn als onze eigen familie niet in alle leringen en groeimogelijkheden kan of wil voorzien die we nodig hebben om bij onze hemelse Vader terug te keren. We moeten de kracht van de wijkfamilie niet onderschatten en ons met nieuwe toewijding positief in die gemeenschap van heiligen inzetten.’¹

Ik ben erg dankbaar voor diegenen die mijn vangnet zijn geworden, en die in mij het verlangen hebben aangewakkerd om hetzelfde voor anderen te doen. ■

NOOT

1. Virginia H. Pearce, ‘The Rewards of a Ward’, *New Era*, maart 1995, p. 41.



WOORDEN VAN CHRISTUS

Al Young, *Ik zal behouden zijn*

'En zie, een vrouw, die reeds twaalf jaren aan bloedvloetingen leed, kwam van achteren tot Hem en raakte de kwast van zijn kleed aan.

'Want, zeide zij bij zichzelf, indien ik slechts zijn

kleed aanraak, zal ik behouden zijn.

'Maar Jezus keerde Zich om, zag haar en zeide: Houd moed, dochter, uw geloof heeft u behouden. En de vrouw was behouden van dat ogenblik af' (Matteüs 9:20-22).



'De genezende kracht van God is weergaloos, ingrijpend en grandioos', schrijft ouderling Yoshihiko Kikuchi van de Zeventig. 'Ik dank Hem voor zijn genade, zijn liefde en zijn wonderbaarlijke goddelijke genezing. Ik dank Hem voor de verzoening van de Heiland, die door zijn genade de kracht bezit "om zonden af te wassen, te genezen en eeuwig leven te ontvangen".' Zie 'De kunst om te genezen', p. 18.